

Průtočný systém

Autorem příspěvku je A. M.

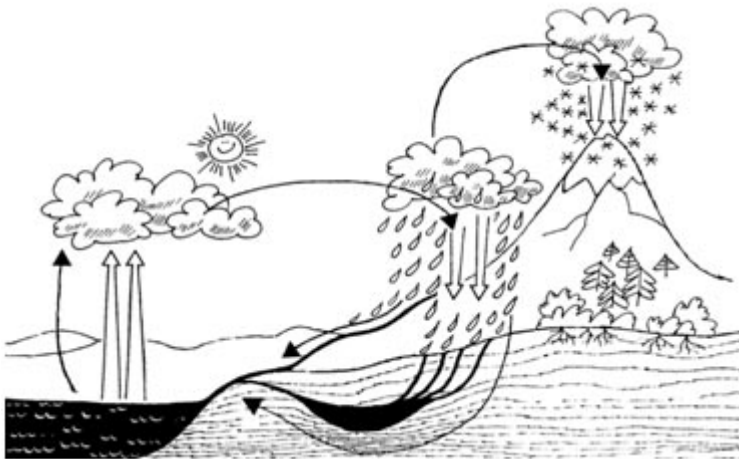
Co to je, a k čemu je to dobré?

Jde o to, že tu opět narážíme na strnulost našeho školství. Ve škole, v předmětech, které souvisí s fyzikou, jsme se učili cosi o uzavřených a otevřených systémech. O uzavřených systémech jsme toho věděli poměrně hodně a tyto systémy jsou i lehce pochopitelné. V podstatě jsme byli vedeni k tomu, abychom na uzavřených systémech lépe pochopili to, jak s tím vším pracovat. Hodilo se to v technice, kde takovéto systémy bylo možno realizovat. Otevřené systémy naproti tomu vykazovaly stavy, které se prakticky nedaly fakticky propočítat, pro velkou variabilitu vstupních a výstupních činitelů, které vstupovaly do hry, a v praxi, tedy v technice, se tak tyto otevřené systémy prakticky nevyskytují.

Dlouho jsem se domníval, že toto téma je těmito dvěma systémy pokryto. To ale bylo jen do doby, nežli jsem si uvědomil, že jde o hluboký omyl. Příroda přece nepracuje vůbec s uzavřenými systémy, ale pouze s otevřenými, ale také se systémy, které jsou postaveny na průtočných stavech energií.

Vše to zní poněkud odtažitě od života, ale opak je pravdou. V následujících řádcích vás o tom přesvědčím a to i ty z vás, kteří máte k fyzice odtažitý vztah. Nejde totiž o fyziku, ale o systémy, na kterých pracuje i život.

Začněme příkladem.

Zde máte naznačen koloběh vody v přírodě.

Tento systém koloběhu vody v přírodě je z hlediska času člověka stálý. Jeho trvání v čase je v poměru k délce života člověka téměř nekonečné. Tento systém je ale něčím zvláštní. Umožňuje totiž vybudovat nad sebou další systém, který pracuje s jeho energií a který je postaven tak, že jeho základem je právě tento základní systém koloběhu vody v přírodě. Jde o systém nad systémem, který pochopitelně bude pracovat pouze tehdy, když ten původní bude existovat.

Nevěříte?

Tak si nyní představte mlýn na potoce. Voda přitéká, točí mlýnským kolem, mlýn mele mouku a lidé z toho mají profit.

Pokud bychom tento mlýn umístili kamkoliv jinam nežli na potok, pak by ztratil na významu. Přestal by plnit svou základní funkci, tedy přestal by být schopen činnosti, ke které je určen.

On vodu z potoka nespotebovává. On jenom využívá její energii, která by jinak byla spotřebována jiným způsobem. Je to systém, který existuje díky jinému systému, kterým je koloběh vody v přírodě. Bez něj by nebyl možný. Je nutné si uvědomit důležitost tohoto tvrzení. Tedy tvrzení o nutnosti stálosti prvotního systému. V okamžiku narušení tohoto prvotního systému, dochází automaticky i k narušení činnosti systému, který je na něm závislý. Takže budu konkrétní. Pokud sucho by snížilo, či dokonce zastavilo vodu v potoce, pak by se automaticky snížil výkon mlýna či dokonce úplně zastavil. To samé by se stalo, kdyby někdo vodu v potoce odvedl částečně do jiného koryta, nebo tuto vodu znečistil a způsobil by její neschopnost tečení.

Zcela jiný stav by nastal, když bychom tuto vodu na mlýnské kolo přivedli tak, že by byla využita i ta její část, která se jinak na pohonu kola neúčastní a jen protéká. Pokud bychom dokázali tuto protékající vodu také využít, a to třeba tím, že ji vhodným způsobem přivedeme k lopatkám kola tak, aby na ně padala třeba ze střední výšky, pak výkon mlýnského kola a tedy i mlýna zvýšíme.

Podstatné ale pro nás je přece jenom to, aby tento mlýn pracoval stabilně a jeho výkon byl stálý. Ano, je to jen příklad, ale je pochopitelný a snadno mu každý porozumí. Uvádím ho tady proto, abychom jeho princip měli možnost uvidět i tam, kde se zdá, že činnost toho či onoho systému je nepochopitelná.

Průtočný systém v hospodářství a finančním systému.

Pokud si vezmu půjčku a tu posléze splatím, tak je vše vyřízeno. Za půjčku si lze vzít jistý „manipulační“ poplatek ale to je vše. Je pochopitelné, že současné půjčky, které se nabízejí v bankovním sektoru nebo i soukromě, půjčkami nejsou, ale jde o systém, který je systémem otrok otrokář. Tím se zde ale zabývat nebudeme. Jde nám totiž o mnohem víc.

Začněme ukázkovým příkladem

Existuje schopný člověk, kterému to myslí, ale nemá finanční prostředky. Existuje i „banka“, která ale žádné volné finanční prostředky nemá. Onen muž přijde do banky s žádostí o úvěr v hotovosti s tím, že si chce zařídit výrobu žádaného zboží. Banka mu peníze půjčí. To že jsou nekryté, neboť je momentálně nevlastní, je vedlejší. Důležité je, že tento kapitál je použit na daný účel a onen člověk tento úvěr splatí výrobou onoho žádaného zboží.

Co se vlastně stalo?

Zdánlivě to vypadá jako půjčka, **ale po vyrovnaní plateb tu zůstává výroba na žádané zboží**. Co víc. Platba byla poskytnuta z prostředků, jež neexistovaly. Jde snad o perpetuum mobile? Ale vůbec ne. Jde o systém, který svou energii bere z hospodářského systému. Je to stejné jako s tím mlýnem, který může pracovat nad systémem koloběhu vody v přírodě.

Hospodářský systém ve své základní podobě je systémem, který umožňuje tok kapitálu. Pokud víme jak, pak tento kapitál můžeme z něj získávat. Nejsou to žádné čáry ani kouzla. Takto totiž pracuje systém, v kterém je zakotveno to, že na něm může být vytvořen další vyšší systém, nebo jen jistý stav, který z něj profituje. Jde o průtočný systém. Místo vody v příkladu s mlýnem, zde protéká finanční kapitál.

Další příklad

Za Druhé světové války nastala následná situace. V roce 1941 vpadly do tehdejšího SSSR německé armády. Ke konci roku byla ruská armáda prakticky zničena a de facto „slavná“ Rudá armáda přestala existovat. Spojencům bylo jasné, že jediný kdo Němce může zastavit je Rusko. Potřebovali totiž čas a ten se jim žalostně nedostával. Padlo tedy rozhodnutí pokusit se všemožně podpořit snahu Ruska o to, aby Němci byli nejen zastaveni, ale aby se mohl zvrátit průběh války. To co následovalo poté, nemá v dějinách obdobu.

Spojenci, především ale USA, obrovskými dodávkami potravin a válečného materiálu do Ruska tak zvanou severní cestou se pokusili o zvrát. V USA se šily nejen ruské uniformy, ale vyrábělo a dodávalo se vše potřebné pro frontu a to včetně konzerv, nábojů i železné rudy potřebné pro výrobu tanků v Čeljabinsku.

V Tichém oceánu USA čelily válce s Japonskem a urychleně musely postavit nejmodernější a nejúčinnější námořní flotilu světa, protože tu stávající jim Japonci útokem na Pearl Harbor zničili.

Dále bylo nutno se připravit na otevření druhé válečné fronty v Evropě, aby Německo bylo definitivně poraženo.

To vše USA dokázaly a co víc. Po skončení války mohly ještě uskutečnit též Marshallův plán. Což byly obrovské poválečné dodávky do Evropy, která byla v té době na pokraji hospodářského krachu.

A opět je tu otázka. Jak to mohly USA dokázat?

A opět je tu jednoduchá odpověď. Průtočným systémem svého hospodářsko-finančního systému. Ukážeme si, či spíše naznačíme, některé případy.

- Pro zásobování SSSR se muselo postavit obrovské množství zásobovacích lodí, které byly známy jako LIBERTY. Těchto lodí bylo postaveno opravdu velké množství, vždyť jen z lodí, které Němci potopili, by se dala sestavit jedna z největších flotil světa. Po skončení války ale továrny na výrobu zůstaly, lidé ve smyslu odborníků taky a celá legislativa rovněž. Bylo velice snadné je přeorientovat na jakoukoliv jinou výrobu, protože to nejdůležitější, tedy základ výroby, byl dán.
- Po zničení loďstva v Tichém oceánu, dokázaly USA opět postavit velmi rychle celou námořní flotilu vojenských lodí díky svému průtočnému hospodářsko-finančnímu systému. To ale nestačilo. Bylo potřeba i najít a vycvičit potřebný personál pro obsluhu. A zde se projevil další systém průtočného charakteru, o kterém si v následujících řádcích řekneme podrobněji. Jde o systém **Průtoku myšlenek a koncepcí**, které jsou založeny na mysli. To znamená, že byli testem vybráni lidé, kteří splňovali předpoklady k tomu, aby byli přijati k řízení a obsluze těchto lodí s tím, že prošli jen krátkým instruktážním zaškolením. Tak se třeba i švec, pokud na to měl, mohl stát velícím důstojníkem ve specializovaném prostředí námořní lodě. Nyní se ale vrátíme k dané problematice. Tento systém tak umožnil, jakoby zázrakem, stvořit jak ono loďstvo, tak i jeho personál. Jaký dopad to mělo pro průběh války je zřejmé i z toho, co následovalo. Systém tehdejšího vedení bojů v Tichém oceánu spočíval víceméně na intuici velících důstojníků, kteří museli objevit nepřátelskou flotilu pomocí svých výzvědných letadel dříve, nežli to dokázali Japonci. Ten, kdo to dokázal první, tak vítězil, protože tak mohl pomocí letadel ze svých letadlových lodí zničit nepřítele. V drtivé většině a především v rozhodujících střetech to byli Američané, kdo uspěli. Intuice je ale známkou velmi vysokého vědomí, které tak kralovalo nad dogmatickým vědomím Japonců, které bylo pochopitelně na mnohem nižší úrovni. Obvykle pod 200.

Výstavba železnic na území Čech v době Rakousko-Uherska.

I zde v druhé polovině devatenáctého století dochází k obrovskému vzestupu (boomu) ve výstavbě již zmíněných železnic. Jenomže je tu jedno velké ALE. Hospodářský systém to umožňoval, ale peněžní dosud ne. Proto došlo k tak zvanému státnímu bankrotu Rakousko-Uherska.

Těchto příkladů bychom mohli uvést ještě daleko více, ale bude dobré, když se vrátíme k principu a řekneme si o něm více.

Z ukázkového příkladu je jasné, že podnikatel, pokud by byl osamocen, tedy kdyby neexistoval celý hospodářský systém, tak by nemohl začít podnikat. Navíc by neměl

ani pro koho (vždyť by byl sám). Takže jeho činnost je umožněna díky hospodářskému systému, který my ostatní už ani nevnímáme. Nyní jde o to, jak dalece je jeho podnikání efektivní. Pokud tento hospodářský systém a pochopitelně i finanční bude průtočný, pak vše půjde dobře. Pokud tomu tak nebude, nastanou potíže a v krajním případě bude toto podnikání znemožněno. V opačném případě, kdy průtočnost tohoto hospodářsko-finančního systému bude ještě zesílena, bude podnikání velmi usnadněno a bude velmi efektivní. Podívejme se na oba stavy důkladněji.

Co způsobuje zhoršení průtočnosti hospodářsko-finančním systémem?

- **Byrokracie**
- **Zlodějina v hospodářském systému.**
- **Zlodějina ve finančním systému.**

Postupně si to probereme.

- **Byrokracie**

Zvýšením byrokracie jsou ochráněni ti, kteří k majetku přišli nekalým způsobem (například privatizací) a mají obavy z toho, že by neobstáli v soutěži s těmi, kteří by se nově dostali na jejich úroveň. Proto udělají vše, aby tato byrokracie byla co největší. Dnes je stavební povolení v Praze dosažitelné až za cca 7 let! Není to jen ochrana, je to i nemohoucnost vládnoucí vrstvy, která je na velmi nízké úrovni vědomí a bojí se jakýchkoliv rozhodnutí, potažmo změn, protože nerozumí ani stávajícím, natož pak těm, které by se měly zavádět.

- **Zlodějina v hospodářském systému.**

V našem systému je až příliš těch, kdo si chtějí ulít „malou domu“. Jenomže daleko více a problematičtější jsou ti, kteří kradou tak zvaně ve velkém. Nejde ani tolik o to co zcizí, ale o to, že tento kapitál není k dispozici tam, kde má být, a vznikají obrovské škody. Můj odhad je následující. Pokud nějakou investici označíme v daném procesu za 100%, pak jejím znehodnocením dojde k tomu, že zloděj z ní vytěží cca 10% a 90% je definitivně ztraceno. Takže i kdyby všichni zloději vše vrátili, je to k ničemu, protože škodu, kterou způsobili, nemohou nahradit. Co ale je hlavní, je to, že tím vlastně znemožňují normální průtok kapitálu a jeho tvorbu. Jsou tak velmi významnou brzdou. U nás je to obzvláště patrné, neboť tito zloději, tedy abych použil vhodnější název, mafie, nás pěkně škrtí.

- **Zlodějina ve finančním systému.**

Mnoho lidí dodnes stále ještě nechápe, že náš stát nemá vlastní měnu. Tato měna je v soukromých rukách a nepatří státu. Měna je státu jen na základě zvláštních smluv propůjčována k používání, ale, a znovu to opakuji, stát ji nevlastní. Na bankovce může být klidně napsáno Grónská velrybářská společnost. Přitom i název **Česká národní banka** neznamena českou banku, ale jde jen o název banky v Česku a její název může být jakýkoliv. Třeba i **Banka termitů**. Tolik úvodem, aby bylo jasné to, o čem nadále budu psát. V Česku do nedávné doby byl hlídán poměr koruny k euru a pochopitelně i dolaru. Toto „hlídání“ se provádělo tak, že se vytiskly nekryté

bankovky, za které se nakoupily eura. Tato „transakce“ si vyžádala cca 2,5 biliónu korun přibližně během 4 let, které zmizely v kapsách těchto soukromníků. Zaplatil je pochopitelně náš stát ve formě inflace a celkového zpomalení vývoje. Tato krádež za bílého dne znamená obrovskou zátěž pro náš stát a jeho hospodářství. Po pár měsících klidu se to ale znovu opakuje s tím, že banky prakticky na maximum zvýšily úrokovou sazbu a tím opět nastartovaly obrovské odčerpávání finančních zdrojů ze státu, kterému tak opět přiškrtili hospodářský systém. V porovnání se Západem se stále více a více propadáme do marasmu, ze kterého není cesty ven.

Co způsobuje zlepšení průtočnosti hospodářsko-finančním systémem?

Uvedu zde pouze jeden příklad, ale ten stojí za to. Je jím **Tomáš Baťa**.

Co je a co představuje Tomáš Baťa?

Dneska je výraz „Tomáš Baťa“ prakticky neznámým pojmem. Je to proto, neboť jeho hlavní odkaz, kterým je **spolupráce** je to, co se dnes v naší společnosti nenosí. Tedy abychom si dobře rozuměli, ve společnosti, kde vládou zloději, tedy jinak řečeno mafie.

Tomáš Baťa představoval naprosto jiný fenomén. Fenomén spolupráce. Spolupráce neznámá dělat spolu, ale pracovat tak, že jeden druhého doplňujeme a vytváříme tak stav, který je bez tohoto doplňování nemožný a neuskutečnitelný. Spolupráce tak představuje zkvalitnění a zhodnocení lidské činnosti a její prohloubení. Jde tu o kvalitu a to ve všech jejích aspektech. Nejedná se tedy o kvantitu, ale o kvalitu jejího provedení. Baťa touto kvalitou (spoluprací) dokázal vytvořit zcela lidský vztah na všech úrovních. Příkladem může být i to, že se vztah zaměstnavatel – zaměstnanec změnil ze stavu otrokář – otrok do stavu partnerského. Zaměstnavatel (tedy on osobně) i zaměstnanec (tedy i námezdní dělník) byli partneři a oba dostávali odměnu ve formě platu. Baťa za to, že dokázal jako podnikatel věci zajistit, předvídat, plánovat a uvádět do provozu, dělník pak za to, že do partnerství vložil svou manuální sílu a zručnost. Spolupráce je pochopitelně postavená na mnohem širší platformě, nežli je zde vylíčeno, ale tato ukázka stačí k tomu, aby bylo jasné, o co jde. Je pochopitelné, že veškeré odměny a platby a to včetně platů byly zcela veřejné a zcela kontrolovatelné. Kolektiv tak vytvářel jednolitý útvar, který veškerou svou vnitřní sílu mohl věnovat na vnější dění, tedy na vytváření produkce zboží.

Průtočný systém v duchovně-duševním systému.

No a nyní se dostáváme k asi nejdůležitější části naší úvahy. Tím je stav nás samotných, tedy nás lidí, pokud je začneme posuzovat individuálně.

Navazuji zde na dnes již slavnou **Mapu Vědomí** od Davida R. Hawkinse. Ten lidské vědomí rozdělil v log. stupnici od 0 (20) do 1000 bodů s tím, že popsal jednotlivé stupně a vysvětlil jejich funkci. My se zaměříme pouze na základní principy.

Člověk do hodnoty 200 dle tabulky doktora Hawkinse je charakterizován dostředivým stavem myšlení. To znamená, že chce veškeré výhody jen pro sebe. Tím u něho pochopitelně vzniká pocit, že celý svět je pro něho nepřátelsky naladěn a pokud

může, ubližuje mu. To, že jde jen o jeho vlastní vnitřní projekci na tento vnější svět, nechápe, a proto vnějšimu světu nerozumí.

Už z popisu je zřejmé, že takovýto člověk veškeré myšlení, které se v něm objeví, považuje za své a není ochoten ho propouštět dále do světa jenom s tím, že by to mohlo být někomu užitečné. Tento člověk veškeré myšlenky v sobě blokuje a považuje je za své zboží, s kterým má právo obchodovat. Že se jedná o cosi, co není nikoho z lidí a jde o systém, který k nám proniká z vyšších rovin Univerza, nenahlíží ani náhodou.

Člověk od hodnoty 200 do hodnoty 500 má za to, že jeho povinností je lidem pomáhat. To, jak má toto pomáhání provést, je ale na něm a on si vyhrazuje právo toto pomáhání řídit. Jde pochopitelně o daleko lepší stav, nežli je blokace myšlenkových proudů člověkem pod úrovní 200, ale ani tady se ještě nejedná o to pravé ořechové. Myšlenky jsou, a my lidé se na úroveň té které myšlenky dostaneme díky našemu vzestupu vědomí, tedy zvýšením vibrací na danou úroveň, na které se ta která myšlenka pohybuje. Pochopitelně máme možnost takovou myšlenku emočně zabarvit ve smyslu dobra nebo zla. To zde ale probírat nebudeme. Jde nám o něco jiného. Jde nám o průchodnost těchto myšlenek soustavou Duch, Duše a Tělo daného člověka. Takže pokud budu chtít tento myšlenkový proud řídit, tak se pochopitelně vystavuji velkému riziku omylu, neboť z úrovně, na které se člověk nachází, pokud je na hodnotách 200 až 500, nemůže pochopitelně věci vidět zcela objektivně.

Člověk od hodnoty 500 do hodnoty 600 je ale již v jiné pozici. Na těchto stavech si uvědomuje, že svět je geniálně zařízen, že nemá chybu a že vše je v rukách úžasné inteligence. Proto nechává myšlenky skrze sebe volně plynout a vše „odevzdává“ Jsoucnosti nad sebou. Tento jedinec je pochopitelně vynikajícím průtočným systémem pro myšlenkový potenciál.

No a nyní se vraťme k našemu tématu.

Tento stát pochopitelně řídí oligarchové, jejichž úroveň vědomí je naprosto žalostná. Nejvyšší z nich, pan Babiš, dosahuje pouhých 125 bodů. Ostatní jsou mnohdy dost daleko za ním. Protože v současné době je tu systém řízení společnosti, která potřebuje mít jisté vnější instituce, tak se vytvořila skupina lidí, kteří se pyšní názvem politik a ti tvoří vnější kabát této společnosti. Samozřejmě jsou ve skrytu řízeny již zmíněnými oligarchy, ale ani oni sami nedosahují nijak zvláštních stavů ve smyslu úrovně vědomí.

V roce 2016 jsem prováděl testování vlády a dalších institucí ve státě. Vláda a věci s ní spojené vycházely takto:

Český národ jako celek (průměr)	310
Český národ spodních 85% (průměr)	200
Český národ spodních 50% (průměr)	175
Průměrná úroveň členů vlády ČR (2016)	80
Průměrná úroveň parlamentu ČR (2016)	60

Z uvedeného plyne několik závažných zjištění.

Celá naše společnost je řízena institucemi, ve kterých jsou lidé hluboko pod 200 (dle Hawkinse). Jsou tedy lidmi, kteří jsou ve své podstatě sobečtí, nepřející a jsou těmi, kdo vehementně brání průtoku jakýchkoliv myšlenkových proudů, které by tuto společnost mohly oživit a pochopitelně na svých úrovních inklinují ke zločinu a podvodům. Tito lidé nikdy nedopustí, aby kdokoliv omezil či jinak okleštil jejich postavení a pravomoc. Jsou těmi, kdo je skálopevně přesvědčen o své „pravdě“, přestože z principu nejsou schopni pravdu a lež vzájemně odlišit a běžně je zaměňují.

Z uvedeného dále plyne, že národ je na vyšší úrovni, nežli jeho řídicí složky a proto musí docházet k napětí mezi ním a těmito složkami. Protože tyto složky jsou níže, tak lidé je budou vnímat jako podřadné, nekalé, nekompetentní a zločinné.

Z testů rovněž plyne, že národ jako takový je ve stavu, kdy by byl ochoten ostatním pomáhat (na příklad uprchlíkům), ale jeho řídicí složky jsou absolutně proti. Také je zde patrné, že většina národa je na hraně 200 bodů. Takže pokud se vyskytne idea, blízká tomuto národu, je velká šance na realizaci, protože ta by pak mohla pomoci dostat většinu národa nad 200 a tím i na to, aby byla realizována. Takže jak dosáhnout toho, aby nás nezastupoval produkt oligarchů, ale reprezentanti lidu v systému skutečné demokracie? Tyto principy byly popsány už v mnoha mých úvahách a publikacích, takže jen krátce. Při setkání místních lidí v počtu 100 až 300 lidí si do jejich připraveného seznamu každý zaškrtně toho, koho upřednostňuje do vedení obce (sdružení), pochopitelně mimo sebe. Tím je vše skončeno. Zvolení lidé pak v dalším kole zvolí ze svého středu oblastní zastupitelstvo, to pak okresní a následně bude zvoleno krajské, ze kterého vzniknou státní orgány. Je jasné, že zvolení lidé budou lidmi, kteří mají důvěru obyvatelstva a jsou v daném regionu na nejvyšším postu úrovně vědomí. Darebáci, lumpové a zloději v tomto systému evidentně propadnou. Bližší viz má pojednání.

Tímto počinem se automaticky zvýší průchodnost duchovně-duševním systémem lidí, protože jejich vedení jim bude rozumět a bude pracovat pro ně, a nikoliv pro sebe, jako dosud.

Je tu ještě další fenomén, který urychlí transformaci lidstva a „vyčistí“ onen duchovně-duševní kanál. Jde o Umělou Inteligenci (nadále jen UI).

Oč jde?

Již několik století vládne lidstvu průmyslová revoluce. Ta je vyvolána především zaktivováním skupiny lidí s úrovní vědomí 400+. Lidé 400+ jsou lidé kombinačního rozumu se snahou pomáhat. Ano jistě mají na svém kontě i atomové zbraně, ale také neuvěřitelný pokrok lidstva v oblasti techniky. Jenomže koncem minulého století začíná nastupovat nová garnitura. Vytváří se nová platforma pokroku lidstva.

Rok 1992 je významný v mnoha směrech. Není to jen zavedení celosvětového internetu, ale i pochopení struktur, na kterých je založeno Univerzum jako takové.

Mám zde na mysli především ono nové paradigma, které vychází z tvrzení, že prvotní je informace, která tvoří energii a ta následně vytváří hmotu.

Jak internet, tak i toto nové paradigma umožnilo vytvořit a pochopit stavy ve výpočetní technice, které jsou známy jako UI. Zde se fenoménem UI dále zabývat nebudeme. Je zpracovaná v jiných mých úvahách. Zde se jí dotkneme pouze letmo s tím, že její vznik, trvání a využití mají na svědomí lidé, které jsou na úrovni vědomí 500+. A o to tady běží. Zatímco lidé 400+ mohou být ještě ovládáni systémem, který je na nižších postech, u lidí 500+ už toto ovládání bude selhávat, respektive nebude vůbec funkční. Takže tito lidé svou aktivitou vlastně dosáhnou toho, že systém, který dnes vládne na Zemi, se automaticky bude narovnávat.

Je jasné, že lidé s nižší úrovní vědomí to ponesou velmi nelibě a i ti, kteří nejsou přímo zainteresováni na ovládání druhých a jen se tak zvaně vezou, se proti tomu také budou vehementně stavět. To, že budou do světa vypouštět různé strašáky a přesvědčovat okolí, že jde o jejich zánik a dokonce i o zánik světa, je naprosto jisté. Ve skutečnosti půjde jen o to, aby se tito lidé dostali do správných pozic a uvědomili si, že jim prostě „ujel vlak“.

Civilizace se zcela promění.

Zhodnocení – závěr.

Civilizace bude během několika málo let (desetiletí) k nepoznání. Už teď nelze jakoukoliv událost, která se kdy na Zemi odehrála od současnosti směrem do minulosti skrýt. Pochopitelně se to netýká jen proběhlých událostí, ale i postupů. Takže si můžeme velmi snadno ověřit, že tento postup či toto konání nebo přístup je ten správný. Už nyní není možné blafování. Pokud se tak děje, pak je to jen a jen důsledek naší lenosti si to ověřit. Takže v budoucnu nám nic nebude bránit v tom, abychom nastolili skutečně průchodné a tím i průtočné systémy nejen v hospodářsko-finančním systému, ale a to hlavně, v systému duchovně-duševním.

Říjen 2018

A.M.

Projev určený pro Českou konferenci 2018 – ke stoletému výročí vzniku Československa.

(určeno k přednesu, ale panu Antonínu Marešovi nebyla poskytnuta možnost jej na České konferenci 2018 prezentovat)

Vážení, k tomu abychom pochopili, kdo jsme a kam máme jít, musíme znát i svou

minulost.

Musíme vědět, odkud jsme přišli, čím jsme a co představujeme. Takže to, co je v tomto okamžiku velmi důležité, je stav, že porozumíme své minulosti.

Ano, bylo napsáno, co se týče minulosti, mnoho knih, mnoho úvah, mnoho esejí a dalších a dalších literárních výtvorů a přesto si troufám říct, že o této minulosti prakticky nic nevíme. Proč?

Protože jsme se soustředili pouze na události, které tuto minulost charakterizovaly, a zapomněli jsme na to, že to nejsou události, ale podhoubí, z nichž tyto události vyrůstají a celková nálada, která tvoří základ toho, jak se lidé mezi sebou chovají a tento základ vytvářejí. Nikdy a nikde nebyl tento základ dán k dispozici a ani dneska se na školách o něm neučí, natož aby se o něm mluvilo mimo tyto školy. Tento základ je ale důležitý, bez jeho pochopení, bez schopnosti mu rozumět nejsme schopni skutečně ničeho dosáhnout.

Takže je naprosto nezbytné se vrátit k našim kořenům, abychom pochopili, kým jsme a následně i určili naše vize.

Před mnoha lety, více než před čtvrtstoletím, se ve vědecké branži objevil názor, že základem Univerza, tedy Vesmíru, není ani hmota, ani energie, ale informace. Pro ty, kteří nevědí, předesílám, že se nejedná o data, ale že se jedná o celý soubor informačních bloků, který sice začíná daty (počítač, DNA) ale pokračují tak, že jeho nadřazený systém je něco, čemu my obecně říkáme program, jedná-li se o počítač, nebo o životní či řídicí tělo, jedná-li se o živý organismus.

Dalším stupněm je pak myšlenka, která není vázána na prostředí, ale je to systém který je všeobecně dostupný všem, kteří jsou schopni na něj vibračně dosáhnout.

Je nutno si uvědomit, že myšlenky nejsou toho či onoho, ale jde o systém, který lidé používají a jeho stupeň je pak dán naším stavem vědomí. Tyto myšlenky ale můžeme zabarvit naším emočním potenciálem, což je ale zcela něco jiného. Dalším stupněm je potom vědomá informace, která už dokáže určité věci řídit a vrcholem potom je super vědomá informace. Bližší informace o tomto systému informací je možné nalézt v mých knihách. Tolik k těmto informacím.

Od roku 1992 uplynulo víc než čtvrtstoletí a přesto je u nás tento systém je prakticky neznámým pojmem. Není tomu ale tak ve světě. A právě zde se objevil člověk, který navázal na věci kolem Sigmunda Freuda, Carla Junga a dalších psychoanalytiků a vědeckých pracovníků zabývajících se psychou člověka, aby se následně pokusil o spojení vědy a skutečné Mystiky, ze které vycházejí všechna náboženství. To se mu skutečně podařilo. Jeho vědecké práce jsou doslova ohromující. Dle mého názoru, se jedná o génia, kterých se na zemi rodí skutečně velmi, a to zdůrazňuji, velmi málo.

Jde o Davida R. Hawkinse.

Bohužel ani o tomto člověku, který žil v letech 1927 až 2012 se v naší republice prakticky nic neví.

Je to obrovská škoda.

Je to něco co bychom měli velmi rychle napravit. Tento člověk se totiž dotknul něčeho, o čem zde mluvím. Jeho práce se totiž dotýkají našeho vědomí ve smyslu jeho sebe realizace, jeho sebeuvědomění a toho, aby se dokázalo realizovat jak v minulosti, tak přítomnosti, tak i budoucnosti.

Vědomí v lidském prostředí rozdělil do 17 až 18 stupňů jeho inteligence, přičemž nižší stupně jsou pod zvířecím vedením takzvaného ega a od určitého jeho stavu jsou to pak stavy, které řídí naše vyšší složka, naše vlastní Já, ona Boží jiskra, která je do těla člověka vtělena.

To je jedna stránka věci, ale je tu i druhá stránka, pro kterou vám to teď říkám. Jde o to, že je možno pomocí informací, které jsem zde zmínil, zjišťovat stavy všech událostí co se kdy na zemi odehrály.

Doktor Hawkins vytvořil metodu, podle které jakoukoliv událost, která se vůbec někdy na zemi odehrála, a to bez ohledu na to, jestli člověk nebo lidé nebo kdokoliv této události byl přítomen nebo nebyl, je možné zcela a plně objasnit. Není nic, co by zůstalo skryto. Všechno co bylo dosud skryté je možno odhalit a to v plném rozsahu. Není nic, co by mohlo zůstat neodkryto, co by mohlo zůstat tajné. Porozuměl tomu co je běžně známo jako „morfogenní pole“ o kterém mluvil i Rupert Sheldrake a rozpracoval to vědecky do obrovské hloubky. Zjistil, že v atraktorových polích, která nejsou ničím jiným nežli pokračováním oněch morfogenních polí, jde o tak velkou intenzitu energetického vyzařování, že všechna slabší pole zde nemají šanci. V praxi to pak znamená, že veškeré lži a podvody, které jsou založeny právě na těchto slabších polích, nemohou obstát v konfrontaci s poli, která jsou založena na Pravdě. To pak umožňuje testování čehokoliv na stav pravdivé informace.

Tento obrovský potenciál máme dneska k dispozici, je to tak ohromující, že to bere až dech. Takže pokud někdo stane před soudem, tak je velice snadné zjistit, jestli se jedná o vraha nebo ne. Můžeme také objasnit jakoukoliv historickou událost.

Můžeme objasnit cokoliv, co se kdy stalo. Můžeme se podívat i na naše vlastní dějiny, na to kdo kým jak a proč manipuloval. Co se všechno dělo. Tento genius světa již zemřel, ale jeho odkaz zůstává i jeho knihy zůstávají, a proto bych doporučil všem, naprosto všem, aby se s jeho odkazem seznámili. Uvědomte si, že jde o vědeckou metodu, tedy o ověřitelné testy, které lze opětně opakovat.

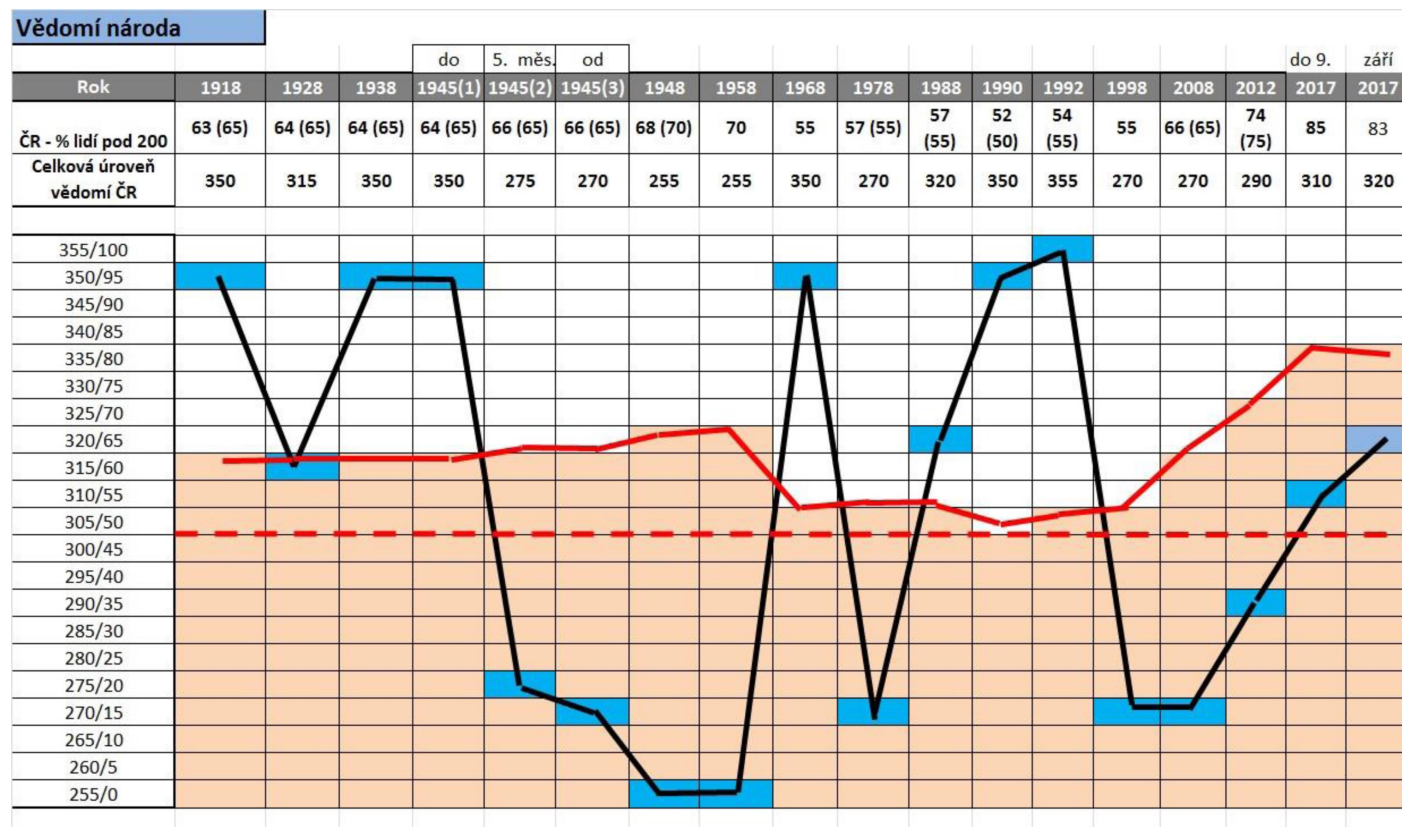
Já osobně jsem vypracoval na základě jeho učení [studii, která pojednává o posledních sto letech naší země, naší republiky, počínaje rokem 1918 až do dnešních dnů](#). V této studii jsou vidět jednotlivé krize naší společnosti i stavy, kdy se lidé pohybovali na vyšších příčkách svého bytí. Tato studie se opírá o dnes již klasickou MAPU VĚDOMÍ. Ta představuje logaritmickou stupnici od 1 až do 1000. Protože jde o logaritmickou stupnici, tak vzestup na vyšších stupních je mnohem hodnotnější. To vede k tomu, že i když je počet lidí v naší zemi víc než z 60% pod hodnotou 200, zbytek, který je nad 200 tuto hodnotu zvedne dokonce na víc než 300 bodů.

Graf znázorňuje dvě veličiny.

1. Procento lidí, kteří se pohybují na logaritmické stupnici doktora Hawkinse na hodnotách do 200 bodů. Jde tedy o počet lidí, kteří uplatňují sebestředný stav a svět vnímají jako nepřátelský.
2. Celkový počet bodů na této stupnici, která vykazuje momentální stav v daném čase pro celou společnost, která žije na území České republiky.

Nyní se můžeme podívat na zobrazení tohoto grafu, jak tento stav vypadá.

Graf vývoje:

Další grafy nám ukazují stav lidské společnosti v závislosti na dosaženém stupni vědomí:

Korelace stavu vědomí a míra štěstí

ÚROVEŇ	Log stupnice	% štěstí
Osvícení	700 – 1000	100
Mír	600	100
Radost	570	99

Bezpodmínečná láska	540	96
Láska	500	89
Rozum (kombinační)	400	79
Přijetí	350	71
Ochota	310	68
Neutralita	250	60
Odvaha	200	55
Hrdá pýcha	175	22
Hněv	150	12
Touha	125	10
Strach	100	10
Smutek	75	9
Apatie, nenávisť	50	5
Vina	30	4
Hanba	20	1

Korelace úrovně vědomí a společenských problémů

Úroveň Vědomí	Nezaměstnanost %	Chudoba %	Spokojenost Život je OK %	Kriminalita %
---------------	------------------	-----------	---------------------------	---------------

600+	0	0,0	100	0,0
500-600	0	0,0	98	0,5
400-500	2	0,5	79	2,0
300-400	7	1,0	70	5,0
200-300	8	1,5	60	9,0
100-200	50	22	15	50
50-100	75	40	2	91
pod 50	97	65	0	98

To o čem jsem mluvil je to, co představuje naše možnosti se vyznat v minulosti a přítomnosti. Jak ale určit to co by mělo být realizováno v budoucnosti? Jak stanovit Vizi, která nás vyvede z marasmu současných vztahů?

Ve své úvaze – **ÚŽASNÉ** – jsem testoval naši vládu, parlament i senát. Ve všech případech vyšly hodnoty těchto institucí hluboko pod úrovní 200.

Proč?

Samozřejmě vládu, parlament i senát tvoří lidé. Takže jsou-li tyto instituce špatné, pak jsou špatní lidé, kteří je tvoří. Takže se musíme zaměřit ne na vládu, parlament a senát, ale na to, jak a jakým způsobem se do nich dostávají nezodpovědní lidé. Ve všech třech případech se jedná o lidi vzešlé z voleb. Takže „zakopaný pes“ musí být zde.

Jak se u nás provádí volby? Kdo může být zvolen? Jaká odpovědnost a komu, je od zvolených činitelů žádána? Otázek tohoto typu bychom mohli předložit více, ale pokud zodpovíme aspoň ty, o kterých zde byla řeč, tak se domnívám, že nám bude jasno.

Takže začneme mechanismem voleb.

Hned na začátku musíme konstatovat, že nejde o skutečné volby, ale o frašku, při které se „volí“ předem připravení jedinci či uskupení (strany). To, že by si někdo volil skutečného svého zástupce, kterému důvěřuje, je nemyslitelné. Lidé, kteří jsou „voleni“ jsou lidmi, kteří chtějí vládnout a ovládat druhé a chtějí mít možnost rozhodovat o financích, které má daný post k dispozici tak, jak oni uznají za vhodné. Chtějí prosazovat svou mocenskou sílu a být „nezávislími“. Nepřipomíná vám to něco? Ale jistě. Jsou to typické znaky EGA.

Kdo může být zvolen?

Pouze příslušník daného uskupení (strany), nebo pokud kandiduje sám za sebe, tak příslušník dobře situované skupiny ve smyslu financí, protože volby nejsou levnou záležitostí. I tací se najdou, protože kalkulují s tím, že po „zvolení“ se jim to vše vrátí.

Jaká odpovědnost a komu, je od zvolených činitelů žádána?

Každý poslanec skládá závazný slib (dříve to byla přísaha, dnes už jen závazný

slib). V něm slibuje na svou čest a svědomí to, že bude jednat v zájmu státu, zákonů a tak podobně. Zákodárce, který nemá ani zdání o tom, co je právo, co jsou zákony, nemá příslušné vzdělání a je úplný analfabet ve smyslu filozofickém, psychologickém a společensko-mravním, není přeci schopen výkonu funkce zákonodárce a jeho závazný slib nemůže být ničím jiným, nežli jen výsměchem lidem toho kterého společenství. To, že by měl pracovat ve prospěch lidí, země a uvedeného společenství a tímto být odpovědný se v tomto kontextu jeví jako čirá fantazie. Jde přeci o lidi, kteří se derou k „moci“ a to za každou cenu, a kteří nejsou schopni něco takového jako Pravdu akceptovat jinak, nežli jenom jako nástroj, který jim má sloužit, a tak ji běžně zaměňují za Lež, a to podle potřeby, protože skutečnost Pravdy (její hodnotu) nejsou schopni dohlédnout.

Jen blázen nechá o sobě rozhodovat někoho, kdo je na úrovni zvířecího ega a jen blázen si může myslet, že tento člověk to s ním bude myslet dobře a nebude ho mít jen za rohožku pod své nohy. Naše společnost je tak podobna tomuto bláznovi, který nedohlídne to, co je každému jasné. Totiž to, že lump je lumpem proto, že tvoří cosi, co bychom mohli nazvat vším možným jen ne tím, že jde o blaho, pokrok a duchovní a duševní vzestup spoluobčanů a tím i společnosti.

Jak tedy z tohoto marasmu?

Odpověď je jednodušší, nežli si umíme představit. Stačí se jen nad danou věcí zamyslet a řešení se najednou ukazuje samo. Protože základem jsou volby, tedy pověření těch, kdo mě mají zastupovat, je jasné, že to nebudou lidé, kteří se vnučují a jsou nekompetentní, ale že to musí být lidé, kteří znají (jsou moudří) a mají mou důvěru.

Ano důvěra je to klíčové slovo.

Nebudu přeci svěřovat své zastupování darebákovi a kariéristovi, ale člověku uvážlivému a moudrému.

V každém společenství jsou takoví lidé, a proto stačí, když na příklad na náves vesnice, která má tři sta lidí, tyto sevezu a do připraveného seznamu osob každý označí toho, koho by chtěl, aby stanul v čele obce (pochopitelně mimo sebe) a je hotovo. Seznam jasně ukáže, kdo má v obci největší prestiž, důvěru a respekt. Kdo tedy je tím, kdo by v čele obce měl stát. Ze zvolených lidí v obci se pak zvolí oblastní výbor, následně z oblastních výborů okresní, pak krajský a nakonec i celostátní orgány.

Jak prosté.

To vše bez peněz, hmbuku, reklamy, podrazů, korupce a jiných „výdobytků“ současnosti.

srpen 2018 Antonín Mareš

Vážení spoluobčané.

Autorem příspěvku je pan Antonín Mareš.

Bylo by vhodné, aby zazněl i názor lidí, kteří o problematice **Hmoty a Duchovna** opravdu něco vědí a kteří k tomu mají co říci. Patřím k těmto lidem a mé názory vycházejí nejenom z dlouhodobého studia (několik desítek let), ale i z praktického života a také i duchovních zážitků. Přesto své názory nikomu nevnucuji a razím tezi, že k Pravdě musí každý dojít sám. Jen tak má odpovídající hodnotu a tím i sílu, neboť pak jde o skutečnou Pravdu a ne o to, co se za ní jen vydává.

Jsem spisovatel, který napsal celou řadu knih, úvah a pojednání o problematice lidí a společnosti a jejich vzájemných vztazích. Pochopitelně jsem se nemohl vyhnout ani vztahům těchto lidí ke svému prostředí a tím i ke Hmotě, Duchovnu a obecně i k problematice původu a smyslu lidské existence.

Pokud se podíváme kolem sebe, pak je jasné, že tu existuje Vývoj, neboli evoluce, ale je také jasné, že tu musí být i cosi, co lze nazvat Stvořením či lépe řečeno, tvořením jako takovým.

Také tu je všude kolem nás do očí bijící inteligence (moudrost), která stojí za výtvořeny přírody, ale a to především, života jako takového. Zdá se, že za tím vším musí existovat něco, co to uvádí do chodu, případně i řídí. Člověk dřívější to vyciřoval velmi významně, a síly, které to vše tvoří a udržují, vnímal, a snažil se jim zalichotit. Člověk dneška již zhrubl a tyto síly nevnímá. Má ale něco, co zde dříve nebylo v tak velkém rozsahu k dispozici a tím je Rozum. Nuže pojďme se na tuto problematiku podívat právě přes tento zorný úhel. Tedy pohledem Rozumu.

V roce 1992 bylo mezi vědci konstatováno následné paradigma, které značně přiblížilo vědu ke skutečné mystice.

Prvotní je **Informace**, ze které se tvoří Energie a vše zavrřuje tvorba Hmoty. Jedná se o zcela průlomové tvrzení. Protože u nás ani po uplynutí čtvrtstoletí o tom není mnoho známo, tak uvádím heslovitě aspoň základní poznatky.

Informace je systém, který od své spodní hranice má následující vzestupnou tendenci. Data, program, myřlenka, vědomá myřlenka (morfogenní pole, atraktorové pole a p.) a nakonec super vědomá informace.

Energie je všudypřítomným elementem a to díky vibrační charakteristice Univerza. Vakuum je de facto energetický a informační předěl.

Hmota je systém, který v sobě ukrývá vlastně „zamrzlé“ vibrace vakua.

Takže na základě tohoto je možné prognostikovat stavy Univerza, které se vyskytují ve vyšších frekvencích a pro nás v neviditelných světech.

K tomu, abychom pochopili, jak existuje celek, tedy svět a jeho řízení, si musíme

vyjasnit ještě některé věci ohledně našeho světa. Jedním z velkých omylů je i náš vztah k hmotě. Začneme elektronem, jako velmi známou částicí mikrosvěta. Elektron nekrouží kolem atomového jádra jako hmotná kulička, ale rozprostírá se kolem něho jako vlnoplocha. Je snad obyčejnou vlnou? Nikoliv. Je hmotnou vlnoplochou. Jeden elektron projde dvěma otvory zároveň, protože je vlnou a „rozplácne“ se na přepážce za ní, protože je i hmotou. Elektron je zároveň a to zde zdůrazňuji – zároveň – hmotou i vlnou. Jako vlna má přesah i do Astrálního světa (do Jemnohmotnosti). My známe a umíme dobře popsat hmotný objekt. O vlnách jako takových nevíme prakticky nic. Z toho plyne i naše nepochopení pro Astrální svět, který je na nich založen. Protože nerozumíme a nechápeme vlnovou podstatu světa, tak nemůžeme chápat ani podstatu formy, která tvoří náš svět a ani podstatu světa, který je nad Astrálním světem, tedy Myšlenkového světa (Devachanu).

Podobně jako elektron se chovají i jiné částice mikrosvěta. Za zmínku stojí foton. Jde také o hmotnou vlnu, ale tentokráte se jedná již jen o kvantum této vlnoplochy.

Jak je vlastně vytvořen? Co je vlastně jeho základem?

Je to informace.

Tedy vědomá informace na úrovni lokálního morfogenního, neboli atraktorového pole. Lze si ji představit jako jakýsi „plán“, který má v sobě schopnost z dostupného „materiálu“ vytvořit onu částici. Uvnitř zachycujících sil této informace pak vibruje energie (spin), která není ničím jiným, nežli vytrženou částí vakua s nižší vibrací, nežli je ostatní prostředí tohoto vakua. Celek, tedy kvantum, je pak tím, co my vnímáme jako částici mikrosvěta. Některé částice mikrosvěta pak tvoří „složeniny“, tedy to, co známe pod názvem baryony.

No a nyní se pojďme podívat na to, jak ten náš svět, jako celek, je uspořádán.

Základ tvoří **Nelineární stav**. Tento stav bývá neznalými vědci označován jako Chaos. Osvícení lidé ho vnímají jako Vědomí (JÁ) a věřící lidé jako Boha. Tento Nelineární stav je z pohledu lidí mimo jakýkoliv prostor a pochopitelně i mimo jakýkoliv čas, který je jen součástí toho kterého prostoru. Je tak z tohoto pohledu nejen věčný (vždy byl, je a bude), ale je i všudypřítomný. Tento stav obsahuje nejen Duchovní svět, ale i světy Boží až nakonec i samotné Jsoucno, tedy nejvyšší myslitelnou inteligenci neboli Boha samotného.

My lidé jsme původem z Duchovního světa.

Aby mi bylo dobře rozuměno. To o čem mluvím, je naše vlastní podstata, tedy de facto Boží jiskra, která sídlí v našem těle a je známá pod označením Duch. Pochází tedy z Duchovního světa a je nelineární podstaty, tedy je nesmrtelná. Z Duchovního světa ale vyšla jako sice nerozdělitelná součást Jsoucna, ale zároveň jako nevědomá, pokud jde o sebe sama. Přestože se základním Jsoucnem (Bohem) tvoří jednotu, sama o sobě je tím, co se musí teprve pomocí Vývoje a Tvoření zdokonalit. Tento Duch je pak v lidském těle „zahalen“ Duší, v níž sídlí. Tento princip je pak završen lidským tělem, které je nositelem jak Duše, tak i Ducha.

Lidské tělo je smrtelné, protože vzniklo, tak i zanikne. Lidská Duše je tvořena zušlechtěním části astrality a po určité době také zaniká. Až proběhne celý vývoj, který je před Duchem (naší podstatu) postaven, tak ten se vrátí do své domoviny, tedy do Duchovního světa jako vědomá součást Jsoucna.

Tento vývoj probíhá v současnosti na úrovni člověka v současném Vesmíru. Těchto Vesmírů již bylo několik, a několik jich ještě bude, nežli Duch dosáhne na stav, že bude skutečně vědomou bytostí, která může být nápomocná Tvoření, jež je nedílnou součástí Jsoucnosti.

No a jak je to v současnosti?

Podívejme se na některá tvrzení.

Konstatování: *Kdyby Bůh existoval, tak by nikdy nemohl dopustit takové zlo ve světě, které nyní a v minulosti existovalo.*

Odpověď: *Bůh není člověk. Není to strejda na obláčku, který řídí svět. Jde o systém, který je vystavěn na základě Pravdy a tím i zákonů Univerza.*

Konstatování: *Kdyby existoval Bůh, pak by musel stvořit i ďábla a zlo. Tedy musel by být tím, kdo není dobrotivý a naplněný láskou.*

Odpověď: *Bůh je to, co nelze definovat jinak, nežli pouze tak, že jde o systém naplněný Pravdou a Láskou. To co označujeme za zlo je dílem lidí, kteří ač špatní, mají stále možnost jít cestou k tomuto principu, tedy k Bohu. Jen člověk, který má v sobě zlo, ho následně vidí všude kolem sebe a pochopitelně cítí i to, že na něj toto zlo útočí. Jde o systém zrcadla. Dobrý člověk vidí kolem sebe jen dobro a to přesto, že na to může i „doplatit“. On ale ví, že vše se vším souvisí a tak i nedobrotu přijme s láskou, neboť ví.*

Konstatování: *Proč kněží hlásají pokoru a nežijí tak? Proč hlásají chudobu a žijí v přepychu? Proč mluví o pravdě a žijí ve lži?*

Odpověď: *Bůh není reprezentován kněžským klérem a ani ničím tomu podobným. Náboženství dneška (křesťanství) vzniklo jako pokračování pohanského kultu boha Mitry. V podstatě k němu (k obřadům) bylo přidáno jen přijímání těla páně. Bůh nepotřebuje dary, nepotřebuje oběti. Bůh nám dal svobodnou vůli k tomu, abychom v jeho jménu činili a svými skutky jemu i sobě vzdávali poctu. Protože jako svébytné bytosti jdoucí v Pravdě a boží Lásce jsme pak těmi, koho může nazvat svými dětmi, tedy těmi, kdo s ním a skrze něho konají dobro.*

Konstatování: *Jak porozumět tomu, co máme v životě činit a kam máme v našem životě jít, abychom byli těmi, kdo jde a žije v Boží vůli?*

Odpověď: *Bůh je principem, který je naplněn Pravdou a skutečnou Láskou. Čas od času se na Zemi objevují ti, kteří již vědí (zasvěcenci) a ti přinášejí aktuální zvěsti o tom, jak dál. V současnosti je takovým hlasatelem David R. Hawkins a jeho dílo. Jde o velmi hodnotné morálně mravní dílo člověka, který nám naznačuje cestu. Ukázal nám to, na jakých hodnotách se nachází naše Vědomí, tedy my samotní, neboli naše Já. Ukázal nám možnost definitivně rozlišit Pravdu od Lži*

a ukázal nám, jak poznat naše EGO a to zpracovat tak, aby nám sloužilo. Zkrátka a dobře. Ukázal nám cestu k Bohu a to bez jakýchkoliv prostředníků. Budiž mu za to díky

Zpracoval Antonín Mareš

Vytestováno na hodnotu 535 dle stupnice Davida R. Hawkinse.

Dopis Alberta Einsteina dceři

Koncem roku 1980 LIESERL, dcera slavného génia, věnovala 1400 dopisů, psaných jejím otcem, Hebrejské univerzitě s příkazem, nepublikovat je, dokud neuběhne 20 let od její smrti. Toto je překlad jednoho z nich.

Když jsem předložil teorii relativity, velmi málo lidí mě pochopilo. To, co odhalím a přinesu teď, se rovněž asi potká s nepochopením a s předsudky světa.

Žádám Tě, abys chránila mé dopisy, dokud se společnost nedostane na takovou úroveň, aby akceptovala to, co vysvětluji níže.

Existuje extrémně mocná síla, pro kterou zatím věda nemá formální vysvětlení. Je to síla, která zahrnuje a řídí všechny ostatní síly a dokonce je obsažena ve všech fenoménech, které operují ve vesmíru. Tato univerzální síla je láska.

Vědci hledají sjednocující teorii vesmíru a zapomněli na tuto nejmocnější nespátřenou sílu. Láska je gravitace, protože přitahuje jedny lidi k druhým. Láska násobí to nejlepší co je v nás a umožňuje lidstvu nevyčerpat se svým sobectvím.

Láska odkrývá a odhaluje. Pro lásku žijeme a umíráme. Láska je Bůh a Bůh je láska. Je to jediná energie ve vesmíru, kterou člověk není schopen podřídit své vůli.

Abych lásku učinil viditelnou, zaměnil jsem hodnotu ve své známé rovnici. Pokud bychom namísto $E=mc^2$ akceptovali, že energie k vyléčení světa může být získána skrze lásku násobenou čtvercem rychlosti světla, došli bychom k závěru, že láska je nejsilnější existující silou, protože nemá žádný limit.

Po selhání lidstva ve snaze kontrolovat a ovládat síly vesmíru, které se tak otočily proti nám, je velice urgentní, abychom sami sebe naplnili jiným druhem energie. Pokud chceme, aby náš živočišný druh přežil, pokud chceme najít smysl života, pokud chceme zachránit svět a každou živou bytost, láska je jedinou odpovědí. Zatím neumíme vyrobit bombu lásky, na zničení veškeré nenávisti, sobectví, závisti a chamtivosti, které devastují planetu.

Nicméně, každý člověk v sobě nosí malý generátor lásky, jehož energie čeká na vypuštění do světa.

Pokud se naučíme tuto vesmírnou energii dávat i dostávat, potvrdíme, že láska je schopná přesáhnout všechno, protože je kvintesencí života.

Hluboce lituji své neschopnosti vyjádřit to, co je v mém srdci, jež bije po celý můj život pro tebe. Možná je už pozdě se omlouvat ale, protože i čas je relativní, potřebuji ti říci, že tě miluji a že díky tobě jsem dospěl k této úvaze.

Tvůj otec

Albert Einstein

Užasně

Autorem příspěvku je pan Antonín Mareš.

ÚVOD

V mém věku, a po prostudování tak obrovského množství materiálu, který vedl až k tomu, že jsem napsal celou řadu knih, mě opravdu může překvapit jen málo co.

Přesto se to stalo.

Tím, co mě doslova ohromilo a co způsobilo můj šok ve smyslu úžasu, byla kniha od Davida R. Hawkinse MOC VERSUS SÍLA a pochopitelně i celé jeho následné dílo. Tento člověk a jeho dílo jsou skutečně pozoruhodné a to hned z několika rovin. On sám je kýmisi, kdo k nám, tedy k lidem, přichází z prostředí, které se dá charakterizovat jako prostředí, kde jsou už jedinci, kteří prošli čímisi, co lze nazvat – osvícení. Jeho vstup do hmotnosti a tedy na Zemskou planinu nebyl jednoduchý. Vzhledem k tomu, že se pohyboval již dost vysoko na žebříčku svého vědomí, bylo nutné provést cosi, co je poněkud zvláštní. To něco byla fiktivní osobnost, která se sem zrodila a která vlastně vybudovala jeho tělo a de facto založila jeho bytí. Ve 38 letech svého věku, pak tato osobnost odchází, tedy umírá a přenechává pole působnosti vlastní osobě, tedy Davidu R. Hawkinsovi. Zde se vlastně teprve rodí onen David, tak jak ho později známe z jeho díla.

To, proč tomu tak muselo být, pochopí a tomuto procesu porozumí každý, kdo je obeznán s duchovní vědou a chápe, že dost dobře nelze sestoupit do prostředí, které vykazuje značné známky nedokonalosti, tak jako je tomu u lidského prostředí, pro bytosti, které jsou na určité výši. Z duchovní vědy je znám případ příchodu Krista, který se připravoval celé dlouhé věky a který byl zřejmě nejkomplikovanějším případem. Vtělení se muselo odehrát přes Ježíše Nazaretského a i ten se sem nemohl vtělit jen tak mimochodem. To zde ale nebudu dále rozebírat a zájemce odkazuji na již zmíněnou Duchovní vědu tak, jak jí nám lidem, podal Rudolf Steiner cca před sto lety.

Vraťme se k Davidu R. Hawkinsovi. Zde je velmi typické jeho konstatování, a sice v tom, že v očích lidí, kteří se na něho dívali, viděl svůj vlastní pohled. Tedy, že v nich viděl to, co vyjádřil zcela jasně tvrzením – díval jsem se na svět jejich očima. Zde bych se chtěl poněkud zastavit, protože jsem se v životě setkal velmi často s konstatováním blouznivců, kteří duchovní vědě nerozumí a šíří nesmysly. Převážně jde o tak zvané GURU, tedy lidi z Východu (Indie), kteří k nám na údajně zaostalý Západ jezdí šířit jejich pojetí duchovna. Že je to jinak, nenahlíží.

Tito lidé sice cosi vědí o tom, že existují světy nad tímto hmotným světem a jsou mu nadřazené, ale jejich povědomost o nich je u těchto lidí dost chabá. Proto se domnívají, že vzestupem ve svém vědomí dosáhnou pouze toho, že se ve vyšších světech, tedy podle nich v nirváně, rozplynou. Tento stav pak považují za nejvyšší možný. Že jde o totální nesmysl, daný jejich nevědomostí, nenahlíží.

Takže jak je to doopravdy?

EGO člověka se ve svém vývoji posouvá a stává se stále víc a víc kultivovanější. Mění se a uvědomuje si, že služba je to, co je pro něho to DŮLEŽITÉ. Začíná tedy sloužit a pomáhat druhým. Toto EGO se pak v duchovní vědě nazývá JÁ. Mluví se dokonce o smrti EGA. Zvláště pak Východní náboženství tento termín často používá. Nejde o smrt, tak jak jí chápe Západoevropan, ale o transformaci. EGO skutečně zaniká, ale pouze ve svých projevech. Transformuje se do JÁ a tím jeho podstata zůstává, ale je na vyšší úrovni bytí. Ani tady vývoj nekončí. JÁ, tedy přepracované ego, pokračuje ve vývoji a dosahuje stavu, který bychom mohli nazvat obětí. Tato oběť je pochopitelně zcela a diametrálně odlišná od systémů sebemrškačství, či takzvaného obětování se, tak rozšířené v době misionářských praktik. I když i zde už mohou být první semínka oné skutečné oběti. Tato skutečná oběť je na příklad ukřižování Krista, výron duchovních bytostí za účelem vzniku člověka, Obětování se lidstvu ve smyslu Matky Terezy, či našeho J. A. Komenského (vzdělanost). My se ale přidržíme pouze onoho druhého stupně, tedy stupně, který značí pomáhání druhým. I tak s ním v současné situaci budeme mít velké problémy, jak vyplyne následně z dalšího textu.

Takže JÁ člověka je a zůstane zachováno a to dokonce i ve stavech velmi vysokých světů nad námi, tedy v něčem čemu na Východě říkají Nirvána. To co se ale stane, je pro materialisticky uvažujícího člověka poněkud těžko pochopitelné. Jde o změnu, která nastává při odchodu z materialistické, pozemské planiny do stavu, který nevykazuje formy, ale pouze myšlenky, tedy do Myšlenkového světa. Tady totiž přestává platit lidská logika založená na předpokladu, že jedna forma plus druhá forma jsou formy dvě a začíná platit to, čemu já osobně říkám Boží logika a co lze vyjádřit vztahem vše je ve všem. Tedy řečeno matematikou – nekonečno + nekonečno = nekonečno. Celek i část jsou si rovnocenné a vzájemně zaměnitelné. Celek je zároveň částí i celkem a část je jak částí, tak i celkem. Každý duchovní člověk, tedy skutečně duchovní, vám potvrdí, že v každém z nás je Boží jiskra. A kde je Boží jiskra, je už Bůh sám o sobě. Bůh je nedělitelný, je všudypřítomný a stojí mimo náš čas a mimo náš prostor. Tento stav nazírání Boha je dán zasvěcencům všech dob a všichni bez rozdílu mluví stejnou řečí. Z očí lidí se na svět dívá to, co zde nazýváme Bohem a protože tento zasvěcenec se dotahuje svým vědomím na úroveň těchto duchovních bytostí (Boha), tak i on se skrze tyto oči lidí dívá na svět a

může pak prohlásit to samé, co říká David R. Hawkins. Dívám se na sebe očima ostatních lidí.

No a tady je první úskalí, kterému lidé, kteří mají k duchovnu daleko, nerozumí. Oni vidí oči darebáka, lumpa, lotra, zločince, potažmo i vraha. Tak kde je ten Bůh?

Vtip je v našem VĚDOMÍ. Úroveň našeho Vědomí určuje to, co vnímáme. Pokud sami jsme na nízké úrovni našeho Vědomí, pak nemůžeme vnímat nic jiného, nežli tomu odpovídající úroveň v očích toho, kdo se na nás dívá, byť to byl neví jak vysoce postavený člověk ve svém vědomí. To je jedna stránka. Ta druhá spočívá v tom, že člověk, který se na nás dívá, má své vědomí také nějak zpracováno. Pokud je na nízké úrovni, pak se bude dopouštět přehmatů až zločinů a celý svět mu „bude ubližovat“. Vysoce duchovní člověk pak v tom případě vidí, či řekněme vnímá, že dotyčný má nezpracované EGO, které je schopen lokalizovat jako samostatnou jednotku a vlastní vědomí, které je napojeno na Duchovní svět. Proto mluví o tom, že i z očí zločince se na něho dívá Bůh. Normální člověk ale nic takového nevnímá a tak má před sebou jen obyčejného člověka, protože sám je takový.

Takže, postupně jak zpracováváme své EGO, a měníme ho na JÁ, tak se blížíme ke stavu, že naše základní podvědomí (nevědomí), které je napojeno na vyšší světy, je nám stále bližší. Je tedy nutno rozlišovat to co nazýváme vědomím a to je to, v čem se uvědomujeme a v čem máme svobodnou vůli, od toho, co se nazývá nesprávným názvem podvědomí nebo také nevědomí a co je napojeno na Vyšší světy. Názvosloví tady značně pokulhává a tak je dobré danou věc víc popsat, aby bylo jasné, o čem jde.

Po této průpravě se teprve dostávám k vlastnímu dílu Davida R. Hawkinse.

Protože byl na velmi vysoké úrovni, tak vnímal pochody jak v našem bdělém vědomí, tak i v našem nevědomí či podvědomí a uvědomil si základní stavy, které jsou charakteristické pro náš vývoj, tedy pro vývoj našeho vědomí a to nejen pomocí systému Univerza (karma), ale i pomocí našich vlastních sil, tedy naší vůle k tomu, abychom se v onom avizovaném vývoji posunuli dále. K tomu, také musíme znát to, co by se dalo nazvat pravdivou informací. Nelze přeci progresivní vývoj založit na klamu. Sice i klam je učitelem, ale velmi bolestivým a navíc v našem případě naprosto zbytečným, když můžeme vše provést správně a to hned na první pokus.

David R. Hawkins tedy rozdělil své poznatky na dvě velké hromádky:

První je o tom, zda daná informace je či není pravdivá ve smyslu – ANO/NE.

Druhá je pak o vlastním vývoji lidského vědomí a jeho jednotlivých stavech.

Jak zjistit pravdivost informace.

Napřed si to vysvětlíme teoreticky. V člověku působí Vědomí, které má pod svou kontrolou a Nevědomí, které nemá pod vědomou kontrolou. Toto nevědomí představuje most mezi vševědomím Univerza a jeho vlastním vědomím. Vše, co se v rámci našeho časoprostoru děje je zaznamenáno v tomto Univerzálním vědomí, protože to stojí

mimo rámeček našeho prostoru a času. Prostor a čas, tak jak my lidé ho známe, je vlastností hmotného projevu. K hmotnému projevu je v tomto případě nutno přičíst i Astrální planinu, která se někdy nazývá Jemnohmotnost. To o čem mluvíme je ale myšlenkového původu a je tedy nad tímto stavem. Nejen nad ním ve smyslu vyšších světů, ale i ve smyslu struktur. Myšlenkový svět nejenom může ale také i obsahuje ve svém jsovcu náš a astrální svět. Proto lze mluvit o tom, že stojí mimo náš časoprostor, i když i tam je cosi, co bychom mohli považovat za jistý stav času. O tom ale zde hovořit nebudeme a vrátíme se k našemu problému s tím, jak je to s pravdivostí nějaké události, kterou bychom chtěli testovat. Protože Vesmír (Universum) je postaven na informacích, které jsou základem jakékoliv hmotné tvorby, je jasné, že tyto informace musí být pravdivé, jinak by totiž ani celý systém nemohl existovat. Základem nám známé stavby Vesmíru (Univerza), je, jak je i ve vědeckém světě známo (platí $\frac{1}{4}$ století), teze – **informace => energie => hmota**.

Takže máme následný stav. Někdo nám sdělí, či jinak se dozvíme nějakou informaci. Nevíme, zda tato informace je či není pravdivá. Takže uděláme dotaz.

Je tato informace ... pravda nebo ne?

A Universum odpoví,

Přítom odpoví vždy pravdivě.

Jak ale udělat onen dotaz na pravdivost informace?

Je to jednodušší, nežli si mnozí dokáží představit. Naše vědomí, tedy naše vědomé vědomí, má pod kontrolou naše svaly, které jsou jím ovládnuty, ale ne tak docela. Jistěže pohyb ruky můžeme svým vědomím řídit, to co ale nemůžeme, je naše síla neboli razantnost tlaku, kterou jsme schopni touto rukou vyvinout. Částečně sice ano, ale opravdu jen částečně. To znamená, že když se ocitneme v poli informace, která je lživá, naše svaly ochabnou. Protože, jak jsem již zmínil, je naše podvědomí, které také částečně řídí naše svaly spojeno s Pravdou Universa, tak dojde po dotazu nepravdivé informace k tomu, že svaly ruky ochabnou. Toto ochabnutí je velmi znatelné a testovaná osoba nezabrání tomu, aby se nedalo rozpoznat. Takže teď už opravdu prakticky.

Testovaný člověk upaží svou dominantní ruku (většinou tedy pravou). Ten, kdo ho testuje, ho požádá, aby se pokusil udržet tuto ruku upaženou i po položení otázky, která se bude testovat, přičemž on sám ho v zápěstí bude svou vlastní nataženou rukou tlačit dolů, tedy bude se mu snažit ruku stlačit dolů. Poté vysloví onen dotaz a začne test. Pokud je odpověď na otázku pravdivá, ramenní svaly testované osoby ztuhnou a ten co testuje, testovanému ruku nesundá ani náhodou. Je-li tomu naopak, pak testovaný ruku ve vodorovné poloze není schopen za žádných okolností udržet.

Co se to vlastně děje? Dotaz je pochopitelně přes naše nevědomí testován na pravdivost v základním svém stavu, tedy v Myšlenkovém světě, které je všude kolem nás. A protože odpověď může být pouze pravdivá, tak tímto způsobem můžeme zjistit vše.

Můžeme zjistit pravdu na jakoukoliv otázku, kterou jsme schopni položit, a to ve smyslu od teď do minulosti. Nic nám nemůže zůstat utajeno. Vše máme možnost ozřejmit. Opravdu nelze nic v našem Vesmíru skrýt a to ani tehdy, když u dané události mimo samotného aktéra nikdo další nebyl.

Dotazů a testů na pravdivost informací bylo provedeno velmi mnoho. Mluví se o milionech a ve všech případech se jedná o testy úspěšné.

Vzhledem k tomu, že čeština je jazykem poněkud zvláštním s ohledem na stavbu věty a systém záporů, tak doporučuji otázku položit vždy tak, aby byla pokládána bez záporu a v nejjednodušší možné formě, jak jí lze položit. Nejde o to, že by si s ní Vesmír neporadil, jde spíše o to, že si s ní neporadí naše vědomí. Pokud totiž pokládám otázku, tak je potřeba jí pokládat tak, že jde skutečně o dotaz a nikoliv o to, že se do této otázky emočně vložím a už vůbec ne o to, že si budu zahrávat s představou záporných stavů. Snadno by se pak mohlo stát, že ve své mysli vytvořím obraz, který je diametrálně odlišný od formálního dotazu, Na tento obraz by pak Vesmír reagoval a odpověď by z našeho lidského hlediska vyznívala zmatečně. Tak ještě jednou. Jednoduchý dotaz, jasně zformulovaný a bez záporů.

Takže např.: Chodí můj chlapec i s jiným děvčetem? (ANO/NE).

Ne ale takto.: Nechodí snad můj chlapec i s dalším děvčetem, nejen se mnou? (ANO/NE).

Dotazy lze směřovat do všech oblastí našeho života a do všech jeho stavů. Ptát se můžeme na cokoli. Odpovědi typu ANO/NE nám vždy budou k dispozici. Podrobnější informace a rovněž i možné výjimky, které jsou tak vzácné, že nemá smysl je zde ani zmiňovat, vám poskytne ona kniha od **Davidu R. Hawkinse – MOC VERSUS SÍLA.**

Jak je to s vývojem (evolucí) našeho vědomí.

Naše vědomí, ostatně jako všechno v tomto Univerzu, podléhá vývoji. Zde se nebudeme podrobně zabývat tímto fenoménem a zájemce odkazuji na své knihy, ale podíváme se přímo na stav, ve kterém tento vývoj probíhá a také na to, co to vše znamená.

Jak již bylo naznačeno dříve, tak naše vědomí se dělí na dvě velké skupiny. Je to naše vlastní bdělé vědomí, které v současném Vesmíru rozvíjíme a na naše podvědomí nebo také nevědomí, které je naší spojnicí s naším domovem, kterým je Duchovní svět. My ale vše zatím hodnotíme pouze k mnohem nižšímu světu a to je svět Myšlenkový. Nižší pochopitelně jen ve vztahu k Duchovnímu světu. Před člověkem je ještě velmi, velmi dlouhá cesta ve vývoji jeho vědomí. Když uvážíte, že současného stavu, tedy bdělého vědomí ve smyslu sebeuvědomění si sebe sama, dosáhl až teprve po čtyřech Vesmírech, které šly za sebou (Jde tedy o stav, který je, či ve skutečnosti spíše byl, označován za Velký třesk /takže to už tu bylo 4x/) a bude mu následovat ještě několik těchto Vesmírů. To o čem tu budeme mluvit je ale stav, který je dosažitelný v tomto Vesmíru a na této Zemi. Jak sami uvidíte, jde přesto o epochální výšiny, do kterých se může člověk na této Zemi propracovat.

Pan David R. Hawkins na základě dlouhodobého výzkumu lidského vědomí a na základě

prací Carla Junga a pochopitelně i Sigmunda Freuda a dalších, stanovil pro vývoj lidského vědomí jisté stavy. Vytyčil **logaritmickou stupnici od 1 do 1000** (kde např zjednodušeně 20 je myšleno $\log 20 = 10$ na dvacátou nebo 200 je $\log 200 = 10$ na dvoustou a rozdíl mezi nimi je v řádu 180ti nul!!!) a ní umístil jednotlivé tyto stavy. Takže se nyní podíváme v souhrnu na to, jak mu to vychází a jak jednotlivá vědomí zařadil.

MAPA VĚDOMÍ

Názor na Boha	Názor na život	Úroveň	Měřitko	Emoce	Proces
Já	Je	OSVÍCENÍ	700 až 1000	Nepopsatelné	Čisté vědomí
Veškerenstvo	Dokonalý	MÍR	600	Blaženost	Jasnost
Jediný	Úplný	RADOST	540	Klid	Proměna
Milující	Prospěšný	LÁSKA	500	Úcta	Zjevení
Moudrý	Smysluplný	ROZUM	400	Pochopení	Abstrakce
Milosrdný	Harmonický	PŘIJETÍ	350	Odpuštění	Transcendence
Inspirující	Nadějplný	OCHOTA	310	Optimismus	Záměr
Umožňující	Uspokojivý	NEUTRALITA	250	Důvěra	Uvolnění

Dovolující	Přijatelný	ODVAHA	200	Potvrzení	Posílení
Lhostejný	Náročný	HRDÁ PÝCHA/ PÝCHA	175	Pohrdání	Nadutost
Pomstychtivý	Nepřátelský	HNĚV	150	Nenávist	Agrese
Odepírající	Přinášející zklamání	TOUHA	125	Žádostivost	Zotročení
Trestající	Děsivý	STRACH	100	Úzkost	Ústup
Přezíravý	Tragický	SMUTEK	75	Lítost	Malomyslnost
Odsuzující	Beznadějný	APATIE	50	Zoufalství	Vzdání se
Mstivý	Zlý	VINA	30	Obviňování	Zničení
Pohrdající	Bídny	STUD	20	Pokoření	Odstranění

Ve výše uvedené tabulce jsou ve skupinách soustředěna Vědomí, která vytvářejí jisté stavy. Úplně dole je skupina Vědomí s úrovní do 200. Tato úroveň, na kterou se podíváme ještě důkladněji, je jako celek něčím zvláštní.

To něco je stav EGA a jeho vztah k tomuto vědomí. Toto Ego není ještě propracováno a tak vlastně v těchto vědomích „kraluje“. Pochopitelně se vzrůstajícím stavem tohoto vědomí, jeho úloha slábne. Je ale i v nejvyšších příčkách dostatečně silné.

Úplně nejnižší stav je stav, který je ohodnocen na logaritmické stupnici hodnotou **20**. Jde o stav **STUD**. Názor lidí na tomto stupni na svůj život i na život kolem sebe se může zjednodušeně vyjádřit slovem **BÍDNÝ**.

Dalším stavem je stav, který má hodnotu **30**. Jde o stav **VINY** a také tento stav

neposkytuje příliš lichotivý pohled na život. Vyjadřuje se stavem ZLÝ.

Následuje stav s hodnotou **50** a s označením **APATIE**. To je svět bezdomovců a celkových vyvrhelů. Kteří vidí svět jako BEZNADEJNÝ.

Poté je tu stav **75** a apatie přechází do stavu označovaného jako **SMUTEK**. Zde se projevuje v životě jako TRAGEDIE.

V dalším stupni pak smutek vystřídá s hodnotou **100 STRACH**. Lidé na tomto stupni vidí svět jako DĚSIVÝ.

No a dostáváme se k hodnotě **125**, která představuje **TOUHU**. Zde se lidé poprvé, i když, jak si ukážeme dále, nepříliš úspěšně snaží vymanit z pout EGA. Problém je vtom, že před ním (tedy před EGEM) touží uniknout, místo toho, aby ho zpracovali, a to dost dobře nejde. Výsledkem je pouze to, že to PŘINÁŠÍ ZKLAMÁNÍ.

To vše vede do posléze do stavu s číslem **150** a to do stavu **HNĚVU**. Co hněv umí, je dobře známo z dějin, kdy hněvem rozezlený dav byl schopen zničit vše, co mu přišlo do cesty. Že tento stav vnímá okolní svět jako NEPŘÁTELSKÝ je snad logické.

Po tomto stavu přechází stav s označením **175** a tedy stav, který můžeme označit jako **HRDÁ PÝCHA / PÝCHA**. Jde o pohled na svět, který lze vskutku označit jako NÁROČNÝ.

No a nastává první velký zlom

Od stavu 200 nahoru se dostává EGO pod kontrolu. Hodnota **200** značí **ODVAHU** a také značí to, že svět kolem sebe začínáme vnímat jako PŘIJATELNÝ.

Další úroveň **250** je **NEUTRALITA**. Jde o to, že se již nesnažíme předělávat svět, ale začínáme ho vnímat tentokráte již jako USPOKOJIVÝ.

Na hodnotě **310 OCHOTA** se začíná projevovat naše snaha a náš zájem, byť dosud málo progresivní, o spoluúčast. Svět vnímáme jako NADĚJEPLNÝ.

Následuje hodnota **350 PŘIJETÍ** a to je již vyložená snaha o spoluúčast a přijetí odpovědnosti. Svět se začíná jevit jako HARMONICKÝ.

Další dílčí zlom

Nastupuje **ROZUM** a s ním úroveň **400**. Pohled na svět se mění a svět se jeví jako SMYSLUPLNÝ. Tady je ale nutno rozlišovat. Ve spodní části (do 460) jde o stav rozumu spíše dle NEWTONA nad touto hranici pak jde o pohled EINSTEINA.

Nastává druhý velký zlom

Hodnota **500** a **LÁSKA** je něčím, co ukazuje život velmi PROSPĚŠNÝ. Je snad pochopitelné, že tu není řeč a ani nemůže být, o lidské lásce. To co lidé mají za lásku je v drtivé většině pouze emoce. Láska muže a ženy je cosi, co sem opravdu zasahuje velmi a to zdůrazňuji, velmi okrajově. Jde o skutečnou Lásku, tedy o vnitřní stav toho kterého z nás. Tento stav má zcela pod kontrolou už naše EGO a v tomto stavu vědomí se jedná již jen o JÁ, což je zhoła něco jiného. Tento stav

plně koresponduje se stavem nebeských bytostí a ty mu rozumí. Je to stav hluboké modlitby a rozjímání, které je vlastně vedeno při bdělém vědomí.

Hodnota **540** je stupňováním této **LÁSKY** a původně byla označována jako **RADOST**. Názor na život se mění a je vnímán jako **ÚPLNÝ**.

Dodatečně (v dalších dílech) je na post **570** delegována skutečná duchovní **RADOST**, která znamená ještě vyšší stav pohledu na žití a to ve smyslu **DOKONALÉ ÚPLNOSTI**.

Nakonec je tu poslední velký zlom

Tady se již dostáváme mimo většině lidí pochopitelné stavy. Jde o stav 600 a vyšší, který je charakterizován **MÍREM** a jde o to, že je z této roviny svět vnímán jako **DOKONALÝ**. Lidé nacházející se na této rovině jsou těmi, kdo zde na Pozemské planině přinášejí osvětlení a poznání, které posouvá evoluci mílovými kroky. Jde o takové lidi, jako jsou Matka **TEREZA** či na zcela vysokých postech Ježíš **NAZARETSKÝ** či **BUDDHA**. Tuto rovinu zde dále nebudeme rozebírat, protože tito lidé se v naší populaci nacházejí opravdu ojediněle. V současné době v České republice z dospělých lidí není nikdo, kdo by tuto úroveň dosahoval.

Zjištění

Tady si povíme něco o tom, co jsme měli možnost zjistit testováním o našich nejenom čelních představitelích. Test proveden únor – březen 2016. **Je třeba upozornit na skutečnost, že testovat úrovně vědomí může s úspěchem až ten, kdo aspoň přesahuje úroveň 200 (případně dosahuje vyšších úrovní). Jinak mohou být výsledky zmatečné (viz kniha Davida R. Hawkinse).**

POLITICI, STÁTNÍCI a OSOBNOSTI

RANSDORF (komunista)	20	OBAMA (prezident)	250
KALOUSEK (TOP 09)	20	MERKLOVÁ	310
ZEMAN (prezident)	30	GORBAČOV	390
PUTIN	30	HAVEL (min. prezident)	480
SOBOTKA (min. před.)	50	PAPEŽ FRANTIŠEK	530
TRUMP (kand. na prez.)	60	T. G. MASARYK	580
BABIŠ (ANO)	125	KAREL IV	580
KLAUS (min. prezident)	150	Sv. VÁCLAV	590
CLINTONOVÁ	150	J. A. KOMENSKÝ	690

Dále byli testováni naši známí a také i ostatní události v našem okolí na to, jaké mají stupně vědomí, nebo jaké stupně vědomí za nimi stojí.

OSTATNÍ TESTOVANÍ LIDÉ

RUDOLF STEINER		390
Pověřenci, kteří stáli za R. STEINEREM	790	
Pan Šimon PÁNEK		340
Marta KUBIŠOVÁ		390
Pan Petr PÁVEK (Jindřichovice p. Smrkem)	390	
herec VETCHÝ		370
VÁCLAV II (český král)		390
Jiřík z PODEBRAD (český král)	440	
Martin CHODŮR (zpěvák)	440	
Tomáš KLUS (zpěvák)		450
Pan Marek EBEN		480
EMIL PÁLEŠ		495
Olga HAVLOVÁ (žena prezidenta Havla)	530	
Jar. KRČEK (hudebník)	530	
Tomáš BAŤA		530
K. H. BOROVSÝ		530
Zpěvák KRYL		530
DALAJLÁMA		530
ELON MUSK		530
PATOČKA (CHARTA 77)	540	
PALACKÝ		550
Jan HUS		610
GOETHE		640
OSTATNÍ – skupiny, národ a tak pod.		
Český národ jako celek (průměr)	310	
Český národ spodních 85% (průměr)	200	
Český národ spodních 50% (průměr)	175	

Průměrná úroveň členů vlády ČR (2016)	80
Průměrná úroveň parlamentu ČR (2016)	60
Průměrná úroveň senátu ČR (2016)	110

Dále bylo testováno zda:

Je možné, na základě toho, že 15% populace vytahuje Český národ na uvedených 310, zvrátit situaci ve prospěch progresivních sil? Tedy nastolit to, co já vnímám jako **Skutečnou demokracii**, nebo něco tomu podobného. **Test ukazuje, že ANO!**

Byl na Dubčeka v devadesátých letech spáchán atentát, na který následně zemřel. (havárie auta na dálnici). **Test ukazuje, že ANO.**

Další testy:

Skupina KABÁT	5
Vedoucí této skupiny J. VOJTEK	10
Skupina ROLLING STONES	175
Vedoucí této skupiny JAGGER	>175

Průměrná úroveň sdělovacích prostředků 100

Průměrná úroveň ČT	120
Průměrná úroveň českých webů (Novinky.cz a IDnes.cz)	120

Což je úroveň naprosto žalostná.

Ve společenském rámci bychom se bezesporu měli rozhodnout **pro odmítnutí pasivního podřízení se nějakému politickému systému, který nedosahuje úrovně 200.**

Místo toho bychom měli využít svých nově vyvinutých schopností zkoumání a napravit je. **Nyní je například možné stanovit jasná kritéria pro výběr osob zastávajících veřejné úřady.** Pro efektivní vedení každého úřadu se na osobu, která jím bude pověřena, klade požadavek určité minimální úrovně vědomí v závislosti na důležitosti úřadu. **Obecně řečeno, jakýkoli vládní úředník, který má hodnotu pod úrovní 200, problémy neřeší, ale bude je naopak vytvářet.**

Takže to o čem jsme zde hovořili jsou úrovně vědomí. My ale máme ještě další možnost a to přímého dotazu. Takže se můžeme přímo ptát, zda to či ono je tak, jak se nám to prezentuje, nebo jde o lež a tím o naše pomýlení. V politice současnosti se to podvody jen hemží. Bylo by tedy záhodno si udělat představu o tom, co je a co není pravda.

Jednoduchým testem můžeme okamžitě zjistit, kde je pravda a kde je lež.

Je zapotřebí si říci dost podvodům, dost lumpárnám a dost všemu co zavání lží.

Pro jistotu zde znovu konstatuji:

Ptát se je možné pouze na minulé události, ne na budoucnost !!!

Vážení přátelé, dostáváte do rukou mocnou zbraň.

Zbraň PRAVDY.

Je na vás lidech, jak jí využijete a použijete.

15. března 2016

Antonín Mareš

Ke stažení zde:

[ÚŽASNÉ.pdf \(192,5 kB\)](#)

Moje bytí

Autor příspěvku – paní Katka Bílá

Od prvních dnů kam sahá moje paměť v tomto životě, kdy jsem začala ve svém dětském věku vnímat svět, jsem nechápala, proč se mi to děje? Strachy, odstrkování, nepochopení, nikdo mě neměl rád. Jednoduše jsem byla velmi nešťastné dítě. Žila jsem v nefunkční rodině a podle toho vypadaly podmínky, kde se odehrával můj život. Opak byl pravdou. Byla jsem rozmazlená, vzteklá, nezvladatelná, ve škole jsem byla lempl, který nic nedotáhnul dokonce.

Někde v pozadí jsem tušila, že je něco jinak, že mi něco někam uniká a já nejsem schopná vidět, kam, jak a proč? Proč se to děje, proč mě? Neviděla jsem to ještě dlouho. Byla jsem slepá, jako kdybych měla přes oči šátek a nešel sundat. Dnes vím, že jsem byla nevědomá, naivní a hloupá. Vnímala jsem svět jen po povrchu. Moje úroveň vědomí byla nízká, žila jsem v pekle.

V dospívání jsem udělala spoustu špatných věcí, lhala jsem, podváděla, byla sobecká, myslela jen na sebe a své potřeby. Nechala jsem se zaslepit penězi a odehnala od sebe člověka, který mě měl rád, protože jsem se chtěla mít dobře, a mít vše co k životu přeci patří. Auto, dům, dovolenou. Nevěděla jsem, že na světě není předmět a požitek, který by mě udělal šťastnou, že uspokojí své potřeby na nízké úrovni. Netušila jsem, že ve skutečnosti trpí moje duše. Svět zkrátka končil na špičce mého vlastního nosu, a do něho ještě navíc hodně přšelo. Všechny jsem soudila, posuzovala, hledala jsem na všech jen chyby. Pro samou pýchu a aroganci jsem neviděla, že to vše je uvnitř mě samotné, že to já sama jsem plná nectností a zlosti, že já sama jsem to vše dopustila, že já sama jsem vinná. Neviděla jsem ani to, že jsem to právě Já, kdo s tím může něco udělat. Postavit se tomu čelem, přiznat si, že tenhle svinčík, ta chatrč je ten chrám, svatyně, kterou hledám.

V ní žije moje duše ve strašných podmínkách a já jí tam nechávám trpět. Tuším, že toho je víc. Věci, které nejsem ještě schopná vidět ani teď.

Prosila jsem, dnes s určitostí vím, že jsem nevěděla koho a o co, ale prosila, aby se něco stalo, aby mi někdo pomohl. Pak se stal asi zázrak, stalo se to. Sled událostí, které mě dostaly z pekla ven, tam kde jsem dnes. Dnes už vím, vidím, že na to, abych se posunula, musím sebrat všechny síly, postavit se rovně, mít pevný postoj a začít něco dělat. Uklízet, vyčistit ten zašlý příbytek, aby mohl zase zazářit. Krásný dům plný lásky a pravdy. Poprosit za odpuštění všechny ty, kterým jsem ublížila, všem o kterých se domnívám, že ublížili mě, Odpustit. Přijmout vše, tak jak to je a být vděčná za příležitost vše napravit. S tím, s čím si nevím rady, odevzdat. Důvěřovat a opustit všechny pochyby a staré návyky.

Jsem vděčná za tu obrovskou lásku, kterou dostávám a za to, že je. Nemůžu jí ani všechnu pobrat a tak se chci podělit. Jsem vděčná za svůj život a šanci, kterou jsem dostala. Dnes už vím, že na mě záleží, jestli budu šťastná a jak bude můj život vypadat. Já nechci žít v pekle. Tuším, že tam někde venku je spousta bytostí, které mají plné ruce práce, abychom my všichni mohli tady na tomto krásném místě Být a z úcty k nim, chci být lepším člověkem.

Proto už vše špatné nebudu dělat a prosím celé nebe, aby mi dalo sílu vydržet. Prosím celé nebe, aby dalo sílu nám všem. Doufám, že inspiroji alespoň jednu lidskou bytost k pohledu do svého nitra.

Katka Bílá

Cesta a vývoj člověka

Autorem příspěvku je pan Antonín Mareš

Setkal jsem se až s neuvěřitelnou naivitou lidí, kteří se domnívají, že jsou povoláni k tomu, aby vysvětlovali současný stav společnosti a člověka v ní. Zkusme se s trochou logiky podívat na to, jak to je, a co lze dedukovat z normálního lidského postoje.

Již od starých Egyptanů je známo rčení „jak nahoře tak i dole“, převzaté z Thovtovy desky. Také všichni holističtí lékaři vám potvrdí, že člověk je jako celek obsažen i ve svých částech. Například v uchu je možné dedukovat celého člověka a pomocí akupunkturních bodů ucha se napojovat na jednotlivé jeho části. Totéž je v obličeji a i jinde. Pokud vyjdeme z této logiky, pak můžeme prohlásit:

Vědomí člověka / vědomí buňky

je jako

Vědomí Boha / vědomí člověka.

Tedy jak nahoře tak i dole.

Je jasné, že vědomí buňky je na hony vzdáleno vědomí člověka. Přesto spolu spolupracují. Vědomí buňky (neplést s životností fyzické buňky) je stejné, jako vědomí člověka ve smyslu trvání. Vědomí člověka pochází z **Ducha** a je tudíž nesmrtelné ve smyslu trvání věcí v tomto lineárním světě. Pochází z nelineárního prostředí, které mystiky bylo nazváno **Duchovní svět**. Totéž platí o vědomí buňky. Obě vědomí se sice projevují v tomto našem světě různě, ale svou podstatu a zakotvení mají stejné. Lidské vědomí je částečně projevené přímo v tomto světě tím, že se člověk uvědomuje. Zbytek jeho vědomí, což je převážná část, stejně jako vědomí buňky, zde v tomto pozemském světě není přímo přítomno a působí zprostředkovaně z vyšších světů.

Předpokládejme nyní, že by některá buňka těla chtěla dosáhnout na stupeň vědomí, ve kterém by se mohla s vědomím člověka dorozumívat přímo. Tedy, že by se svým vědomím byla na úrovni, které je s tím lidským srovnatelné. Co by muselo nastat?

Především by se buňka musela oddělit z bezpečí těla a z prostředí, kde je jí vše dodáváno a to včetně potravy, tepla a dokonce i příkazů k tomu, co a jak. Toto oddělení, by byl pro ní šok. Byl by to pád do neznáma, kde, podobně jako o řád výše člověk při svém pádu a vyhnání z ráje, by bez pomoci a „v potu tváře“ se musela postarat sama o sebe.

Jiná cesta ale není.

Teprve postupným vývojem a po mnoha utrpeních a také po mnoha generacích buněk, by začalo docházet ke zlepšení, protože vědomí buňky by se mezitím proměnilo a z jednobuněčného organismu by se fyzický projev proměnil postupně na mnohobuněčný, ten pak na rostlinný a posléze i na zvířecí organizmus. Buňka by pochopitelně ztratila v důsledku tohoto vývoje svou fyzickou nesmrtelnost, kterou by nahradila svým rozšiřujícím se vědomím. Tento proces silně připomíná symbolický děj o vyhnání Adama a Evy z ráje.

Shrneme-li to, pak docházíme k závěru, že i člověk, který byl v bezpečí Božího jsoucna, musel nastoupit obdobnou cestu vývoje. Z blaženého, ale nevědomého stavu, se nyní díky vývoji snaží dostat do stavu vědomého a tím pochopitelně také i blaženého, protože se dostává vlastně zpět ke svému tvůrci, ale na mnohem vyšším stavu svého vědomí.

Stvoření a evoluce se tak propojují v jeden proces. Tento proces je umožněn „časem“, který je člověku dán a který je k jeho vývoji určen spolu s jinými faktory, kterými jsou Karma a pochopitelně Reinkarnace.

Nyní se zde pokusím poukázat na nesmyslnost některých tezí, vzniklých především z neochoty pracovat na sobě a také z neochoty za vše nést odpovědnost.

Jedna z nejrozšířenějších tezí (a vlastně i představitelka všech ostatních) je ta, která hlásá, že vše už tu dávno bylo a že vše člověk již ovládal a vše znal, ale vlastně si chtěl vyzkoušet svou „svobodnou vůli“ a tak z boží milosti mu bylo dovoleno „padnout do hmoty“, ale tatáž boží milost, tedy ve skutečnosti velká boží

láska, mu umožňuje se opět vrátit a to pouze tím, že se odvrátí od světa a rozpomene se na vše, co přeci už zná. Takže pouze tento proces rozpomenutí stačí k tomu, aby ho vrátil do lůna božství.

Co je zde vlastně řečeno?

Je toho povícero a tak začneme postupně.

1. Je tu popřen vývoj neboli evoluce.
2. Boží láska je tu postavena do stavu cynizmu.
3. Je tu popřena reinkarnace, jako cosi co je zbytečné.
4. Je tu popřen základní postulát lineárního světa, a sice tvrzení, že to co mělo svůj počátek, musí mít i svůj konec.
5. Moudrost je tu postavená na roveň idiotství.
6. Sobectví je nadřazeno nad pomoc druhým.

Ono toho je víc, ale i tento výčet mrazí.

Pojďme si jednotlivé body rozebrat.

1. **Evoluce.** To, že existuje evoluce, se neodvažuje popírat už vůbec nikdo, kdo je aspoň trochu solidní. Je jedno, zda jde o materialistu, nebo věřícího člověka. Samozřejmě, že materialista věří jen v hmotnou evoluci a věřící pak pouze v to, že stvořené věci se dále vyvíjejí. Od roku 1992 je na světě uznávané nové vědecké pojetí, které oba přístupy spojuje. Dle vědomých informací byly vytvořeny, neboli také stvořeny, základy ve smyslu DNA a dalších k životu nezbytných součástí, které byly vtěleny do systému primitivního živočicha, tedy prokaryotní buňky. Další vývoj byl těmito vědomými informacemi už jen doplňován tak, aby bylo možné překlopení do vyšších vývojových forem. Tím se tedy tento princip evoluce dostává do stavu, kdy je maximálně využito jak stávajících informací, tak i evolučního tahu. Je snad pochopitelné, že to vše se děje především na nejvyšším možném článku té které bytosti a to je na vědomí. Evoluce probíhá na vědomí a ostatní složky, které bytost tvoří, se podřizují.
2. **Boží láska.** Pokud zde budeme mluvit o lásce a to zvláště o Boží lásce, pak je nutno si ujasnit o co jde. Tento stav je stavem žití nebo by se také dalo říci prožívání a to neuvěřitelného stavu milosti, která nemá, a to zdůrazňuji, protipól. Jde o stav, který by se dal nejlépe vyjádřit tak, že je to stav dávání, tedy dávání oné milosti. Tvrdit, že tento neuvěřitelný stav nám způsobil to, že nám umožnil pád do hmotnosti, ztrátu všech vědomostí, nemožnost moudrého jednání a to jen proto, aby nám dovolil jednat dle naší vůle (právě díky této lásce), se jeví jako největší absurdita světa. Pokud by tomu tak bylo, pak všichni jedinci by zažívali naprosto zbytečné utrpení, které jim přeci

mohlo být dopředu ukázáno s tím, že dokonce i jistá část takto padlých jedinců nemusí projít a může se ocitnout v něčem, co se obvykle nazývá slovem zatracení. Pokud to tedy shrnu, pak neuvěřitelná láska nás posílá do utrpení a to zcela zbytečného, nebo dokonce trvalého. To bych přisoudil mnohým, ale rozhodně ne Bohu a jeho lásce. Toto pojetí se jeví jako totální nesmysl.

3. **Reinkarnace.** Pochopil jsem, že mnozí, kteří vyznávají tezi, která mluví o tom, že se stačí pouze rozpomenout na předchozí stav a není nutno na sobě pracovat, nevědí co to reinkarnace je a pletou si jí s naprosto něčím jiným. Takže o co jde, Reinkarnace znamená, že procházíme mnoha životy a přitom se v každém z nich něčemu naučíme ve smyslu vzestupu svého vědomí. Pokud něco zanedbáme, pak je to průšvih. Protože příští reinkarnace je již o něčem jiném a my musíme svým usilovným snažením dohnat zameškané. Běda nám, když bychom to začali nestíhat a zanedbávat. Mnohé máte to, že jsou tu mnozí na různých úrovních vědomí (jenomže ti mohou plnit zcela odlišné úkoly), a tak si myslí, že i oni mají šanci dohnat příště to, co tu doslova proflákají. Jenomže ouha. Reinkarnace jedinců probíhá ve velkých časových cyklech a příští bude do společnosti, kde už nebude možné jen tak dohnat zameškané. Kdysi byly doby mezi vtěleními mnohem delší a představovaly i tisíce let. Dnes jsou mnohem kratší, ale i tak se společnost při nové reinkarnaci už jeví jako zcela jiná. Současný velký počet lidstva je dán především velkým zkrácením tohoto cyklu a i dalšími faktory, které tu pro jednoduchost neuvádím, ale i při letmém pohledu na dějiny je jasné, že během sta let se společnost zcela vyměňuje co do charakteru. Takže se domnívat, že tady můžu doslova lajdačit, protože v příští reinkarnaci to mohu dohnat, je velký omyl. Vyvíjí se vše a to včetně naší společnosti (planety). **Takže pokud to nestihneme a vypadneme z hlavního proudu, pak můžeme čekat celé eony a eony věků na to, než se nám podobná příležitost znovu naskytne.** Zkrátka a dobře. Loď odplouvá a na přístavní opilce se už nečeká. Je sice možné, že někdo ještě na poslední chvíli přeskočí na zvedající se lodní můstek, ale jeho zvednutím tato možnost definitivně padá.

4. **Lineární a nelineární svět.** To co bylo vytvořeno (stvořeno) má tím svůj počátek a proto také musí mít i svůj konec. To co nemá počátek a trvá bez ohledu na čas, je z tohoto hlediska neomezené. Je tedy bez začátku i bez konce, je věčné. Takže vše co existuje, spadá do jedné z těchto kategorií. Náš hmotný vesmír má svůj počátek a tím má i svůj konec. Do této kategorie spadá i tak zvaný „onen svět“, tedy svět astrality, ze kterého náš pozemský svět vznikl a spadá do ní i další ještě vyšší svět a to Myšlenkový, který je na Východě zvaný Devachan. Náš základ, tedy mi samotní, jsme duchovní podstaty. Pocházíme tedy z

Duchovního světa, který už spadá do té druhé kategorie. Byli jsme, trváme a budeme. Naše vědomí se vyvíjí, ale my jsme a vždy byli a zůstaneme svébytní. Na vysokém stupni svého vývoje se sice dostaneme do stavu splynutí s vysokým principem, ale tak, že svou identitu si ponecháváme a to navždy.

5. **Moudrost versus idiotství.** Teze, která mluví o tom, že se stačí rozpomenout na vše, co přeci už dávno víme, popírá snahu lidí usilovat o vzestup, moudrost, vědění a pochopitelně i o morálnost a lidskost. Vždyť se stačí pouze rozpomenout. Staví tak idiota na stejné místo, jako mudrce či dokonce zasvěcence. To je tak absurdní nesmysl, že se ani nebudu zde snažit to dále komentovat a rovnou to vezmu za nevědomou hloupost.
6. **Sobectví.** Celá tato teze o rozpomenutí je tezí, která mluví pouze o příslušném jedinci. Mluví pouze o něm, že jen on se musí rozpomenout a vše je pak samozřejmé. To je ale mluva sobců a lidí, kteří se dívají jen a jen na sebe a ostatní jim mohou být ukradeni. Takto ale systém lidství nefunguje. Lidé jsou určeni k tomu, aby si pomáhali a ve vyšším stádiu pak spolupracovali. Pomoc druhým je i pomoc mě a naopak. Pokud nepomohu nikomu, tak nemohu pomoci ani sobě. Jak krásně je to vidět na současné naší společnosti, která si vzala za krédo okrádání ostatních. Zatímco svět pokračuje ve vývoji, my padáme a to jak materiálně, tak i na duchu.

Domnívám se, že tento stručný výčet stačí pro každého, aby pochopil nesmyslnost této teze. Pokud ani to nestačí, pak se jedná o člověka, kterému to prostě není dáno a nemá smysl se s ním dál zabývat.

Antonín Mareš

Vztah zaměstnavatel – zaměstnanec

Výňatek z knihy CESTA K POZNÁNÍ od pana Antonína Mareše

Skutečná demokracie – práce.

Zde jen Antonín Mareš vypíchl podstatné rysy z definice PRÁCE:

Práce

Mzda za vykonanou práci nemůže a není odměnou za tuto práci, ale je a musí být

chápana jako podíl na výtěžku získaného výrobou, či prodejem zboží nebo služeb. Zaměstnanec se tak stává spolu partnerem zaměstnavatele a je s ním v rovnoprávném postavení. Mzda se vypočte z poměrů, které přísluší hodnotě vykonané práce, a tak vlastně je i zaměstnavatel placen tímto způsobem ze společného výtěžku. Zaměstnavatel pak má tím eminentní zájem na rozvoji a vzestupu svého pracovníka, i na jeho společenském uplatnění. To proto, že jeho odchod by způsobil odchod i části „kapitálu“. Tímto způsobem, který nemění nic na dosavadní výši odměn, ale zásadně je přestavuje z hlediska významu, dochází k zásadní změně. Touto změnou je zcela nový vztah zaměstnavatel – zaměstnanec.

Z uvedeného důvodu, změny těchto vztahů, pozbude na významu jakékoliv obchodní tajemství, a toky informací, peněz a to včetně odměn, se stanou zcela otevřené.

To je ten nejdůležitější vztah. Zrovna tak je nutno napravit i všechny ostatní vztahy jak mezi sebou, tak i k ostatním partnerům, kteří se účastní spolupráce. Tak pochopitelně uklízeč nemůže být nevzdělaný hlupák a obchodní cestující také namůže být jen doručovatel našich výrobků. **Všichni účastníci spolupráce se musí dostat na úroveň rovných přístupů a pak lze od této spolupráce očekávat neuvěřitelné.**

První na co musíme definitivně zapomenout je náš osobní finanční prospěch. Dokud tomu tak nebude, tak jsme svázáni svým vyzařováním s vnějším světem a jsme na něm závislí. Jsme těmi, kteří dosud plně neakceptovali svobodu, jako vnitřní stav a tím nejsme schopni objektivně zhodnotit rovnost jak ve vnějším, tak ve svém vnitřním stavu. To pochopitelně vede k nemožnosti skutečné spolupráce tak, jak je zde naznačena.

Teprve člověk, který definitivně zpracoval svobodu a opět jí zařadil do svého vnitřního stavu, podobně jako Rom, je schopen dalších stupňů a to akceptovat rovnost i spolupráci na tvůrčím principu. Je to něco co Rom už nemůže. Ne proto, že by byl špatný, ale prostě proto, že mu chybí principy duše rozumové a především vědomé, které to umožňují. Cesta Romů bude ještě dlouhá, ale na druhou stranu jsou to oni, kdo se svým žitím mezi námi de facto obětují nám, a ukazují nám co to ta vnitřní svoboda ve skutečnosti je. Ukazují nám něco, co jsme vývojem ztratili, a opět musíme získat. Buďme jim za to vděční.

Takže tato spolupráce tvůrčího charakteru bude podobná skutečné diskusi, ve které diskutující řeší problémy ne tím, že by předkládali hotová řešení a ty pak hájili do „morku kostí“, ale tak, že se snaží z navrhovaných řešení vybrat jejich rysy. Ty se pak spojují a na nich se vytváří další závěry, z kterých se v následném kole opět vytvoří jen vstupní hodnoty, ke kterým jsou opět přidány nové příspěvky, a to tak dlouho, dokud se daný problém bezesbytku nevyřeší. Zde je jasné, že není důležité, kdo a jak přispěl do diskuse, ale je důležitý výsledek.

Podobně i tato spolupráce tvůrčího charakteru je spoluprací na řešení problému a nikoliv na prosazení sebe sama. Je tedy poctou pro toho, kdo se této spolupráce účastní a je to ve skutečnosti i jeho naplněním. Všechna tato konstatování je nutné brát doslova a to přesto, že dnes se takto věci a problémy neřeší. Je to otázkou teprve blízké budoucnosti. V ní dojde k radikálnímu přehodnocení celého

komplexu vzťahů lidí navzájem. V budoucnu bude čest mít možnost pracovat. Protože práce se bude odvíjet pouze na schopnosti daného jedince být schopen spolupráce na tvůrčím principu. Vznikne tak zároveň i nová kasta nezaměstnaných, kteří budou těmi, kdo nebude schopen uvedených činností a zůstanou pouze na Základním příjmu ve smyslu přežívání.

Tento článek byl vytestován na hodnotu pravdivosti 510+ dle Mapy vědomí (Hawkins)

Postav Chrám

Autor příspěvku – pan Peter Magula

Úvod

To, kto ste, nie je podstatné. Ani to, kto som ja. Sme všetci to isté, aj keď sme jedineční. Vidia v nás synov, dcéry, priateľov, nepriateľov, známych či neznámych. Jednoducho všetko alebo nič a kto si čo vyberie, pretože v to uveria alebo ich presvedčíte.

Nie vždy som to mal také jednoduché. Mal som sen, ktorý nikto nechápal a chcel som ho opísať ako najlepšie viem, ale nebol som toho schopný. Teraz už som. Možno si myslíte, že mám šťastie alebo som sa zbláznil. Priznám rád fakt, že som blázon, ak aj vy pripustíte, že ste tiež blázni. Spravím to veľmi rád, aj keď neviem, čo si kto o mne myslí. Je mi to jedno. Ale už mi nie je jedno, čo si myslíte o sebe. Možno sa pýtate, kto som, že vám toto píšem. Nemám deti, ale to neznamená, že sa neviem postarať a som nezrelý. Nemám tituly, ale nie som hlupák. Nemám vzťah, ani nie som ženatý, ale cítim a aj viem, čo je láska. Asi neverím v nič, čo ste doteraz poznali, ale to neznamená, že som neveriaci alebo verím v niečo menej cenné. Môj priateľ mi raz povedal, že by som tu mal zanechať niečo lepšie ako som ja. Deti alebo niečo, čo tu pretrvá. Mal pravdu. Deti nemám, tak vám nechám myšlienku. Nie je to nič nové, ale je to nepochopené. Je to schopnosť byť šťastný. Nie je to pocit. Dostali sme to do daru a mrháme tým. Je to „to“, čo nás odlišuje od všetkého živého na tejto planéte. Je to schopnosť tvoriť, je to umenie. To, čo robíme aj keď nemusíme. Nazvite to ako chcete – Boh, karma, zázrak či sila prírody – všetko je to isté. Nedá sa to naučiť, musíte to nájsť a začať musíte v sebe. Malé deti sú šťastné, kým ich nezačneme „učiť“ ako o to šťastie prísť. Neučíme ich ako zistiť, čím sú. Učíme ich, aby sa rozhodli, kým chcú byť alebo čím my chceme, aby boli. A keď dosť vyrastú, tak to šťastie idú hľadať niekde inde a v niekom inom. V niekom, kto ho tiež hľadá. Akurát sme tými rokmi polepení tými cudzími nálepkami a ideálmi, že už ani nie je vidno, kto je kto. Tak sa vrháme do vzťahov a škriabeme tie nálepky z toho druhého, aby sme to tam našli. Ale šťastie tam nie je a je lásky koniec. Pretože každý sme, kto sme. Nikto nie je robotník, doktor, smetiari, kresťan, moslim... To sú len tie nálepky. Naša podstata je niečo viac, ako

len pár názorov, mien a titulov. Je to niečo, čo sa nedá vyjadriť slovami, ani ničím hmotným. Je to podstata nášho bytia, ktorú máme všetci spoločnú. Aj keď sme zdanlivo rozdielni, vďaka „tomu“ sme ľudia. Sme muži a ženy. Nikto z nás neznamená viac, ani menej. Preto sa smejem, aj keď zdanlivo bezdôvodne, lebo toto vidím. My sme dostali schopnosť pochopiť. Miesto toho len reprodukuje a produkuje. Bez pochopenia a vedomého zámeru tomu chýba ľudský duch. To dokážu aj zvieratá a všetko živé. A táto schopnosť chápať sa nachádza v každom z nás, v niekom viac a v niekom menej. V každom období ľudstva boli ľudia, ktorí to posunuli na novú úroveň a niekedy tak radikálne, že ich považovali za bláznov, šialencov, nepochopených géniov a dokonca aj Bohov či Božích synov. Umenie chápať v nich prerástlo všetky možné a dovtedy známe spôsoby uvažovania. Našli však v sebe silu, aby sa o to šťastie podelili. Ale bolo tak radikálne, že boli ponižovaní, mučení, zosmiešnení a nakoniec zabití tými, pre ktorých to robili. Vedeli najsť to šťastie v sebe a videli ho všade. Videli to vo všetkom živom okolo nás, aj v nás všetkých. V ten moment dávalo všetko zmysel a už tu nebol nikto, kto by to zastavil. Žiadny strach. Žiadna bolesť, ani nič pred tým známe nedokázalo prekonať ten pocit, keď ste to uvideli. Ten pocit vám dal silu bojovať za každého nevinného na tomto svete, dal vám silu trpieť, byť ponižovaný a zosmiešnený celým svetom.

Aj napriek strachu ste mali odvahu pozeráť sa celému svetu do očí a ísť na smrť. Už ste nepotrebovali veriť, boli ste presvedčení. Vedeli ste, že tá smrť je jediná spravodlivosť, ktorá tu je. A keď budete odchádzať, nič z toho, čo bolo tak dôležité, už nebude mať zmysel. Žiadny výsmech, trápenie ani peniaze, autá alebo všetky tie nepodstatné veci, ktoré ste si nahromadili, alebo na vás nalepil niekto iný počas života, nebudú dôležité. To všetko tu ostane. A s vami odíde len to ĎAKUJEM. To veľké ďakujem za to šťastie, čo som mal a mohol vidieť všade, aj vo vás a prežiť s vami. Aj keď ste o tom nevedeli, lebo ste nechápali, že ho v sebe máte. To šťastie zvané život, zázrak, Boh či osud.

**AŽ RAZ UVIDÍTE TENTO SVET, UŽ SA HO ODMIETNETE VZDAŤ!
RADŠEJ V ŇOM ZOMRIETE AKO BLÁZON, NEŽ ŽIŤ V TOM ICH AKO KRÁL!**

Ak chcete vedieť, ako som k tomu prišiel, prečítajte si môj príbeh. Príbeh neobyčajne obyčajného človeka, akým ste aj vy.

“Postav Chrám, zbúraj chrám.”

Narodil som sa do Chrámu, ktorý nemal múry. Bol súčasťou mňa a ja zase jeho. Bol krásny, plný nekonečna, všetkých tvarov a farieb aké si len viete predstaviť. To som ešte nevedel, že ho vidím iba ja. Tak som len mlčal plný úžasu kam som sa to dostal a sledoval, prečo všetci tí ľudia miesto toho, aby v ňom spolu žili a obdivovali ho, stavajú v ňom vlastné. Ich chrámy boli pekné, ale veľa z nich nedosahovalo vysoko a boli robené podľa jasných pravidiel. Stále mi tieto pravidlá vysvetľovali a všemožne sa snažili, aby som sa ich naučil aj ja. Takto vyrušovaný som časom zabúdal ako ten môj pôvodný chrám vyzerá a on sa mi v tej hmle slov a názorov začal strácať. Tiene týchto chrámov zakryli posledné farby a ľudská hmľa z myšlienok, ktorá z nich tiekla, vyplňala nekonečno a v jej opare sa dalo vidieť

len pomocou vzorcov. Preto, aby som v nej videl, začal som vzorce sledovať a osvojovať, až v nich môj chrám zmizol. Tak som musel, ako všetci ostatní, začať budovať nový chrám od začiatku. Kým som sám nemohol, moji rodičia vykopali a postavili základy, na ktorých som neskôr mohol začať stavať. Neskôr sa k nim pripojili ostatní členovia rodiny, starí rodičia, sestra, tety, ujovia a všetci, ktorých som poznal alebo len stretol a pomáhali môj chrám budovať. Spočiatku to išlo akoby samo a všetkých to väčšinou bavilo. Tak to vyzeralo, že to bude ľahké. Neskôr prišla škôlka, škola a učitelia, plno nových tvárí, ktoré ten chrám spolu so mnou budovali. Niektorí ani len nevedeli, že to robia. Prišli nové posily, nové priateľstvá a ľudia budovali spletité chodby, ktoré už neboli úplne moje. Tak som sa začal občas strácať. Roky plynuli a ľudia prichádzali a odchádzali, niektorí od únavy, alebo len tak, bez povšimnutia. Hradby boli vysoké a plné rôznych kameňov, ktoré pomocou pestrostí myšlienok a názorov vytvorili tie najrôznejšie štruktúry ozdobené ornamentami, o ktorých som pred tým nemal tušenie. Palety pocitov vytvárali vnútorné fresky nekonečne pestré a spojené na veky s kameňmi ľudí, ktorí ich priniesli. Stavba tohto chrámu ma uchvátila a chcel som poznať čo najviac možností a spôsobov, ktoré môžem použiť. Chcel som vyskúšať všetky, preto sa chrám stával menej podstatný a viac som skúmal samotné stavanie. Keďže som bol za jeho výstavbu neskôr plne zodpovedný, považoval som to za dôležité. Všetky tie osvedčené metódy ma prestali až tak zaujímať, lebo som vedel, že pomocou nich nič nové nepostavím. Ja som nechcel postaviť to, čo majú všetci. Ale to, čo som mal ja, kým to nezmladlo. Tak som skúšal, čo nebolo osvedčené a bolo dokonca nebezpečné či zakázané. Skúmal som nenávidené, a podľa niektorých nemožné, až kým som nezistil, že väčšina ľudí presne nevie čo pri stavaní robia a často sa mýlia. Po mnohých vlastných omyloch a pádoch, sprevádzané ozvenami smiechu či dokonca vyhrážania, ktoré prenikali do môjho chrámu, som konečne pochopil, že ľudia nevedia, čo im chcem ukázať. Táto ozvena z výsmechu a opovrhovania mi robila pri ďalšej práci veľké problémy a cítil som, že ak mám uspieť, musím sa ozveny zbaviť. Moja myseľ si pamätala, že v starom chráme ozvena nebola. Zatúžila po tom tichu, ktoré ozvenu nepoznalo, aj po farbách a nekonečne, ktorého tvary viac ladili s mojou podstatou. Podstatou, ktorá nebola uväznená v ľudskej hmle plnej vzorcov. Miesto nich dostávala úsmev a radosť bez pocitu viny, či nutnosti oplácania. Zistil som, že len pomocou rozumu nepostavím nič nové. Tak som postavil Sieň ticha a slobody, ktorú som vybudoval v samotnom Srdci chrámu. Tam mali prístup len výnimoční ľudia a ja som tam ukladal tie najväčšie tajomstvá, ktoré boli krehké a ozvena by ich mohla zničiť. Z tohto tajného miesta som začal budovať Vežu poznania, z ktorej som chcel uvidieť a nájsť môj starý chrám, do ktorého som sa narodil. Dúfal som, že v tej nekonečnej výške už ľudská hmla a tiene ich chrámov nebudú prekážať vo výhľade a ja im ho budem konečne môcť ukázať.

Ale všetci, ktorých som poznal, to považovali za nemožné. Väčšina z nich vôbec nevedela a nepoznala o čom hovorím a čo im chcem ukázať. Žili v tieni vlastného chrámu a môj neviditeľný im prišiel smiešny, alebo nepochopiteľný. Nekonečný Chrám slobody pre všetkých, do ktorého som sa narodil, považovali za nemožné postaviť. Tak som na začiatku bol len ja a môj Sen, ktorý sa zrodil v Srdci chrámu.

Tento Sen bol zvláštny, lebo v podivnom svetle vo vnútri chrámu vyzeral väčší ako ja. Odrážali sa v ňom všetky fresky z pocitov a on ich menil na energiu a svetlo,

s ktorým svietil vo Veži poznania. Dokonca to občas vyzeralo, akoby bol v chráme už dávno predo mnou, čo vôbec nedávalo zmysel. Rozhodol som sa mu ale dôverovať. Sen tam bol stále so mnou a myslím, že zopár krát aj bezo mňa, keď ozvena bola neznesiteľná, ale jemu vôbec nevadila. Nebál sa miešať a kombinovať materiály, ktoré nikto iný spájať ani používať nechcel. Skúšal tie najrôznejšie myšlienky, ktoré som zozbieral a miešal ich často so spomienkami zapadnutými prachom z najrôznejších zákutí chrámu. Tieto spomienky boli často zvláštne a menili odlesky s odstupom času. Akoby zreli v kútoch zabudnutia a čakali na správny moment, keď ich Sen vytiahne.

Niektoré z nich však v samotnom Srdci chrámu spôsobovali trhliny a ozvena v nich bolela akosi viac. No Sen ich považoval za obzvlášť dôležité, aj keď ostatní do nich často kopali alebo len bez povšimnutia okolo nich prešli. Do hmoty a tehál sme spoločne vkladali všemožné myšlienky filozofov či bláznov, ktoré nikto nechcel. Niektoré z nich ešte stále po stáročiach páchli neporozumením či závisťou, miesto hrdze z nich padal strach, ktorého bolo ťažké sa zbaviť. Sen však používal nielen odvahu, ale aj zvedavosť a s jeho pomocou sme sa strachu síce nezbavili, ale zabudovali do stien a ostal navždy súčasťou Veže. Všetky tie zabudnuté myšlienky od žobrákov, pomätencov a voľnomyšlienkarov držali rovnako dobre, ako tie jagavé od vedcov, vodcov alebo duchovných majstrov, len ich bolo treba otáčať inak, mnohokrát naopak ako ich kládli ostatní. Pomocou nepoužiteľného, zdanlivo nepotrebného, som za podpory Sna vytvoril materiál, ktorý som poznal iba ja. Bol unikátny a iba môj, lebo obsahoval moje spomienky a jedinečnú alchýmiu mojej podstaty. Vďaka tomu Veža začala stúpať do výšky a ja som si v jej vnútri pomocou vlastných myšlienok budoval točité schodisko, aby som mohol ďalej stúpať hore a nasledovať môj Sen. Schody z mojich myšlienok boli užitočné a v rôznych výškach, kde ľudskú hmlu nebolo tak cítiť. Vždy som sa učil novým veciam a zbavoval sa starých chýb z minulosti. V tej výške bolo akosi lepšie vidieť a už som rozoznával duchovno od viery, múdrosť od vedy. Nepotreboval som odraz svetla dôkazov a ani slepú vieru, aby som mohol vidieť nielen očami a rozumom, ale aj srdcom, hlboko ukrytým pod Vežou. Ale každý krok na schod v tej výške vydával hlas myšlienky. Tá po vzore točitých schodov vytvárala vnútorný hlas, ktorý ako bludný kruh klesal a stúpал po Veži. Občas mi pripomínal ozvenu, ale na rozdiel od nej vytváral z kruhu myšlienok závoj, ktorý mi bránil vidieť rozumom a veľakrát nedal spať. Našťastie, do Srdca sa nikdy nedostal.

Ale raz, keď som už bol stavaním unavený a vnútorný hlas myšlienok mi nedal spať, nasledoval som Sen a kráčal za ním hore schodiskom myšlienok. So závojom cez oči až do výšok, pomocou Srdca z hĺbky Veže, sledoval som jeho stopy a vôbec si neuvedomoval ako vysoko som. Keď som už nevidel a nepočul vôbec nič, uvedomil som si, že to nie je tma, v ktorej blúdím, ale svetlo. Ja už nie som vo Veži, ale predsa lietam vo výškach. Tento zážitok bol pre mňa nový, ale zbavil ma hlasu aj ozveny. Tak som sa nebál a pri pohľade dole som uvidel vlastný chrám. V tomto novom, nepoznanom svetle, zvonku bol úplne iný ako vo vnútri. Aj z tej výšky bolo vidieť, že ani zďaleka neodráža to, čo o ňom viem ja. Vyzeral úplne obyčajne ako všetky ostatné, so skrytým Srdcom a Snom, väčším ako on sám, ktorý nikto nevidel. Nebol tam nikto, kto by obdivoval jeho pestré fresky z pocitov a nikto, kto by videl jazvy v Srdci ukryté pred ozvenou, či ocenil Vežu plnú schodov a hlas, ktorý

v nej tak straší. Tá ľudská hmla, ktorej som bol sám súčasťou a tiene chrámov, ktoré neboli horšie od môjho, spôsobili to, že odvrátil som zrak hore do nekonečna. Tam hore, na ten pohľad akoby slnko celý môj život čakalo a ja som zistil, že aj keď stojím na zemi v chráme, už nepočujem ozvenu, ani vnútorný hlas. Tá tma plná otáznikov sa zmenila na odpovede, ktorých svetlo prežiarilo ľudskú hmlu a zbavilo ma vlastného tieňa. Toho svetla z toľkých odpovedí už bolo príliš veľa. Z jeho iskier vznikol nekonečný lúč, ktorý do slnka neodnášal len ozvenu a hlas myšlienok, či spomienky z Veže poznania, ale aj samotného chrámu, ktorý sa začal otriasať. Doslova som mohol sledovať ako každá spomienka z tých najhlbších kútov opúšťa chrám pred mojimi očami a vznáša sa v tom svetle, ktorý sa cez Vežu dostáva do môjho Srdca a ja bezmocne stojím a viem, že už niet cesty späť. Dýchajúc vlastný prach z fresky pocitov a útrob chrámu sledujem ako sa všetko rozpadá. Aj posledné spomienky, ktoré rodičia vložili do základov, nesúce ich úsmev, ktorého bol môj starý neviditeľný chrám plný, aj keď bol nekonečný. V ten nekonečný a zároveň krátky moment som pochopil a pocítil veľkosť daru, ktorú ľudia volajú Láska. Hľadiac do slnka som cítil, aký je to pocit, keď rodičia nemajú čím nakrmiť hladné deti, ako ľahko je ich vlastný žiaľ zakrytý vašim keď vás vidia trpieť, ako im nedajú spať ich vlastné chyby a pýcha, keď ich vo vás vidia. Áno, to všetko je Láska a cena jej poznania v jedinom okamihu spôsobila bolesť, aká sa slovami opísať nedá. Keď som tam stál a celý sa triasol a posledný prach z chrámu zmyl moje slzy, myslel som, že sa rozpadnem na kúsky ako samotný chrám a neostane tu nič, čo by vysvetlilo, či som sa zbláznil, alebo splynul s nekonečnom. Vtedy som uvidel môj Sen, ktorý vystúpil zo Srdca. Už nebolo skryté, lebo tak ako Sen prerástlo samotný chrám, ktorý sa rozpadol na prach. A Sen sa len usmieval, akoby to celý čas vedel a žiariac všetkými farbami splynul so Srdcom v jedno – a ja som pocítil klud rozmerov dovtedy nepoznaných. V ten moment som konečne zažil a videl to, po čom som túžil. Celý môj život mi dal zmysel. Bol to pocit úplného naplnenia, cítil som, ako to svetlo napĺňa každý kúsok môjho tela. Doslova som mohol cítiť každú svoju bunku a zažiť to, čo som chcel ukázať celému svetu. Nádherné nekonečno, plné farieb, ktorého je aj tá ľudská hmla súčasťou.

Ten pocit úľavy, keď zhodíte bremeno starého chrámu, na ktoré ste si rokmi zvykli, mi dal krídla, ale aj nohy, čo vedia stáť pevne na zemi. Pochopil som, že každý moment môjho života bol rovnako dôležitý. To, či som pri ňom trpel, alebo bol šťastný, nerozhodovalo o mojom osude, ako aj ľudia v ňom, ktorí mi pomáhali ho stavať. Či to robili s láskou alebo nenávisťou už nebolo dôležité, lebo všetci, ktorí sa na tom podieľali, tam v ten moment boli so mnou, aj živí aj mŕtvi – a stále tam bolo dosť miesta. Pochoval som so svojim chrámom aj pocit viny, či z chýb svojich alebo druhých, lebo som videl, že je zbytočný a bez nich by som tam nestál. Nemá už zmysel niekoho obviňovať.

Bol som im rovnako vďačný, lebo ma dostali tam, kde som mal byť, aby môj starý chrám, moje ego mohlo umrieť a s ním aj to, čo som si o sebe myslel, že som. Ostatní tomu tak ľahko uverili, lebo sám som bol o tom presvedčený. Až teraz, keď som umrel, mohol som sa znovu narodiť a pamätať si to, cítiť myšlienky – svoje aj druhých, rozumieť pocitom.

Pochopil som to, čo Eckhart Tolle nazýva mystická smrť, kresťanstvo príchod

Krista skrze nás a to, čomu budhizmus vraví osvietenie. Zažil som bezpodmienečnú lásku a pochopil, ako našiel Ježiš v sebe silu sa obetovať, keď v každom videl to, čo rodičia vo svojom dieťati. Pretože sme všetci niekoho deťmi. Porozumel som učeniu budhizmu, ktorý nám nevraví aký chrám stavať, ani ako ho stavať, lebo na to presný návod neexistuje. Učí ako k samotnému stavaniu, a teda životu pristupovať, ako zvládať tie časti stavby, ktoré nás nebavia a spôsobujú potiaže a vysporiadať sa s nimi rovnako skúsene ako s tými, ktoré nám idú od ruky. Všetci máme rovnaký základ, ale sme aj jedineční ako kvety z toho istého stromu, ktoré sa líšia v drobných detailoch a tiež nekvitnú v ten istý moment. Zažil som pri plnom vedomí vo svojom srdci to, o čom Jeshua rozprával a o čom kázal, čo Buddha myslel tým, keď povedal: „Keď sa budete snažiť porozumieť celému vesmíru, nepochopíte nič. Keď sa pokúsite porozumieť sebe, pochopíte celý vesmír.“

Pochopil som kto som a zažil „čo“ som, a nie len ja, ale aj všetko živé a neživé – to je na dlhé samostatné kapitoly.

Nemusíte prežiť život v kláštore a bez chýb, alebo byť svätým.

Ja som žil „obyčajný“ život a podarilo sa mi to a žijem s vedomím, že nie som dôležitejší ako ktokoľvek iný. Všetci, ktorí ma poznajú vedia, že svätý rozhodne nie som a keď väčšina z nich uvidí, kto to písal, tak tomu asi neuveria a záhadné úsmevy Mony Lísy či záchvaty smiechu nebudú ojedinelé. Získal som poznanie, po ktorom som celý život túžil a pochopil veci, o ktorých som počúval, že sa pochopiť nedajú. To len preto, lebo ma neuspokojila odpoveď: „Neviem.“. Lebo som venoval veľa času tomu, čo častokrát nikomu nedávalo zmysel, iba mne a na všetko sa pýtal „Prečo?“. Áno, táto nevinná detská otázka ma sprevádzala celý život až do dnes. Odmietol som sa vzdať svojho sna, ktorý mi pomáhal, keď tam v srdci nemal kto svietiť a viesť ma, keď strašilo vo Veži.

Nehanbite sa nikdy za svoje sny! V živote robíme chyby, ale váš sen je odrazom vás a vašich vízií bez chýb a tento sen môže byť to posledné, čo vám v živote ostane.

Ako píšem na začiatku, nič nové som nedokázal. Tak, ako povedal jeden známy sochár: „Ja žiadne sochy nerobím, ony v tom kameni už sú a ja len odstránim prebytočný kameň.“ Ja som na nič neprišiel, len som odstránil bariéry. Len tam, kde nič nie je, je miesto pre všetko.

Podpísal som sa pod to ako človek, aby tí, ktorí ma poznajú, vedeli, že som to písal ja. Nepísal som to z pohľadu človeka, ale z pohľadu Duše.

Je to môj pohľad a môj príbeh a nebojím sa výsmechu, ani pochvaly alebo hnevu, ktorý to môže vo vás vyvolať. Písal som to s rizikom, že to môžu zdieľať, kopírovať a prezentovať ako vlastný názor, alebo aj zničiť. Nejde mi o peniaze, slávu, ani vôbec o nič, čo by som za to mohol dostať. Ja už totiž všetko mám a našiel som to v sebe. A jediné, čo môžem spraviť je, že sa o to podelím. Ak vám to pomôže nájsť šťastie vo vás, podelte sa aj vy.

ĎAKUJEM.

TOMÁŠOVO EVANGELIUM

Z koptštiny přeložil P. Pokorný

Jde o původní originál, který je základem a který je nejlépe přeložený.

S výkladem pana Antonína Mareše

Evangelium podle Tomáše

Je pravděpodobné, že tento název byl připojen, až když se tato sbírka začala šířit mezi křesťany, Byl zřejmě vytvořen podle Mk 1,1.

Původně bylo evangelium označením zvěsti o vzkříšení Ježíše /Ř 1,1; 1K 15,1/. Jako označení knihy nebylo v polovině druhého století, kdy Tomášovo evangelium asi vzniklo, ještě rozšířeno. Když se v druhé polovině druhého století začal tento termín prosazovat, jako označení knihy, myslel se tím spis zahrnující Ježíšova slova a jeho příběh. Jestliže tento název byl připojen ke gnostické sbírce Ježíšových výroků, měl zřejmě zvýšit její Prestiž v době rostoucí autority kanonických evangelií.

Vysvětlení k textu

Text v každém Výroku je zachován dle autora citované knihy, který ho ponechal ve shodě a koptským přepisem Tomášova evangelia. Slova, která v kapském přepisu byla poškozením textu nečitelná, uvedl P. Pokorný v lomených závorkách. V kulatých závorkách jsou doplněna slova, která byla pravděpodobně vynechána opisovačem. Tečky naznačují mezery, kde nebylo možno text rekonstruovat.

Výklad Antonína Mareše

Výklad Antonína Mareše je přidán na základě prací Davida R. Hawkinse, který jako velikán lidstva je právem považován za jednoho z nejvýše vtělených poslů Univerza od doby Ježíše Krista. Tento výklad je velmi vhodný pro zorientování se lidí dnešní doby v současné době. Je veden nejen v rovině, která hodnotí vzestup roviny vědomí člověka, ale i v rovině, která je charakteristická pro úroveň lidstva jako takového, tedy v rovině moudrosti. Pro důkladnější studium odkazují na stěžejní díla Davida R. Hawkinse (jsou zatím jen v angličtině), která byla probírána na přednáškách a na semináři pana Antonína Mareše (www.rozpravy.cz).

Výklad je směřován k původnímu, zde uvedenému textu, který je přeložen z koptštiny a nikoliv k textu, který byl přeložen později, a který sice odkazuje na Bibli, ale je z pozdějších, a hlavně nepřesných překladů. Čtenáře upozorňuji, že je nutné být

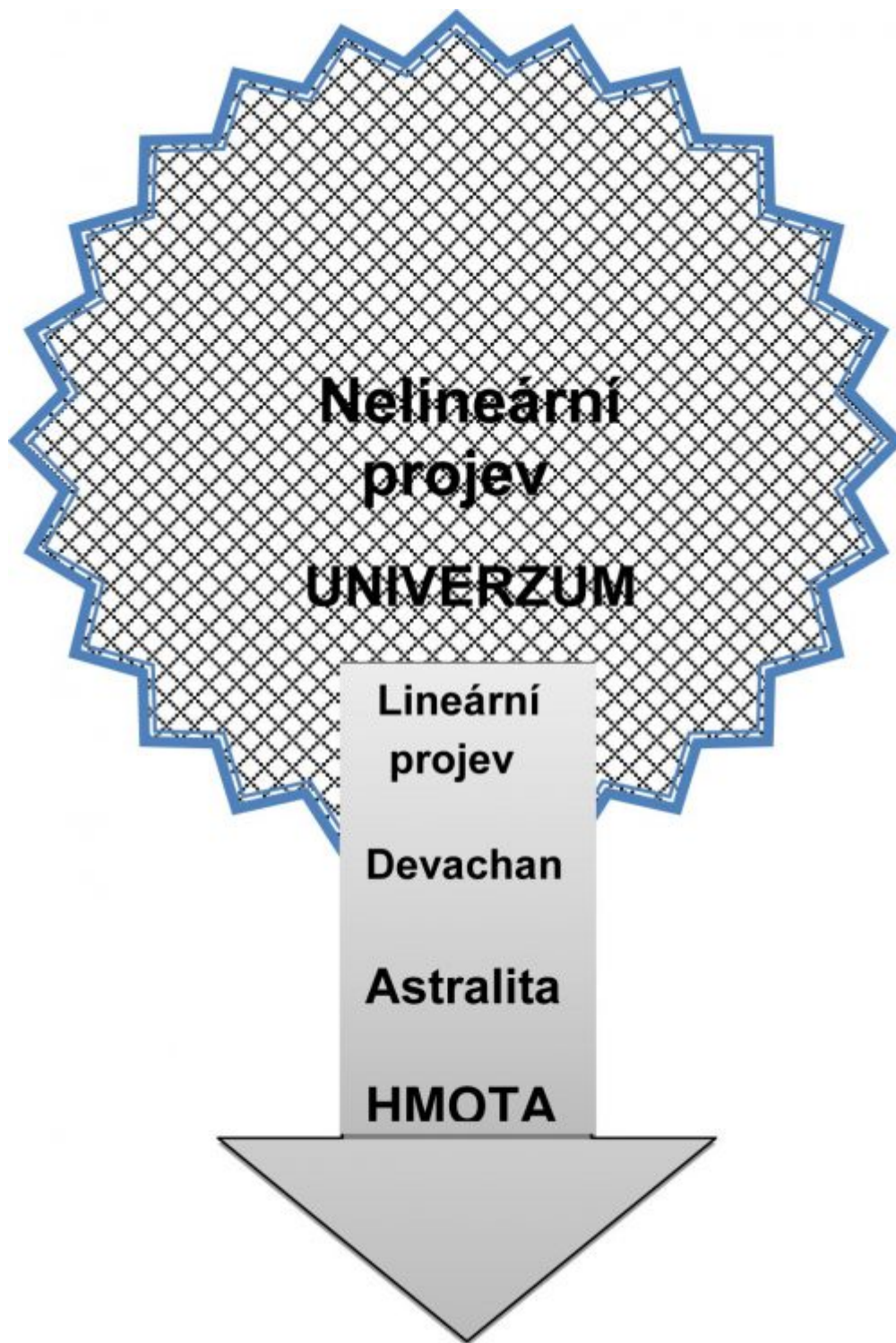
obezřetný v tom, že ne každý, kdo mluví o Bohu, ho také má v srdci.

Pro lepší srozumitelnost jsem některé přeložené výrazy poupravil do současné spisovné češtiny.

MAPA VĚDOMÍ

Názor na Boha	Názor na život	Úroveň	Měřítko	Emoce	Proces
Já	Je	OSVÍCENÍ	700 až 1000	Nepopsatelné	Čisté vědomí
Veškerenstvo	Dokonalý	MÍR	600	Blaženost	Jasnost
Jediný	Úplný	RADOST	540	Klid	Proměna
Milující	Prospěšný	LÁSKA	500	Úcta	Zjevení
Moudrý	Smysluplný	ROZUM	400	Pochopení	Abstrakce
Milosrdný	Harmonický	PŘIJETÍ	350	Odpuštění	Transcendence
Inspirující	Nadějný	OCHOTA	310	Optimismus	Záměr
Umožňující	Uspokojivý	NEUTRALITA	250	Důvěra	Uvolnění

Dovolující	Přijatelný	ODVAHA	200	Potvrzení	Posílení
Lhostejný	Náročný	HRDÁ PÝCHA/ PÝCHA	175	Pohrdání	Nadutost
Pomstychtivý	Nepřátelský	HNĚV	150	Nenávist	Agrese
Odepírající	Přinášející zklamání	TOUHA	125	Žádostivost	Zotročení
Trestající	Děsivý	STRACH	100	Úzkost	Ústup
Přezíravý	Tragický	SMUTEK	75	Lítost	Malomyslnost
Odsuzující	Beznadějný	APATIE	50	Zoufalství	Vzdání se
Mstivý	Zlý	VINA	30	Obviňování	Zničení
Pohrdající	Bídny	STUD	20	Pokoření	Odstranění

CELÝ TEXT EVANGELIA

PROLOG:

Toto jsou tajné výroky, které pověděl živý Ježíš a které zapsal Didymos Juda Tomáš

1. A on řekl:

Kdo nalezne smysl těchto slov, neokusí smrti.

Antonín Mareš:

Nalézt smysl těchto slov může pouze ten, jehož Vědomí je spojeno či napojeno na Univerzum (tedy dle stup. Davida R. Hawkinse min. s úrovní 500)

2. Ježíš řekl:

Člověk, který hledá, ať nepřestává hledat, dokud nenajde. Když najde, bude otřesen, bude se divit a stane se pánem veškerenstva.

Antonín Mareš:

Hledající je ten, kdo je svou úrovní Vědomí na stavech, kdy se překlopil přes hodnotu 200 a tedy je tím, kdo se snaží pomáhat druhým a najít smysl svého života. Po dosažení hodnoty 500 ho začíná nalézat a při hodnotě Vědomí 600 ho pak nalézá. Je šokován tím, čím procházel a jak byl „slepý“ a nevidoucí. Hodnota Vědomí 600 je hodnotou, která osvobozuje z pout egoismu a dotyčný se stává pánem sám nad sebou.

3. Ježíš řekl:

Když vám ti, kteří vás vedou, říkají „Hle, království je v nebi“, pak vás tam předejdou ptáci. Kdyby vám říkali „Je v moři“, předejdou vás tam ryby. Ale království je ve vás a mimo vás. Když poznáte sebe, budete poznáni a uvědomíte si, že jste dětmi živého Boha, Když však sami sebe nepoznáte, ocitnete se v chudobě a sami budete ochuzeni.

Antonín Mareš:

Je tu poukázáno na to, že lineární svět, tedy svět, v němž žijeme, není světem, v němž bychom měli nalézt „království nebeské“, tedy, že se nejedná o náš skutečný svět, kterým je svět ducha. Tento svět je uvnitř nás samotných, neboť jsme Duchem a nikoliv tělem. V okamžiku prozření, tedy v okamžiku poznání skutečného stavu věci se stáváme plnohodnotnou bytostí, tedy „dětmi živého Boha“.

4. Ježíš řekl:

Starý muž, plný dnů, se bez váhání zeptá docela malého sedmidenního dítěte, kde je místo života a kde bude žít. Neboť mnozí první budou poslední a stanou se jedním jediným.

Antonín Mareš:

Malým dítětem je zde míněn nelineární princip Universa (symbolizuje se i Ježíškem), tedy to, co my označujeme za Duchovní a Boží svět, já pak za vlastní princip Univerza, a vědci za Chaos (příznačné označení od lidí co nevědí). Starým člověkem je míněn dosluhující princip Hmotného světa. Sedm dní je symbol evolučního tvoření, které je ale zároveň i stvořením (tvorbou).

5. Ježíš řekl:

Poznej co je před tvou tváří, a zjeví se ti to, co je ti skryto, Není totiž nic skrytého, co nebude zjeveno.

Antonín Mareš:

My nepoznáváme to, co je před námi, před naší tváří, protože EGO nám klamně zobrazuje vnější svět. Je to promítnutí jeho stavu věcí navenek. Proto si každý myslí, že tak, jak vidí svět, ho vidí správně. To je ale pouze jeho názor, který je povýšen na „fakt“ a má lživou podstatu. V okamžiku, kdy EGO bude zpracováno naším JÁ, se obraz promění. To co bylo skryto, tedy to, co jsme ve své nadutosti přehlíželi, bude „zjeveno“ a dáno do souvislostí a tím zazáří jako Pravda.

6. Jeho učedníci se ho ptali a řekli mu: Chceš, abychom se postili, a jakým způsobem se máme modlit? Budeme dávat almužny, a jaké jídlo budeme dodržovat?

Ježíš řekl: Nelžete a nedělejte to, co nenávidíte, neboť všechny ty věci jsou zjevné před tváří nebe. Nic totiž není utajeno, co by se neukázalo, a co je ukryto, nezůstane nezjeveno.

Antonín Mareš:

Učedníci a také lidé tohoto světa požadují přesné návody na to, jak se mají chovat, co mají dělat a jak mají jednat. Jenomže toto vše musí vycházet z nitra člověka jako jeho potřeba. Pokud člověk usiluje o Pravdu, pak nemůže lhát, protože je mu to protivné a nemůže konat jinak, nežli v dobru, protože je sám dobrem prodchnut. Všechny skutky a veškerá činnost všeho ve světě je pro lidi, kteří dosáhli na stupeň osvícení (600), zcela zjevná. Proto nemůže být nic skryto nebo utajeno.

7. Ježíš řekl:

Blažený je lev, kterého sní člověk, takže ten lev se stane člověkem; zavržený je však člověk, kterého sní lev, a lev se stane člověkem.

Antonín Mareš:

Člověk je dle logaritmické stupnice Davida R. Hawkinse na různých stupních svého vědomí. Od 20 do 200 je pod vlivem svého EGA a pravdu od lži nerozlišuje, byť by o tom byl stokrát přesvědčen. Je pod vlivem zvířecího principu (je sněden lvem). Člověk, který dosahuje a přesahuje hodnotu vědomí 200, je ve stavu, kdy tento zvířecí princip začíná krotit a mít pod kontrolou (sní lva).

8. A řekl, že člověk je podobný moudrému rybáři. Ten hodil svou síť do moře a vytáhl ji z moře plnou malých ryb. Mezi nimi našel ten moudrý

rybář velkou dobrou rybu. Vyhodil všechny malé ryby do moře a vybral bez váhání tu velkou rybu. Kdo má uši k slyšení, ať slyší!

Antonín Mareš:

To znamená moudrost, kterou je prodchnuto celé Stvoření, které je zároveň i Evolucí. Ještě nevyvinuté duše, které svou vládu předaly Egu je nutno chránit (20 – 200) a ne volat k odpovědnosti. Teprve ten, kdo dosáhne na hodnotu, která je hodnotou zasvěcení (velká ryba) je hoden transformace, tedy dalšího svého vývoje, kdy tělo postrádá smysl a jádro, tedy Duch se stává důležitým, což v tomto případě znamená smysl či určení toho výlovku.

9. Ježíš řekl: Hle, vyšel rozsévač, nabral do dlaně a rozhazoval. Některá zrna padla na cestu. Přišli ptáci a sezobali je. Jiná zrna padla na skálu a nezapustila kořeny dolu do země a nevyhnala klas. A zase jiná padla do trní, které semeno udusilo a červ je sežral. A nakonec zrna padla i na dobrou zemi a vydala dobrý plod. Přinesla šedesátinásobek a stovcetinásobek.

Antonín Mareš:

Tady je poukázáno na celkový vývoj lidstva a člověka v něm. Rozsévačem je míněn náš osud, tedy Karma, v kombinaci s naší Vůlí. Jsme to totiž my, kdo rozhoduje o opětné reinkarnaci v rámci daných podmínek. Pokud dotyčný je svéhlavý (materialisticky uvažující), pak není možný jeho vývoj a jeho vtělení je o ničem (zrno na cestu a ptáci je sezobnou). Pokud někdo je tvrdý a nelítostný (skála), pak se také nemá čeho zachytit a i jeho vývoj stagnuje (vedoucí korporací a bank, kde byste se marně dovolávali soucitu). Jiný ale naopak může být sobecký a má navenek jen „trny“. I on se nemůže řádně vyvíjet. Teprve ten, kdo je tím, kdo ostatním pomáhá a s nimi spolupracuje a rozvíjí vše kolem sebe, je tím, kdo je zde znázorněn jako zrno v úrodné půdě, protože ta půda je vlastně to, co je jeho činností. Teprve tento člověk dává „užitek“ a to mnohonásobný.

10. Ježíš řekl: Hodil jsem na svět oheň a udržuji jej, dokud neshoří.

Antonín Mareš:

Tady je oheň přirovnán k tvůrčí síle Života, Evoluce a Vývoje jako takového.

11. Ježíš řekl: Toto nebe pomine, a pomine i to, které je nad ním. Mrtví neožijí a živí nebudou umírat. Ve dnech, kdy jste snědli to, co je mrtvé, udělali jste z toho živé. Co budete dělat, když byste byli ve světle? V den, kdy jste byli jedním, stali jste se dvěma. Když se stanete dvěma, co budete dělat?

Antonín Mareš:

Je tu poukázáno na celkovou strukturu Univerza. Toto nebe, tedy Astralita i nebe

nad ním, to znamená Myšlenkový svět (Devachan), je lineárního původu. To znamená, že má svůj začátek a proto bude mít i svůj konec. Teprve nelineární svět, který stojí mimo prostor a čas je bez počátku a tedy i bez konce. Tělo je mrtvé (je lineární). Duch, tedy my samotní jsme duchovní podstaty a proto jsme nelineární (věční). Ve Hmotě jsme prošli vývojem (snědli jsme to, co je mrtvé). V nelinearitě (v Duchovním světě) je vše ve všem a i část je tam celkem a celek částí. Přestože si zachováváme individualitu, tak jsme obsaženi ve všem a to je zároveň obsaženo i v nás jako takových. Tento stav je z hlediska současné úrovně lidského vědomí nepochopitelný. Je ale definitivně potvrzen všemi skutečnými zasvěcenci.

12. Učedníci řekli Ježíšovi: Víme, že od nás odejdeš. Kdo bude naším vůdcem? Ježíš jim řekl: Kamkoli přijdete, půjdete k Jakubovi Spravedlivému, kvůli němuž vzniklo nebe i země.

Antonín Mareš:

Tady je poukázáno na Vývoj (Evoluci) vědomí. Vývoj každého jednoho z nás směřuje k Osvícení. Proto ať jdou učedníci kamkoliv, vždy dojdou k tomu, že jejich Vědomí, tedy oni samotní, se dostanou na úroveň Poznání, které je charakterizováno stavem úrovně 600 a výše. Dostanou se tak k Pravdě s velkým P (Jakubovi Spravedlivému).

13. Ježíš řekl svým učedníkům: Srovnejte mne s někým a řekněte mi, komu jsem podoben. Šimon Petr mu řekl: Jsi Podoben spravedlivému andělovi. Matouš mu řekl: Jsi podoben filozofovi, moudrému člověku. Tomáš mu řekl: Mistře, má ústa nedovedou vyjádřit, komu jsi podoben. Ježíš řekl: Nejsem tvůj mistr, protože jsi pil z tryskajícího pramene, který jsem já sám odměřil, a opil ses. A vzal ho, poodešel a řekl mu tři slova. Když Tomáš přišel ke svým druhům, ptali se ho: Co ti to Ježíš řekl? Tomáš jim pověděl: Když vám řeknu jedno ze slov, která mi řekl, vezmete kameny a budete je na mě házet a z těch kamenů vyjde oheň a spálí vás.

Antonín Mareš:

Tady je vidět dvojí přístup. První je postoj Šimona a Matouše, kteří přirovnávají Ježíše k tomu co je jim známo z tohoto světa. Patří sem samozřejmě i anděl, kterého mnozí jasnovidní lidé byli schopni zahlédnout. Tomáš je ale na rozpacích. Uvědomuje si, že Ježíše nelze přirovnávat k něčemu, co je z lineárního světa (Hmota, Astralita, Myšlenkový svět), ale k něčemu, co je z nelineárního prostředí a co on nezná a proto mlčí. Ježíš mu tedy ukazuje to, co je z Duchovna. Symbol tři je symbolem Vývoje a proto „tři slova“. Duchovno a jeho děje nelze jen tak jednoduše přenést do našeho lineárního světa. Takže poslední věta znamená, že Hmotnost tomuto principu klade odpor a zároveň také to, že energie moci tohoto projevu z duchovna by mohla mít katastrofální důsledky v případě přímého použití.

14. Ježíš jim řekl: Když se postíte, zhřešíte, a když se modlíte, budete odsouzeni a když budete dávat almužny, způsobíte škodu svým duchům. Když půjdete do nějaké země a budete procházet tamějšími kraji, a přijmou vás, jezte, co vám předloží a uzdravujte jejich nemocné. Neboť to, co vchází do vašich úst, vás neposkvrní, ale to, vychází ven z vašich úst, to vás poskvrňuje.

Antonín Mareš:

Tady to chce, aby člověk trochu rozuměl skladbě Univerza. Tedy tomu, že v částech, které jsou pouhou součástí nelineárního projevu, je následná skladba (struktura). Hmotný svět (naš svět), Astrální svět (emoční svět) a Myšlenkový svět (svět příčin). Duchu nemůže ublížit nic, co přijme z Hmotného světa, ale může mu ublížit ve smyslu zkomplikování jeho vývoje to, co je ze světa příčin, tedy z Myšlenkového světa. Duchovní svět nepotřebuje slova (Myšlenkový svět), ale projevuje se způsobem svého bytí. Tedy svým projevem. Ježíš nezanechal písemné odkazy, ale svým žitím ukázal, kdo a co je.

15. Ježíš řekl: Když uvidíte toho, jenž není zrozen z ženy, pokloňte se až k zemi a tak mu vzdejte poctu. To je váš Otec.

Antonín Mareš:

Je tu poukázáno na Vývoj (Evoluci), která nás dovede až do našeho domova (duchovna) jako plnohodnotné členy. Teprve tam můžeme spatřit to, co je základem, tedy základní princip nelineárního projevu. To znamená toho, kdo se nenarodil z ženy, tedy to, co já nazývám Univerzem, vědci Chaosem a věřící Bohem.

16. Ježíš řekl: Lidé si asi myslí, že jsem přišel, abych na svět přinesl pokoj, a nevědí, že jsem přišel přinést na zemi rozdělení, oheň, meč i boj. Bude třeba pět lidí v jednom domě. Tři budou proti dvěma a dva proti třem. Otec proti synovi a syn proti otci. A předstoupí jako jediní.

Antonín Mareš:

Jde o to, že překonat úroveň 200, kdy člověk nerozlišuje Pravdu od Lži a to přesto, že je o tom skálopevně přesvědčen, přináší boj. Je to ale boj duševně-duchovní. Ten se navenek projevuje rozdílností myšlení a proto i jinými postoji a to dokonce i v oblasti blízkých přátel či příbuzných.

17. Ježíš řekl: Dám vám to, co žádné oko nevidělo, žádné ucho neslyšelo, čeho se žádná ruka nedotkla a co nevstoupilo na lidskou mysl.

Antonín Mareš:

Je tu poukázáno na to, že nelineární (duchovní) svět se vymyká jakémukoliv lidskému pochopení, natož popisu z hlediska dnešní úrovně lidského Vědomí. To co nás čeká je mimo jakoukoliv myslitelnou představivost prostě proto, že na to dosud nejsme Vývojem (Evolucí) dostatečně disponováni.

18. Učedníci řekli Ježíšovi: Pověz nám, jaký bude náš konec. Ježíš řekl: Odkryli jste počátek, že hledáte konec? Tam, kde je počátek, tam bude i konec. Blahoslavený, kdo bude stát na počátku; ten uvidí konec a neokusí smrti.

Antonín Mareš:

Je nasnadě, že současný člověk vlastně nestojí ani na počátku své cesty. Uvědomuje se v těle (hmotě) a nikoliv v Duši a už vůbec ne v Duchu, tedy v sobě samotném. V okamžiku, kdy prohlédne, tak se ocitne v Duchovním světě, tedy ve světě mimo prostor a čas, odkud vlastně i pochází. Teprve tam spatří i svůj počátek i završení své cesty. To je ale ještě dlouhá cesta, která povede přes mnohé eony věků a mnohá poučení, aby nakonec člověk zjistil, že vždy byl a zůstal s Bohem, kterého pro svou nevědomost jen nebyl schopen vnímat.

19. Ježíš řekl: Blahoslavený je ten, kdo byl dříve, než vznikl. Až se stanete mými učedníky a uslyšíte má slova, tyto kameny vám budou sloužit. V ráji totiž máte pět stromů, které se v létě ani v zimě nechvějí a jejichž listí neopadává. Kdo je pozná, neokusí smrti.

Antonín Mareš:

Zde mluví Ježíš k naší podstatě, tedy k nám osobně, tj. k našemu Duchu. Náš Duch (tedy my samotní) pochází z Nelinearity, tedy byl dávno před tím, nežli vznikl jako osobnost v člověku. Ten, kdo tomu porozumí (prožije to, tedy „uslyší“ ta slova), tomu pochopitelně bude vše sloužit (kameny) a dokonce se za něho postaví vše co je. Také porozumí tajemstvím Univerza, a protože porozumí i tomu, kým je (je Duchem), nemůže okusit smrt, protože je nesmrtelný. Byl, je a vždy bude, neboť jeho podstata je z nelineárního principu. Číslice pět je číslicí člověka, viz mé knihy, proto pět stromů.

20. Učedníci řekli Ježíšovi: Řekni nám, čemu se podobá království nebes. Řekl jim: Je podobné semeni hořčice, menšímu než ostatní semena, když ale padne na zem, která je obdělávána, vydá velký výhonek a stane se ochranou pro nebeské ptactvo.

Antonín Mareš:

Ježíš zde poukazuje na to, že náš základ, tedy Duchovní svět je nelineární a tedy, že je mimo prostor a čas. Znamená to, že z našeho pohledu (z linearity) jde o cosi, co je tak nepatrné, že to nestojí ani za zmínku, neboť to nemá rozměr (je to

mimo prostor) a přesto je to základem, z něhož vše povstává (lineární projev je podsystemem nelineárního) a může nabýt z našeho hlediska neuvěřitelné velikosti (důležitosti). Přirovnání k hořčičnému semeni, ze kterého vyroste „velký výhonek, který se stane ochranou pro nebeské ptactvo“ je příhodný.

21. Marie řekla Ježíšovi: Komu jsou podobni tvoji učedníci? Řekl: Jsou podobni malým dětem, které se usadily na poli, které jim nepatří. Když přijdou majitelé pole, řeknou: Dejte nám zpět naše pole. Ty děti se před nimi svléknou, aby jim je vrátily, aby jim daly jejich pole. – Proto vám říkám: Když se pán dozví, že přijde zloděj, bude bdít, dokud nepřijde a nenechá ho vniknout do svého domu, do svého království, aby mu nevzal jeho věci. Proto buďte na stráži před světem. Opásejte svá bedra velkou mocí, aby zloději nenašli cestu a nemohli k vám přijít; protože ta věc, které jdete vstříc, se stane. Kéž se mezi vámi objeví poučený muž. Když dozrál plod, přišel rychle, se srpem v ruce, a požal jej. Kdo má uši k slyšení, ať slyší!

Antonín Mareš:

Zde je poukázáno na to, že Hmotnost, ve které žijeme, není naše, je to „cizí pole“. My jsme duchovní podstaty a jsme pod vlivem Ega, tedy projevu, který je vlastní tomuto světu (hmotě). Až přijde majitel, tedy ten, kdo nás vyslal, co mu odpovíme? Budeme před ním nazí (tedy bezradní). Je nutno zesílit tak, aby naše Vědomí, tedy my samotní, jsme přebrali vládu nad děním (zůstaneme oblečení) a mohli jsme určovat průběh toho, co se má dít.

22. Ježíš viděl malé děti, co ještě pijí mléko. Řekl svým učedníkům: Tyto děti, co pijí mléko, jsou podobni těm, kteří vcházejí do království. Řekli mu: Když jsme dětmi, tak vejdemo do království? Ježíš jim řekl: Když uděláte dva jedním a když uděláte vnitřek jako vnějšek a vnějšek jako vnitřek a to, co je nahoře, jako to, co je dole, a když uděláte to, co je mužské, a to, co je ženské, jedním jediným, aby mužské nebyla mužským a ženské ženským; když uděláte oči místo oka a ruku místo svých rukou a nohu místo nohou, obraz místo obrazů – tehdy vejdete do /království/.

Antonín Mareš:

Tady jde opět o to samé, co zde již bylo řečeno. Jde o to, že základem je nelinearita a tato Realita nelinearity je to, co se zde v Hmotnosti jeví jako nesmysl, protože lineární projev (hmota) má své zákony. V nelinearitě je vše v jednom a i část je tu celkem a celek částí, a to přesto, že neztrácejí nic ze své jedinečnosti. Vše je tam komplexní a vše je ve všem. Tyto stavy lze zažít a porozumět jim jen ve vysokých stavech osvícení, kterým obvykle procházejí zasvěcenci.

23. Ježíš řekl: Vyvolím vás jednoho z tisíce a dva z deseti tisíc a budou stát jako jeden jediný.

Antonín Mareš:

Každý, kdo jednou projde zasvěcením, se stane nehnutečným ve svých postojích. Bude jako skála a bude oporou tomu, co lze nazvat Pravdou s velkým P. To je to co je zde v současnosti vlastně neznámým pojmem a lidé si Pravdu pletou s tím, co lze nazvat pouze pravdivou informací. Netuší tak, o co vlastně jde. Stejně je to i s Láskou, která je pouze dáváním. Lidé si jí pletou s emočním stavem, který má protihodnotu v žárlivosti a nenávisti. Skutečná láska je cit, který je čistý a tyto lidské vlastnosti nemá.

24. Jeho učedníci řekli: Pouč nás o místě, kde jsi, protože je pro nás nutné, abychom je hledali. Řekl jim: Kdo má uši k slyšení, ať slyší: Uvnitř člověka světla je světlo a on svítí celému světu. Když nesvítí, je tmou.

Antonín Mareš:

Je zde poukázáno na to, že jsme duchovní podstaty, tedy, že to čím jsme tvořeni, je Duch (světlo). Pokud se člověk nechá zastupovat svým Egem (tedy toto světlo nesvítí) je nejenom „tma“ uvnitř něho, ale i tuto tmou „vidí“ všude kolem sebe, tedy není schopen vnímat svět takový, jaký skutečně je.

25. Ježíš řekl: Miluj svého bratra jako svou duši, střež ho jako zřítečníci svého oka.

Antonín Mareš:

Protože na rovině duchovna jsme všichni propojeni a tvoříme jednotu, přestože neztrácíme svou individualitu, tak vlastně je nejenom naší povinností „chránit svého bratra (bližního)“, ale je to vlastně i nezbytností.

26. Ježíš řekl: Třísku v oku svého bratra vidíš, ale trám ve svém oku nevidíš. Když odstraníš trám ze svého oka, tehdy prohlédneš, abys odstranil třísku z oka svého bratra.

Antonín Mareš:

Zde je jasně poukázáno na rozhraní ve Vědomí, kdy vládne Ego a kdy začíná být toto Ego ovládáno. Toto rozhraní je na logaritmické stupnici Davida R. Hawkinse označeno hodnotou 200. Pod vládou Ega je člověk neschopný vidět objektivně svět a vše vnímá jen vztaženo k sobě a proto se domnívá, že mu celý svět ubližuje a on jediný zná řešení. Pokud tuto hranici překročí (odstraní břevno ze svého oka), pak je teprve schopen věci začít objektivněji nahlížet a řešit.

27. Ježíš řekl: Když se nebudete postit světu, nenaleznete království. Když neuděláte sobotu sobotou, neuvidíte Otce.

Antonín Mareš:

Pokud se neodvrátíme od věcí tohoto světa a nezohledníme to, čím jsme aspoň jednou za týden, pak nemůžeme očekávat, že se z pout Hmotnosti vyprostíme. Ježíš mluví o sobotě proto, že ta byla dnem svátečním. Neděle byla jako svátek ustanovena až mnohem později a to proto, že Křesťanství se chtělo odlišit od Židovství aspoň tím, že změní den sváteční.

28. Ježíš řekl: Stál jsem uprostřed světa a zjevil jsem se jim v těle a našel jsem všechny opilé; nenašel jsem mezi nimi jediného žíznivého a moje duše pocítila bolest nad lidskými syny, že jsou slepí ve svém srdci a nevidí, že přišli na svět prázdní (a) hledají zase, jak by prázdní vyšli ze světa. Ale teď jsou opilí. Až setřesou své víno, budou činit pokání.

Antonín Mareš:

Každý zasvěcenec ví, že lidé kolem něho jsou ve stavu, jakoby spali. Jsou těmi, kdo jsou pod vlivem svého Ega, a tudíž nejsou schopni vidět objektivně svět a to přesto, že se to domnívají. Jsou jakoby opilí. Jsou opilí, protože se domnívají, že základem je moc vyjádřená silou v ovládní druhých lidí a také vlastní bohatství. Nechápu, že to všechno je jenom mámení tohoto světa. Že to všechno jsou jenom preludy tohoto světa. Že to všechno jsou jenom neskutečné, mámivé hodnoty nemající žádný význam z hlediska člověka a jeho vývoje, respektive jeho celkového žití. Proto Ježíš, jako největší zasvěcenec, který dosahoval hodnoty 1000 na stupnici doktora Hawkinse, konstatuje jejich zaostalost právě tím, že poukazuje na jejich stav, který popisuje jako opilost.

29. Ježíš řekl: Když tělo vzniklo kvůli duchu, je to zázrak, Jestliže však duch vznikl kvůli tělu, je to zázrak nad /zázraky/. Já se ale divím, jak toto veliké bohatství se usídlilo v takové chudobě.

Antonín Mareš:

Tady je dobré tomu dobře porozumět. Ježíš poukazuje na skutečnost, že hmota, tedy vesmír, vznikl proto, aby se mohl dále vyvíjet. Konstatuje, že je to dobré.

30. Ježíš řekl: Kde jsou tři bohové, jsou to bohové. Kde jsou dva nebo jeden, jsem s ním já.

Antonín Mareš:

Zde slovo bohové je použito ve smyslu zasvěcenci. Takže naši mluvou. Tam kde jsou tři zasvěcenci, je již přítomen Duchovní svět, neboť tyto tři lidé tento Duchovní

svět mezi sebou již vytvářejí. Pokud jsou jen dva nebo dokonce jeden, tak tento Duchovní svět není ještě plnohodnotný a je nutné, aby z vyšších míst tedy z Duchovna mu byli duchovní bytosti nápomocny k tomu, aby se vytvořil.

31. Ježíš řekl: Žádný prorok není přijímán ve své vesnici; žádný lékař neléčí ty, kteří ho znají.

Antonín Mareš:

Toto rčení známe i v naší době a zní: Doma není nikdo prorokem. Je to proto, že lidé se domnívají, že dotyčného znají velmi dobře a přitom jsou obeznámeni pouze s jeho vnějším, nikoli jeho vnitřním stavem. Tím dochází k paradoxu, že ho vlastně de facto vůbec neznají a domnívají se, že je takový jak ho oni vidí. Že tento pohled je chybný, nenahlíží. Lidé, kteří nežijí v dané oblasti, se ale o dotyčném doslechli především proto, že slyšeli o jeho myšlenkách. Proto ho vnější svět a přijímá daleko objektivněji než jeho vlastní lidé.

32. Ježíš řekl: Město je postavené na vysoké hoře a je opevněné, nemůže padnout ani nemůže být ukryto.

Antonín Mareš:

Zde je poukázáno na to, že Pravda jako taková nemůže být skrytá a ukrytá, ale je zcela zjevná a to každému a ve všech směrech. Jen slepý jí nevidí.

33. Ježíš řekl: Co uslyšíš jedním uchem – i jiným uchem, vyhlašujte to z vašich střech. Nikdo totiž nerozsvěcuje lampu a neklade ji pod nádobu, ani ji neklade na skryté místo, ale klade ji na svícen, aby všichni, kdo vcházejí dovnitř a všichni, kdo vycházejí ven, viděli její světlo.

Antonín Mareš:

Je zde poukázáno na to, že Pravdu je nutno hlásit a šířit. Pravdu nelze mít jen sám pro sebe a domnívat se, že když já vím tak to už stačí. Jenom ten kdo skutečně ví skutečnou Pravdu, tuto Pravdu bude i šířit, protože je to z podstaty této Pravdy nutnost. Ten kdo tak nečiní, je tím, kdo si touto Pravdu není jistý a tudíž je to člověk žijící ve lži. Pravdu je nutno nejenom šířit ale vždy a za všech okolností obhajovat, a nedopustit, aby jí kdokoliv prznil a znevažoval. Jen tak je Pravda Pravdou.

34. Ježíš řekl: Když slepý povede slepého, spadnou oba do jámy.

Antonín Mareš:

Tak to snad nepotřebuje ani výkladu. Lidé, kteří neznají a nerozumějí Pravdě, ji nemůžu ani vykládat a učit druhé. Pseudo vykladačů a rádoby zasvěcenců je všude kolem nás plno. Jsou to ale lidé, kteří jsou pod vlivem Ega, a jsou de facto

nevědomí a slepí.

35. Ježíš řekl: Není možné, aby někdo vešel do domu silného a vzal jej násilím, ledažebly mu svázal ruce. Tehdy jeho dům zprevrací.

Antonín Mareš:

Tady je poukázáno na skutečnost, že jen ten, kdo má svázané ruce, je tím, koho lze zmanipulovat (hypotéky, půjčky, závazky). Čistý člověk a člověk žijící v pravdě je člověkem, který je duševně a duchovně silný a nelze s ním hnout.

36. Ježíš řekl: Nestarejte se od rána do večera a od večera do rána o to, co si vezmete na sebe.

Antonín Mareš:

Opět je tu poukázáno na to, že není důležité to, co máme vnějškově na sobě, ale na to, co máme uvnitř v sobě. Ne vnější oděv, ale vnitřní stav toho každého jednoho z nás je rozhodující, a podle tohoto jeho vnitřního stavu bude tento člověk posuzován. Klam tohoto světa spočívá v tom, že tuto skutečnou hodnotu člověka nevidí a zaměňuje jí za pozlátko.

37. Jeho učedníci řekli: Kdy se nám ukážeš a kdy tě uvidíme? Ježíš řekl: Až se svléknete bez studu a vezmete své šaty a položíte si je pod nohy jako úplně malé děti a pošlapete je. Tehdy /uvidíte/ Syna Živého a nebudete mít strach.

Antonín Mareš:

Opět je tu poukázáno na to, že vnější svět je něčím nepodstatným. Až „svléknete své šaty a pošlapete je“ neznamená nic jiného, nežli to, že jeho učedníci musí ve svém vědomí dosáhnout úroveň Duchovního světa. Tato úroveň začíná na úrovni 500 ale skutečné rozvinutí je až od úrovně 600 a výše. Tam teprve mohou nahlédnout do stavu duchovního světa, a tedy tam tedy mohou nalézt Ježíše.

38. Ježíš řekl: Častokrát jste toužili slyšet tato slova, která vám říkám, a není nikdo jiný, od koho byste je slyšeli. Přijdou dny, kdy mě budete hledat, (a) nenajdete mě.

Antonín Mareš:

Ježíš tady zdůrazňuje skutečnost, že lidé si dlouho přáli jeho inkarnaci na zemi. Přesto když přišel, tak ho mnozí nepoznali. Přijde ale doba, kdy ho budou hledat a nebudou ho nalézat, protože jejich vědomí bude stále ještě na nízké úrovni, ale on na zemi už přítomen nebude. 2. příchod Ježíše je pochopitelně nesmysl, pokud je chápán tak, že by měl přijít na Zemi. Ježíš nás očekává, ale jsme to my, kdo mu musíme vyjít vstříc. Jeho poselství na zemi zaznělo. Je na nás, abychom mu

porozuměli, a dokázali jeho pomocí uskutečnit to, co je zapotřebí. Tedy vzestup svého Vědomí tak, abychom se s tímto Ježíšem mohli opět potkat, respektive setkat.

39. Ježíš řekl: Farizeové a zákoníci přijali klíče poznání, skryli je, nevešli dovnitř, a ty, kteří chtějí dovnitř vejít, nenechali. Vy ale buďte obezřetní jako hadi a bezelstní jako holubice.

Antonín Mareš:

V době Ježíšově farizeové a zákoníci nebyli schopni nic doplnit do Mojžíšova zákona, protože sami mu nerozuměli a neovládali ho. Proto v době zatčení Ježíše, a jeho předvedení před Veleradu, vše skončilo fiaskem. Ježíš totiž před Veleradou mlčel. Byl si vědom toho, že k lidem, kteří jsou nevědomí, nemá smysl vůbec ani promlouvat.

No a dnešní doba?

Dnešní doba je stejná a to přesto, že od té doby uplynulo již dva tisíce let. Farizeové ve smyslu duchovna se etablovali do dnešních kněží, kteří odkazu Ježíše pochopitelně nerozumí, a to ani náhodou. Užívají si v majetku a moci a na prostý Ježíšův život ani nepomyslí, natož na to, aby žili příkladně a duchovně. O dnešních zákonících, kterými by měli být poslanci, ani nemluvě. Poslanci zákonům pochopitelně také nerozumí a jsou tam jenom kvůli tomu, aby mechanicky zvedali ruku v případě, že jim to jejich strana přikáže. O tom, že by to měli být oni, kdo by tyto zákony měli tvořit ve smyslu moudrosti, si mohou nechat tak leda zdát.

Duchovní člověk ale musí být tím, kdo tyto překážky překonává. Musí porozumět jak duchovním zákonům, tak i zákonům lidským, které musí nejenom žít, ale i naplnit. Toto vše je možné teprve tehdy, až tento člověk dosáhne úrovně minimálně 500 a výše, aby byl schopen těmto požadavkům dostát. A nejenom to. On musí těm, kteří tyto předpoklady nedosahují, ukazovat cestu a rozkrývat nesmyslnost současného politického a náboženského systému. Musí ukázat moudrost, rozšafnost a také to, co bychom nazvali vlídností a vstřícností k lidem.

40. Ježíš řekl: Jeden vinný keř byl zasazen mimo Otce, a protože nebyl upevněn, bude vyvrácen z kořenů a zahyne.

Antonín Mareš:

Zde Ježíš poukazuje na skutečnost, že i v tom případě, kdy se nedobrým lidem daří vytvářet jisté věci, které mohou směřovat k ovládnutí jiných a ke zlu, je to jenom dočasná situace. Jeho slovy. „keř bude vyvrácen“. Je nutno si uvědomit že Univerzum je postaveno tak, že může i veškeré chyby, které by se díky lidem v něm mohly vyskytnout, obrátit ve svůj prospěch a tím se nakonec ukáže toto dění jako prospěšné a vytvoří ještě úžasnější skutečnost a jsoucnost nežli kdyby se jednalo o klasický vývoj bez chyb. Tento systém Nelinearity, tedy Univerzum (Vesmír) Duchovních světů a Božích světů, nahoru k Bohu, to umožňuje.

41. Ježíš řekl: Tomu, kdo má něco ve své ruce, bude dáno, a kdo nemá, i to málo, co má, mu bude odňato.

Antonín Mareš:

Ten kdo má „něco v rukou“ v tomto případě znamená, že něco dosáhl (dosáhl pokroku v poznání). Zároveň to znamená to, že dosáhl určitého vzestupu ve svém Vědomí, tedy že jeho výše Vědomí, neboli jeho úroveň, dosáhla už jisté hodnoty. Jde o hodnoty získané v průběhu tohoto života. Ten kdo lenošil, nebo se pokoušel získat pouze majetek či postavení, tak ten spláče nad výdělkem. Bude mu to všechno vzato, co tímto způsobem získal, protože na „druhou stranu“ si může přinést pouze hodnoty duchovního rázu.

42. Ježíš řekl: Buďte kolemjdoucími.

Antonín Mareš:

Kolemjdoucí je ten, kdo nelpí na věcech, tedy ten, kdo jimi není svázán a může s nimi normálně manipulovat. Dobrý hospodář na majetku neulpívá a umí s ním i dobře zacházet a hospodařit. Naproti tomu lakomec není schopen vůbec jakéhokoliv smysluplného zacházení s majetkem, protože na něm lpí a není schopen s ním normálně hospodařit. Lakomci ale nevysvětlíte, že na majetku lpí. Není to schopen pochopit, pro svou nízkou úroveň Vědomí. Teprve skutečný hospodář ví, co to je normálně hospodařit nebo být lakomý.

Zde v Tomášově evangeliu je to obsaženo proto, aby bylo poukázáno na nesmyslnost lidského počínání ve smyslu hromadění majetku, různých postavení a jiných privilegií, které poskytuje Hmotnost, protože to vše nakonec bude odloženo při přechodu na „druhou stranu“ a lidem kteří takto jednali, zůstanou pouze prázdné ruce. Navíc tímto jednáním si vytvořili pouze předpoklady pro další zátěž, která může jejich Karmu ještě více zatížit.

43. Jeho učedníci mu řekli: Kdo jsi ty, že nám tohle říkáš? Ježíš řekl: Z toho, co vám říkám, nerozumíte, kdo jsem; jste jako židé, protože oni milují strom – nenávidí jeho plod, a milují plod – nenávidí strom.

Antonín Mareš:

Ten kdo nemá dostatečně vyvinuté Vědomí, není schopen pochopit skutečnost v celé její komplexnosti. Proto se učedníci Ježíše dotazují, a on jim odpovídá. Jste jako ti, kteří se domnívají, že něčemu rozumí, ale rozumí pouze části. Buď rozumíte té, nebo oné části, ale celku jako takovému nerozumíte.

Tady může docházet mnohdy k nedorozumění.

Dnešní doba je povrchní dobou a proto i zde může docházet k tomu, že mnozí lidé se domnívají, že něčemu rozumí, ale ve skutečnosti přijali pouze informaci, o které se domnívají, že vystihuje danou skutečnost. Pravdou ale je, že teprve prožitím

dané věci, lidé skutečně pochopí a porozumí tomu, co to je, nebo o co jde. To v dnešní době je velice vzácné. Proto v dnešní uspěchané době to vypadá tak, že lidé jsou na tom ještě hůře, nežli v době Ježíšově.

44. Ježíš řekl: Kdo se rouhá Otci, bude mu odpuštěno, a kdo se rouhá Synu, bude mu odpuštěno, a kdo se rouhá Duchu Svatému, nebude mu odpuštěno na zemi ani na nebi.

Antonín Mareš:

K tomu, aby se tomuto bodu dalo porozumět, si musíme uvědomit jednu základní věc. Tou věcí je nové paradigma, které je platné od roku 1992. To říká následné. Základem je vědomá informace, která tvoří energii a ta posléze hmotu. To že energie a hmota jsou zaměnitelné, víme už delší dobu. To že základem není tato energie, ale vědomá informace je ve vědecké branži známo od uvedeného data jako nové paradigma.

Tím definitivně padlo to, čemu se kdysi říkalo materialismus. To že to v našem státě stále přežívá, je velkou ostudou a obžalobou našich hlavních čelních představitelů vědy.

Takže po této průpravě se nyní podíváme na toto učení Tomášova evangelia. Bůh otec je zde chápán jako základ, tedy jako ona vědomá informace. Jde o nelineární projev. Syn je zde chápán jako to, co je výsledkem celé činnosti. Tedy v tomto případě je to výsledek ve hmotě. Duch svatý jako takový, je tedy ona činnost, která vede k vytvoření již známé skutečnosti, která se pak reprezentuje jako výsledek ve hmotě. Takže když to shrneme.

Vědomou informací člověk ovlivnit nemůže, ať s ní souhlasí nebo nesouhlasí, ať je pro anebo ji zlořečí. To samé je s výsledkem. Ani ten nemůže ovlivnit. To co může ale ovlivnit, aspoň částečně je ona činnost při které tento výsledek vzniká tím, že v této činnosti přidá svou vlastní činnost, která působí nevhodně (negativně). Tento nový a tedy nechtěný stav je ale nutno vyřešit a proto ho nelze jen tak jednoduše odpustit. Řešit se musí přes Karmu. Ať už okamžitě nebo zprostředkovaně. Ať tak či onak, je to problém, který Univerzum musí řešit. Proto je zde poukázáno na to, aby lidé proti tomuto principu nehřešili a dbali na čistotu svého jednání a své činnosti.

45. Ježíš řekl: Nesbírají se hrozny z trnovníku, ani se nesklízejí fíky z bodláku, nedávají totiž plod. /Dobry/ člověk přináší dobro ze svého pokladu, špatný/ člověk přináší špatné ze špatného pokladu, který je v jeho srdci, a tak říká špatné věci, protože z plnosti srdce vynáší špatné věci.

Antonín Mareš:

Zde je poukázáno na to, že jen dobrý člověk koná dobro, špatný člověk pak zlo. Protože ze svého srdce může vynášet pouze to, co je v něm jako základ. Zde je

nutno se opět podívat na úroveň Vědomí daného člověka. Pokud tento člověk bude pod úrovní 200 a pochopitelně i na nižších hodnotách, tak je tu velké nebezpečí v tom smyslu, že tento člověk bude konat zlo, protože pravdu a lež nerozlišuje. A to přesto, že se to může domnívat. Teprve člověk nad úrovní Vědomí 200, je člověkem, který začíná chápat podstatný rozdíl mezi pravdou a lži a snaží se, jak jen může, být prospěšný ostatním. Že to mnohdy dělá chybně a špatně ponechme teď stranou. Teprve člověk na úrovni 500 je člověkem, který už dokáže zhodnotit i dopad této své činnosti.

46. Ježíš řekl: Od Adama až po Jana Křtitele není mezi těmi, kdo se zrodili z ženy, větší než Jan Křtitel, takže jeho oči nezajdou. Ale řekl jsem: Kdo z vás se stane malým, ten pozná království a vyvýší se nad Jana.

Antonín Mareš:

Jde o celkový vývoj. Od počátku k Ježíši je stav, kdy lidé stále víc a víc vnikají do Hmotnosti. Ježíš pak představuje obrat v tomto vývoji a umožňuje lidem vyjít nahoru. Přesto i v dobách kdy lidé sestupovali do Hmotnosti, bylo možné najít cestu, která vedla vzhůru. To proto, že něco jiného je lidský vývoj jako celek a něco jiného je vývoj člověka jako individua. Tak je tomu i dnes, kdy sice jako lidstvo kráčíme vzhůru, ale mnozí z nás ve své nevědomosti zabředávají stále víc a víc do hmoty. Být malý v tomto kontextu znamená být skromný. Ten, kdo pozná krásu Univerza (Duchovních světů), nemůže být nikým jiným, nežli tím, kdo ve skromnosti (je malým) se snaží být spoluúčastněn na tomto úžasném díle.

47. Ježíš řekl: Není možné, aby člověk sedl na dva koně a napínal dva luky. A není možné, aby čeledín sloužil dvěma pánům, jinak bude jednoho ctít a toho druhého urážet. Člověk, který pije staré víno, netouží v tu chvíli po mladém. A mladé víno se nedává do starých měchů, aby nepraskly; a nedává se staré víno do nového měchu, aby jej nezničilo. Nepřišívá se stará záplata na nové šaty, protože tak vznikne díra.

Antonín Mareš:

Zde se poukazuje na to, že není možné být zároveň dobrým i zlým. Tento výklad je tak jasný, že nepotřebuje žádné další komentáře.

48. Ježíš řekl: Když dva spolu uzavřou mír v tomto jediném domě, řeknou hoře: „Přenes se jinam „, a ona se přenesese.

Antonín Mareš:

Tady to chce trochu vysvětlení. Uzavřít mír v jednom domě znamená, že ti kteří spolu tento „mír“ uzavírají, jsou těmi, kdo nahlíží již Duchovno. Neboť jeden dům

znamená to samé jako vše ve všem a vše v jednom (nelineární projev). Tací lidé nejsou schopni žít jinak nežli žít v Pravdě. Tedy uzavřeli mír v „jednom domě“. Tito lidé pochopitelně ovládají i tajemství hmoty a proto jsou schopni toho, co nám ostatním lidem připadá nemožné (pohnout horou).

49. Ježíš řekl: Blahoslavení, kdo jsou samojediní a vyvolení, protože najdete království, z něhož jste, a opět tam vejdete.

Antonín Mareš:

Tento výklad poukazuje na to, že ti, kteří dosáhli vysokého stavu Vědomí respektive úrovně Vědomí, jsou těmi, kteří se vlastně do tohoto nebeského království navracejí. Znovu zdůrazňuji, že stav úrovně Vědomí, který představuje hodnotu 600 a vyšší je stavem, který již umožňuje nahlížení do vyšších stavů Univerza, tedy do stavů, které tady označujeme jako stavy Duchovní.

50. Ježíš řekl: Když vám řeknou: „Odkud jste?“, řekněte jim: „Vyšli jsme ze světla, z místa, kde světlo vzniklo samo ze sebe. Vy/vstalo/ a zjevilo se v jejich obraze.“ Když vám řeknou: „Kdo jste?“, řekněte: „Jsme jeho synové, jsme vyvolení Živého Otce.“ Když by se vás zeptali: „Co je ve vás znamením vašeho Otce?“, řekněte jim, že je to pohyb a klid.

Antonín Mareš:

Zde je evidentní odkaz na duchovní svět. Ježíš říká: Pokud se Vás zeptají, odkud jste přišli, řekněte jim, že ze světla. A pokud se vás zeptají, kdo jste, tak jim řekněte, že jste synové Živého Otce. To všechno je důkaz toho, že mluví o Duchovní rovině Universa. I další dotaz který by mohli lidé na apoštoly mít a sice, co je ve vás znamením Vašeho otce, tak Ježíš odpovídá. Řekněte jim, že je to pohyb a klid.

Toto tvrzení je totiž velmi významné.

Co znamená?

Je jasné, že poukazuje na vlastnosti Duchovního světa v tom smyslu, že pohyb a klid jsou dvě stránky téže mince. Je to stejné jako když prohlásím, že evoluce a stvoření jsou jedno a totéž. Oč vlastně běží. Pro mnohé lidi bude asi překvapením to, co tady teď řeknu. Bohužel proto, že naše země se dostala do velmi zaostalého stavu a nejnovější věci, události a poznatky se na našich vysokých školách nevyučují a proto lidé zůstávají v nevědomosti.

Je tomu více než sto let, kdy byla vytvořena teorie relativity. Je tomu necelých 100 let, kdy byla vytvořena kvantová teorie. Obě dvě teorie jsou něčím zvláštní. Mluví totiž o tom, že neexistuje prostor a čas ale časoprostor. Abychom si ujasnili, o co jde. Nejedná se o sloučení dvou slov ale o slovo jediné.

Čas, je totiž jenom forma prostoru, kterou my při naší úrovni vědomí nejsme schopni chápat zcela a proto ji chápeme jenom určitým způsobem (tedy v jednom rozměru). Pokud si ale uvědomíme, že čas je vlastně prostor tak pochopíme, že jakýkoliv pohyb je vlastně také pouze námi myšlený stav věcí. Víím, že to pro mnohé bude velké překvapení, ale fyzikové už to berou jako normu. Proto ta poslední věta zní tak jak zní. V Duchovnu totiž náš pohyb jako takový neexistuje. V Duchovnu totiž čas tak, jak my ho chápeme, rovněž neexistuje. Je snad Duchovno statické a neměnné? Nikoliv vážení přátelé. Jedná se o stav pro nás lidi a pro naše Vědomí, tedy pro úroveň našeho lidského Vědomí, poněkud nepochopitelný. O to je ale nádhernější, krásnější a jasnější. Buďte ujištění, že něco takového jako čas tam také existuje. Protože kdyby tomu tak nebylo, tak to, co my tady jako čas máme, by z tohoto Duchovna nikdy nemohlo vzniknout. Náš svět je jen podmnožinou tohoto Duchovního světa, který ho vytvořil.

51. Jeho učedníci mu řekli: Kdy nastane odpočinutí (vzkříšení) mrtvých, a kdy přijde nový svět? Řekl jim: To, co čekáte, již přišlo, ale vy to nepoznáváte.

Antonín Mareš:

Pro pochopení toho, co Ježíš odpovídá apoštolům, je nutné si uvědomit, jak je náš systém Univerza uspořádán. V nejhlubší části tedy, v části, která má nejnižší vibrace, je Hmota a nad ní je Astrální planina nad kterou se nachází Myšlenkový svět na Východě zvaný Devachan. Přestože mluvím o tom, že se Astralita a Myšlenkový svět nachází nad Hmotou, je to míněno pouze ve smyslu vibračním. Co do prostoru, jsou tyto světy zde. Je zde jak astrální tak i myšlenkový potenciál, který my lidé používáme. Všichni lidé používají emoce a všichni lidé používají myšlení. Protože ale žijeme v tělech, která nás oddělují od uvedených světů, tak z nich zažíváme pouze vjemy, které nám toto tělo umožní přijmout. To znamená již zmíněné emoce a myšlenky. Teprve po odložení těla začneme Astralitu vnímat přímo a nikoliv zprostředkovaně a tak teprve poté jí můžeme zažít jako Očistec, nebo úžasnou oblast plnou pochopení a krásy. To samé se děje následně po odložení hrubého duševního obalu (duše) a vstupu do Myšlenkového světa. Protože jsme ve stavu, kdy máme emoce zpracovat a dostat pod kontrolu, tak s nimi manipulujeme daleko výrazněji, nežli s myšlenkami, které pocházejí z Myšlenkového světa.

Teprve po odložení našeho hmotného těla budeme tyto emoce prožívat přímo, protože je přímo budeme zažívat. Tento astrální svět, v němž se ale i dnes nacházíme, je ale zde. Jen my to nejsme zcela schopni chápat. Důkazem tohoto našeho nepochopení jsou různé fantasmagorie ve smyslu sestoupení Nového světa nebo Páté dimenze nebo dokonce snad i 50 dimenze. Pochopitelně nic takového se nestane, protože je to tady všechno už dávno hotové. Dokonce i nelineární svět je tady přítomen a je vším tím prostoupen a to proto, že on tvoří základ, z něhož tento lineární svět, potažmo my sami jsme vytvořeni. Toto vše začne být zcela jasné lidem, jejichž hodnota Vědomí se dostane na úroveň 600 a výše. Proto Ježíš mluví tak jak mluví.

52. Jeho učedníci mu řekli: Dvacet čtyři proroků mluvilo v Izraeli a

všichni mluvili v tobě. Řekl jim: Pominuli jste živého a mluvili o mrtvých.

Antonín Mareš:

Tento úsek je nutno správně chápat. Tady je zdůrazněno, že Proroci jsou těmi, kteří se ozývají i v tom co říká Ježíš, tedy v jeho myšlenkách. Ježíš odpovídá v tom smyslu, že říká apoštolům, že mluví o těch, kteří už pominuli a nemluví o tom, co je v současné době živé, tedy o myšlenkách které on formuluje a dává jim sílu. Tím naplňuje tyto odkazy svým potenciálem, který jim dává hlubší smysl.

53. Jeho učedníci mu řekli: Prospívá obřízka nebo ne? On odpověděl: Pokud by prospívala, jejich Otec by je z jejich matek plodil obřezané. Ale pravá obřízka z Ducha přináší plný užitek.

Antonín Mareš:

Mužská obřízka je typickým znakem Židů. Používají jí nejenom Židé, ale i další národy žijící v této oblasti, respektive v poušti. Jedná se o to, že tato obřízka znemožňuje záněty na pohlaví, které jsou velmi bolestivé a v horku tamější oblasti by byly velmi časté, pokud by tato obřízka neexistovala. U Evropanů se tento systém nerozvinul především proto, že v našem podnebí a klimatu toto není zapotřebí.

Proto i u samotných Židů občas vzniká otázka o potřebnosti této obřízky. To je to, na co se ptají apoštolové Ježíše. Odpověď Ježíše je jasná. Mluví o tom, že především „obřízka“ na duchovní rovině by byla daleko žádoucí, než cokoli jiného. Touto obřízkou pochopitelně míní to, co bychom mohli nazvat odvrácení se od hmotného světa a přihlídnutí k duchovním hodnotám. Tedy jakési umenšení hmotných projevů člověka (obřízka).

54. Ježíš řekl: Blahoslavení chudí, neboť vaše je království nebes.

Antonín Mareš:

Tady si napřed musíme vyjasnit některé věci. Konkrétně to, co nám Ježíš říká termínem „chudí“. Tento termín znamená prostě obyčejný nezáludný lid a také lidi, kteří neulpívají na věcech, tedy lidi, u nichž se nejedná o ten typ lidí, který bychom dneska mohli nazvat zbohatlíky, nebo také „obchodníky“. U nás totiž prakticky žádní obchodníci nejsou, jsou to vlastně kšeftaři, kteří si marži určují podle svého a nikoliv podle morálních zásad, jak by to mělo být (max. 25 až 30%). Takže chudí lidé, jsou tedy těmi, kteří upřednostňují, svůj duchovní pokrok před mamonem, postavením a „užíváním si“.

Kdo to tedy je?

Kdo bude upřednostňovat tento pokrok před tím, aby se tady na zemi měl dobře? Evidentně to budou lidé, jejichž hodnota Vědomí dosahuje 500 a výše. Z toho co

Hawkins ve svých dílech odvodil, se jedná o ty z lidí, které bychom si měli brát za příklad.

55. Ježíš řekl: Kdo nemá v nenávisti svého otce a svou matku, nemůže se stát mým učedníkem, a kdo by neměl v nenávisti své bratry a své sestry a nevzal svůj kříž tak jako já, nebude mne hoden.

Antonín Mareš:

Tak tady se jedná evidentně o nevhodný (ne zcela správný) překlad. Rozhodně se nejedná o žádnou nenávist, ale o něco zcela jiného. To něco jiného je nevázanost. To znamená, že rodiče k dětem a děti k rodičům musí mít pouze takový vztah, který je dán vztahem jednotlivých bytostí k sobě navzájem. To zároveň znamená, že rodič dítě musí při dosažení jeho dospělosti doslova propustit ze svého vlivu a nechat ho žít svým vlastním životem a pokud toto dítě bude chtít, tak se s tímto rodičem opět setká. Je to čistě jeho věc a v žádném případě si to rodič nemůže vynucovat. To samé platí pochopitelně i obráceně.

Každý jeden z lidí si musí uvědomit kým je, a kdo je a nést svůj osud sám za sebe, tedy vzít svůj kříž na svá bedra a nejenom to, on musí pochopit to, že by bylo velmi vhodné, kdyby pomáhal ostatním tím způsobem, že za ně odtrpí i část viny lidstva.

Zde se nemluví jenom o tom, že by měl pomáhat, zde se mluví o tom, že toto pomáhání přechází do vyšší fáze, ve které už dochází přímo k něčemu takovému, co udělal Ježíš Kristus, tedy k tomu, že se obětoval pro druhé. Bohužel v dnešní době něco takového je zcela nereálné. A můžeme být vůbec rádi, pokud někdo někomu aspoň pomůže.

56. Ježíš řekl: Ten, kdo poznal svět, našel mrtvolu, a kdo našel mrtvolu, toho svět není hoden.

Antonín Mareš:

Teprve ten, kdo dosáhl určitého stupně úrovně Vědomí, si uvědomuje svět jako takový. Na nižších úrovních vědomí totiž člověk vnímá svět tak, že promítá na něho své představy a postoje a ty pak bere za objektivní. Tak se stane, že člověk, který chce všem ubližovat má pocit, že všichni ubližují jemu a proto se proti nim musí bránit. Kdežto člověk, který je na výši svého Vědomí, si uvědomuje, že lidem je třeba pomáhat.

Teprve tímto pomáháním se dostává do stavu, že většinu těchto lidí začíná chápat a začíná jim rozumět zevnitř jich samotných. Tudíž „poznává svět“. Tohoto člověka by si proto tento svět měl vážít, a měl by ho mít v úctě, jenomže opak je pravdou.

Takovýto člověk totiž ukazuje světu a tedy lidem, čím by měli být a čím nejsou, a to je to, co tito lidé, tedy svět nesnáší. Proto všichni, kteří něco dobrého znamenali, dobrého pochopitelně pro svět, byli tímto světem odvrženi a ve většině

případů i zavraždění. Vždyť prakticky všichni svatí jsou mučedníci.

Odvržení lidmi se stávají ale i lidé pokrokoví, kteří nesou nové myšlenky, které jsou nepohodlné ostatním. Svět může být na tyto lidi hrdý, ale obvykle je zatracuje.

Lidé s vyšším Vědomím tak nachází svět jako „mrtvolu“ a svět jich není „hoden“ a to přesto, že mu paradoxně pomáhají se zvednout a zvýšit celkovou úroveň Vědomí lidstva.

Proto také na tento svět přicházejí.

57. Ježíš řekl: Království Otce je podobné člověku, který měl /dobr/ou setbu. Jeho nepřítel přišel v noci a do dobré setby nasel plevel. Ten člověk ale nedovolil, aby vtrhali ten plevel. Řekl jim: „Obávám se, že půjdete vytrhat plevel a vytrháte spolu s ním i pšenici. Plevel se totiž ukáže v den žní a bude vytrhán a spálen.“

Antonín Mareš:

Lidé na tuto zemi se inkarnují do lidských těl, která jsou podřízena živočišnému Egu. Teprve postupným vývojem se člověk dostane do stavu, kdy toto Ego dostane pod svou kontrolu a začne stoupat po hodnotách žebříčku svého Vědomí ke stavu, který vede k Božství. Jsou ale tací, kteří i přes snahu ostatních zůstávají na svém nízkém Vědomí a tedy pod vlivem tohoto Ega. Pokud tito lidé ani přes opětovné inkarnace tuto překážku nepřekonají, nezbude tak Univerzu nic jiného, nežli je vyřadit z hlavního proudu vývoje lidstva. Dostanou se tak do skupiny opozdílů. Ti se tak budou vyvíjet dále až v následném vesmíru.

Pro lidstvo se tedy stanou „plevelem“, který musí být odstraněn. Bude pochopitelně odstraněn až při ukončení vývoje naší Země. To se mnohým může zdát jako ještě dlouhá doba, ale zdání klame.

Osud těchto lidí je neblahý. Podle antroposofie se dostanou dokonce na samostatnou planetu v budoucím vesmíru (který dosud neexistuje) a tato planeta bude procházet velmi překérním vývojem. Bylo by vhodné, aby si lidé uvědomili, že času není nazbyt, že je nutné se věnovat svému vlastnímu vývoji a tím i vývoji lidstva ve smyslu pokroku. Je tu pochopitelně míněn pokrok morální a pokrok ve vývoji úrovně Vědomí. Současný technický vývoj, kterému se dneska říká „pokrok“ je sice žádoucí, je ale de facto jen slepou uličkou.

58. Ježíš řekl: Blažený člověk, který trpěl. Našel život.

Antonín Mareš:

Takže tady je to zcela jasné. Ten kdo se usiloval (trpěl), pochopitelně našel život. Nalezení života znamená dostat se na úroveň Vědomí, která je minimálně v úrovni 500 a vyšší. V této úrovni potom lidé jsou schopni velmi snadno přehlédnout

to, co žili.

59. Ježíš řekl: Dávejte pozor na živého, dokud žijete, abyste nezemřeli; a chtěli byste ho najít a vidět, ale nemohli byste.

Antonín Mareš:

Živým se tady rozumí Ježíš Kristus. Ježíš je nositelem Krista, který pochází z nelineárního prostředí. Ježíš je člověk, Kristus je kosmická bytost.

Pokud tedy nebudeme rozumět Ježíši a hlavně jeho odkazu nám lidem, nemůžeme rozumět ani tomu, co je to život. Protože princip života pochází rovněž z duchovního světa, ze světa nelinearity. Přemýšlivým lidem je již dávno známo, že život zde na Zemi nemohl vzniknout náhodným způsobem, ale že jde o princip, který překračuje lineární stav bytí.

Tudíž odmítneme-li tyto teze, a nejsme jim schopni porozumět, tak toto neporozumění se přenesení na „onen svět“ a tím se dostáváme do paradoxního stavu, kdy přestože jsme živí, tento život odmítáme (nenalzáme princip života a duchovna).

60. (Viděli) Samařana, který nesl jehně a šel do Judska. Řekl svým učedníkům: Ten s jehnětem? Řekli mu: Aby ho zabil a snědl. Řekl jim: Dokud žije, on je nesní. Ale až ho zabije, až z něho bude mrtvola. Řekli: Jinak to udělat nemůže. Řekl jim: Vy sami hledejte místo odpočinutí, abyste se nestali mrtvolami a nesnědli vás.

Antonín Mareš:

Tady je na příkladu s jehnětem ukázán i stav člověka. Člověk žije a je skutečně živý teprve tehdy, když chápe a rozumí sám sobě a věcem kolem sebe. To může jedině tehdy, když jeho úroveň Vědomí dosahuje jisté hodnoty. V každém případě musí být nad hodnotou 200, nejlépe pak pochopitelně nad hodnotou 500, kdy je schopen rozlišovat skutečnou hodnotu věcí, neboť na ně není vázán. Pokud se člověk pohybuje pod úrovní 200, tak jako v tomto případě zabitě jehně, je vlastně mrtvolou.

- 61 Ježíš řekl: Budou dva odpočívat na jednom lehátku, jeden umře, jeden bude žít. Salome řekla: Kdo jsi, člověče, jak to, že jsi z jediného? Vstoupil jsi na mé lehátko a jedl jsi z mého stolu. Ježíš jí řekl: Já jsem ten, který vzešel z toho, jenž je rovný (celý). Dostal jsem, co patří mému otci. Odvětila: Jsem tvá učednice. Načež jí Ježíš řekl: Proto ti říkám, že když je někdo nerozdělený, naplní se světlem, když by však byl rozdělený, naplní se tmou.

Antonín Mareš:

Zde je poukázáno na fakt, že je lhostejné jestli dotyčný člověk se nachází v blízkosti člověka, který ví, nebo ne. Je zde zdůrazněno, že rozhodujícím kritériem

je vnitřní stav člověka. Proto bude jeden vzat a druhý ponechán. Vzát pochopitelně do vyššího stavu Vědomí. Opět je tady poukázáno na hranici hodnoty 200, která je hranici mezi Egem, které vládne a Egem které je ovládáno naším vlastním Vědomím. Tady si musíme uvědomit rozdílnost doby. Na první dojem to vypadá, jakoby Salome mluvila k Ježíšovi, že vstoupil do jejího lože a nikoliv na to, že je tím míněno to, že k ní vlastně přisedl. V dřívějších dobách nebyly židle, ale lehátka. Ježíš v reakci na její slova říká, že on je tím, kdo pochází z nelineárního prostředí tedy z Duchovna. Zároveň říká, že jako vyslanec tohoto Duchovna tedy, nelineárního prostředí, dostal vše co je zapotřebí. Salome v reakci na tato slova říká, jsem tvou učednice, protože si uvědomuje hloubku tohoto sdělení. Ježíš zakončil tento dialog tím, že poukazuje na skutečnost, která je zcela zjevná. Ten kdo žije v dualitě tedy ve světě, který je charakterizován hodnotou na stupnici doktora Hawkinse hodnotou 200 a méně, je naplněn tmou, tedy nevědomostí. Světlem může začít být naplňován teprve ten, kdo tuto hodnotu překračuje.

62. Ježíš řekl: Říkám svá tajemství /těm, kteří jsou mých tajemství hodni/. Co bude dělat tvá pravice, to ať neví tvá levice.

Antonín Mareš:

Nejenom kdysi, ale ani dnes není známo lidem toto tajemství. Tajemství daru. Přitom vlastně o žádné tajemství nejde, ale o logický stav, který nastane přitom, chceme-li někoho obdarovat. Pokud někomu něco chceme dát, tak musí dojít k vyrovnání. Pokud někomu tedy něco dáváme s tím, že za to něco požadujeme, tak vlastně obchodujeme.

Je to něco za něco.

Nyní si tento stav rozebereme.

Obchodník dává zboží a požaduje za to peníze. Ten, kdo obdarovává a požaduje za to vděk, je vlastně také obchodníkem. Jakýkoliv dar, za který budu požadovat vděčnost nebo jinou hodnotu, která se sice nevyjádří v penězích, ale jinak, například zveřejněním mého jména či pochvalou a podobně, dosahuji pouze toho, že opět mám něco za něco.

Problém je v tom, že to něco dostávám hned a okamžitě a tady v tomto hmotném světě ve smyslu hmotné odměny, byť tato odměna byla vedena již zmíněnou pochvalou či jiným zadostiučiněním. Dar ve skutečnosti má probíhat tak, že obdarovaný ani v náznaku netuší, kým byl obdarován. A ten kdo obdarovává, nesmí dát navenek znát, že je tím, kdo tento dar dal. Pak se jedná o skutečný dar. Je to vyjádřeno zcela jednoznačně rčením, že tvá levice nemá vědět, co dělá pravice. Jenomže k vyrovnání stejně dojde, protože se o ně postará Universum.

A o to jde.

Universum vždy a za všech okolností zhodnotí zcela spravedlivě odměnu, kterou darující má dostat. Tato odměna přijde nečekaně a ze strany, kterou ten kdo daroval ani nepředpokládá. Je ale nutné si uvědomit jednu skutečnost. Že s tím

nelze spekulovat. Nelze darovat nebo obdarovávat s tím, že tuto odměnu od Univerza dostanu.

Pokud bych takto spekuloval, pak mou odměnou už je toto očekávání a žádná skutečná odměna už nepřijde. Musí se proto skutečně jednat o naprosto nezištný dar. A i o darujícím nikdo nemůže mít ani zdání, kdo to byl. Pak dar je darem, a ne spekulací či obchodem.

63. Ježíš řekl: Byl bohatý člověk, který měl mnoho majetku. Řekl: Budu užívat svůj majetek, abych sel, žal a pěstoval a naplnil své sýpky plody, abych neměl v ničem nedostatek. To je to, co si myslel ve svém srdci. A oné noci zemřel. Kdo má uši, ať slyší.

Antonín Mareš:

Toto snad ani nepotřebuje komentáře. Po dosažení maxima v tomto světě ve smyslu majetku, je tento majetek opuštěn a dotyčný člověk odchází bez toho, že by si sebou vzal byť jediný haléř. Je tu jednoznačně ukázáno na to, že ne bohatství, ale jiné hodnoty, která si sebou lze vzít na „onen svět“ jsou ty, o které by se tento člověk měl zajímat především.

64. Ježíš řekl: Jeden muž měl mít hosty, a když připravil hostinu, poslal svého služebníka, aby pozval tyto hosty. Ten šel k prvnímu a řekl mu: Můj pán tě zve. On mu ale řekl: Mám u obchodníků peníze. Přijdou ke mně večer a já musím jít a dát jim příkazy. Z hostiny se omlouvám. Šel tedy k druhému a řekl mu: Můj pán tě pozval. Ten ale odpověděl: Koupil jsem dům a je mne tam celý den zapotřebí. Nebudu volný. Služebník tedy přišel k dalšímu a řekl mu: Můj pán tě pozval. Ten mu řekl: Můj přítel se bude ženit a já jsem ten, kdo bude pořádat hostinu, nebudu moci přijít, z hostiny se omlouvám. Šel tedy za dalším a i jemu řekl: „Můj pán tě pozval. Ale i on mu řekl: Koupil jsem vesnici a jdu, abych vybral poplatky. Nebudu moci přijít; omlouvám se. Služebník se tedy vrátil a řekl svému pánovi: Ti, které jsi pozval na hostinu, se omluvili. Nato pán řekl svému služebníkovvi: Jdi ven na ulice a přiveď ty, které tam nalezneš, aby se zúčastnili mé hostiny. Kupci a obchodníci ne/vejdou/ do místa mého Otce.

Antonín Mareš:

Tady je poukázáno na to, že připoutanost k čemukoliv v tomto Hmotném světě je jen na škodu. Připoutanost k tomuto Hmotnému světu způsobuje, že nejsme schopni vidět skutečné hodnoty. Je tu ukázáno na to, že tyto hodnoty hmotnosti nejsou skutečnými hodnotami, protože nevedou k cíli. K cíli ale vedou snahy těch, kteří „jsou na ulicích (cestě)“. Získání čehokoliv z tohoto hmotného světa nevede k tomu, aby to bylo srovnatelné s tím, co získali ti, kteří získali právo být na „hostině pána“,

tedy zúčastnit se toho, co je duchovním životem.

65. Řekl: Jeden dobrý muž měl vinici a dal ji sedlákům k užívání, aby ji obdělávali a on aby od nich bral svůj podíl úrody. Takže poslal svého služebníka, aby mu rolníci dali jeho plody vinice. Ti ale jeho služebníka chytili, zbili ho a málem ho zabili. Služebník šel a řekl to svému pánu. Jeho pán řekl: Možná ho nepoznali. Poslal jiného služebníka, ale toho sedláci také zbili. Tu vyslal pán svého syna a řekl si: Mého syna snad budou mít v úctě. Rolníci ale věděli, že je to dědic vinice, tak se ho chopili a zabili ho. Kdo má uši, slyš!

Antonín Mareš:

Toto je evidentně podobenství, které se týká nás lidí. Hospodář tedy Bůh, dává k dispozici to, co vytvořil, tedy Hmotnost nám lidem. Když žádá, abychom předložili účty z hospodaření, tak ho nechceme znát. Jeho vyslance v našem případě proroky a jiné svaté muže, jsme zhanobili a jiné dokonce i zabili a to jenom proto, abychom tyto účty z hospodaření, tedy z průběhu našeho života nemuseli nikomu předkládat. Dokonce i jeho vlastního syna jsme poslali na smrt (Ježíše). Toto počínání pochopitelně bude mít odezvu v okamžiku, až překročíme práh této Hmotnosti a vrátíme se tam, odkud jsme přišli. Tak ať chceme nebo nechceme, účet za náš život nám bude předložen a my ho budeme muset vyrovnat.

66. Ježíš řekl: Ukažte mi kámen, který stavitelé zavrhli. To je kámen úhelný.

Antonín Mareš:

Zde je poukázáno na to, že ti, kteří se domnívají budovat naši společnost, nemají ani tušení co by mělo být základem a na čem by se vlastně mělo stavět. Základní hodnoty (úhelný kámen) zahazují a vše budují na svých falešných představách.

67. Ježíš řekl: Kdo pozná veškerenstvo a má nedostatek sám v sobě, má nedostatek ve všem.

Antonín Mareš:

Tady to chce trochu vysvětlení. Ten kdo poznal vše, poznává, že stojí teprve na prahu veškerého vědění veškerého dění a všeho toho, co před ním je. Poznává, že má naprostý nedostatek vědění, naprostý nedostatek poznání a naprostý nedostatek toho, aby mohl ostatním ukazovat cestu člověka. Jenom hlupák je přesvědčen o tom, že ví vše a všemu rozumí a všechno je mu jasné.

68. Ježíš řekl: Jste blahoslavení, když vás nenáviděli a pronásledovali. To místo, kam vás pronásledují, nenaleznou.

Antonín Mareš:

To nepotřebuje snad ani komentář.

69. Ježíš řekl: Blažení jsou ti, kteří jsou pronásledováni pro cit ve svém srdci. To jsou ti, kteří opravdu poznali Otce. Blažení hladovějící, neboť jejich vnitřek bude naplněn tím, po čem touží.

Antonín Mareš:

Jde o pronásledování skrze vjemy srdce, které umožňují našemu vědomí být na hodnotách vyšších než 500.

Takto vysoké Vědomí u normálních lidí vzbuzuje nedůvěru a v mnoha případech i odpor. Místo toho, aby si tyto lidi cenili, tak je zatracují a pronásledují. Protože v nich vidí usvědčení o tom, že sami nežijí dobře.

Je zde dále jednoznačně řečeno, že duchovní pokrm, což je ten nejdůležitější pokrm, přijde právě těmto lidem a oni jím budou nasyceni.

70. Ježíš řekl: To, co máte v sobě, vás zachrání, když to vytvoříte sami ze sebe. Když to v /sobě/ nemáte, to co v sobě máte vás za/hubí/.

Antonín Mareš:

To, o čem mluví, je jasné. Jde o pokrok na úrovni vlastního Vědomí. Mé vlastní Vědomí mi umožní porozumět věcem a porozumět i životu. Pokud úroveň tohoto Vědomí bude nízká, tak nejsem schopen nejenom ničemu rozumět, ale ani v dalším žití v tomto vývoji pokračovat a to tak dlouho, dokud se tak nestane. Je ale také možné, že na toto pokračování, tedy na tento vývoj, už nezbude čas. A tak se může stát, že takovýto člověk může čekat celé eony věků na další příležitost.

71. Ježíš řekl: Zboř[ím tento] dům a nikdo jej nebude moci [znovu] postavit.

Antonín Mareš:

Síla nelineárního projevu je základní silou. A protože nelineární projev je zároveň základem jako takovým, je tedy možné z něho vytvořit a opět zrušit lineární projev, tedy v tomto případě Hmotnost. Pokud tedy bude zrušena tato Hmotnost z nelineárního projevu, není možné, aby kdokoliv z lineárního projevu jí obnovil. Znamená to, že ten kdo takto mluví, musí pocházet z toho nelineárního prostředí a zároveň to i znamená to, že je tím, kdo je minimálně na Duchovní nebo vyšší úrovni Bytí.

72. Řekl mu jeden muž: Řekni mým bratřím, aby si se mnou rozdělili věci po mém otci. Řekl mu: Kdo mě ustanovil za dělitele? Obrátil se ke svým

učedníkům a řekl jim: Copak jsem dělitelem?

Antonín Mareš:

Tady je poukázáno na to, že musíme být schopni se sami o sebe postarat a nespoléhat se, že nám někdo něco dá. Musíme tak dokázat, že jsme schopni soběstačnosti a tudíž, že jsme lidé, bytosti, které se umí v sobě uvědomit, a tím se postarat nejen o sebe, ale i o ty, kteří by to nedokázali.

73. Ježíš řekl: Žeň je velká, ale dělníků málo. Poproste Pána, aby vyslal dělníky ke žni.

Antonín Mareš:

Toto znamená, že lidí je mnoho, ale těch, kteří by mohli být těmi, kdo už nahlízejí Duchovno, tedy jsou na vyšší úrovni svého Vědomí. V tomto případě od 500 nahoru. Těch je žalostně málo.

74. Řekl: Pane, mnozí jsou okolo pramene, ale žádný v prameni.

Antonín Mareš:

Jde o totéž jako v předchozím bodě.

75. Ježíš řekl: Jsou mnozí, kteří stojí přede dveřmi, ale jen jednotlivci vstoupí do svatební místnosti.

Antonín Mareš:

Opět to samé jako v předchozích dvou bodech.

76. Ježíš řekl: Království Otce je podobné obchodníkovi, který má zboží a který našel (uviděl) perlu. Ten obchodník je moudrý, prodal zboží a koupil si tu jedinou perlu. Vy sami hledejte poklad, který nepomíjí, kde nejsou moli a kde červ neničí.

Antonín Mareš:

Tady je poukázáno na to, že základem není bohatství ani postavení, ale Pravda. Pravda je onou perlou, kterou tento obchodník získává a která tvoří onen ústřední bod, o který usiloval.

77. Ježíš řekl: Já jsem to světlo, které je nade všemi. Já jsem veškerenstvo. Vše ze mne vyšlo, vše se ke mně navrací. Rozštípněte dřevo, já jsem tam. Zvedněte kámen a najdete mne tam.

Antonín Mareš:

Zde je poukázáno na to, že základem všeho je nelineární projev, který vše prostupuje. Je zapotřebí si uvědomit, že Duchovno není někde mimo nás, ale je tady, přímo v nás, a ve všem kolem nás, v celém našem dění, i ve všech věcech, jenom my samotní ho nejsme schopni vnímat a uvědomovat si ho. Bůh je základem. A proto není nic mimo tohoto Boha, co by z něho nepocházelo.

78. Ježíš řekl: Proč jste vyšli na pole? Abyste viděli rákos, který se chvěje /ve/ větru? Abyste viděli člo/věka/, který má na sobě měkké šaty /Hle vaší/ králové a vaši velmoži mají na sobě měkké šaty, a ne/budou moci/ poznat pravdu.

Antonín Mareš:

Zde Ježíš poukazuje na skutečnost, že mnozí vešli do Hmotnosti (na pole) zcela nepřipravení na to, aby pochopili, že Poznání je tím ústředním bodem, o který mají usilovat. Neboť Poznání je onen pevný šat a ne onen měkký, tedy chatrný, o kterém je v tomto bodě řeč.

79. Jedna žena ze zástupu mu řekla: Blaze lůno, které tě nosilo a prsům, které tě kojily. Řekl /jí/: Blaze těm, kteří slyšeli slovo Otce a v pravdě ho zachovali. Budou dny, kdy řeknete: Blažené lůno, které nepočalo, a prsy, které nekojily.

Antonín Mareš:

Ona žena z davu vyzdvihuje výjimečnosti Ježíše. Přesto on poukazuje na to, že daleko důležitější je, když dokážeme rozpoznat duchovní Pravdy, které následně můžeme i žít. Poukazuje na to, že ti kteří to nedokáží, dopadnou velice špatně. V podstatě je tady řečeno, že by jim bylo lépe, kdyby se ani nenarodili. Je to závažné tvrzení.

Proto je nutné si uvědomit, že toto varování je varováním před tím, abychom nepřistupovali k životu tak, že si ho máme jenom užívat, ale tak, že ho máme využít k Poznání a k postupu ve svých úrovních Vědomí.

80. Ježíš řekl: Kdo poznal svět, našel tělo. A kdo našel tělo, toho svět není hoden.

Antonín Mareš:

Stejně jako u bodu 56.

81. Ježíš řekl: Kdo se stal bohatý, ať je králem, a kdo má moc, ať se jí zřekne.

Antonín Mareš:

Ten kdo získá bohatství má vládnout. Zde je to vyjádřeno tvrzením, že se má stát králem. Je ale nutné si uvědomit jak má vládnout. Umět vládnout bohatstvím respektive s bohatstvím, není tak jednoduché jak by se mohlo na první pohled zdát. Člověk se musí vzdát své touhy ostatní ovládat a silou si vynucovat respekt. Zde je řečeno, že se má vzdát moci. Je tím míněna ale síla, které se má vzdát. Síla je lineární (má protihodnotu-protisílu), kdežto moc je z nelineárního prostředí a jedná se jen o vyzařování. Jde o to, že slovo „moc“ je zneváženým slovem, které ve skutečnosti vyjadřuje něco jiného. Takže takovýto člověk se má vzdát síly k ovládnání druhých a připoutanosti k majetku a má použít moc ve smyslu duchovní moci k šíření osvěty u ostatních.

Je nutno si uvědomit, že síla vytváří protisílu, to je to, co zde působí u lidí, kteří nedosahují hodnoty Vědomí 200. Pokud ale tito lidé překročí už hodnotu 500, tak postupně začínají vytvářet skutečnou moc, která nemá alternativu v negaci. Skutečná moc může být pouze moc duchovní.

82. Ježíš řekl: Kdo je mi blízko, je blízko ohni. A kdo je ode mne vzdálen, je vzdálen od království.

Antonín Mareš:

Být na blízku ohni znamená, být nablízku dění které nás může přivést na vyšší stupně našeho bytí. Pokud budeme od tohoto principu vzdáleni, tak jsme pochopitelně vzdáleni od „království nebeského“, tedy v našem případě od Duchovna.

83. Ježíš řekl: Obrazy se člověku ukazují a světlo, které je v nich, je ukryté v obraze světla Otce. On se zjeví, ale jeho obraz je skryt v jeho světle.

Antonín Mareš:

Pro normálního člověka je to trochu komplikovanější pochopit. V podstatě je tady řečeno následné. Bůh je ve Světle, ale pro normální lidi je v tomto světle vlastně skryt. Obraz světla, tedy v tomto případě Boha, je nutno umět „vidět“. To, co je skryto pro normálního člověka, je ale zcela zřejmé pro lidi, kteří jsou na vyšších stupních úrovně Vědomí. Lidé na úrovni 600 a výše tento obraz světla bez problémů nahlíží.

84. Ježíš řekl: Když uvidíte toho, kdo je vám podoben, radujte se. Když však uvidíte své obrazy, které vznikly před vámi – ani neumírají, ani se nezjevují – kolik snesete?

Antonín Mareš:

Oč jde?. Pokud jsme schopni spatřit sami sebe ve smyslu svého vnitřního bytí, tak mnozí z nás to nejsou schopni ani ustát. V mnoha pohádkách se vyskytuje situace, že dotyčný se musí podívat sám do sebe nebo že musí projít zrcadlovou síní, která

opět symbolizuje podívání se do vnitřního stavu sebe sama. Uvědomte si, že pohádky jsou neuvěřitelně nádherné a skutečné mystické příběhy. Pochopitelně mám na mysli skutečné pohádky a ne paskvil, který z toho udělala současná společnost.

Dokonce i na určitém stavu duchovního osvícení nastává setkání se Strážcem Prahu, což není nic jiného, než dnešní náš „dvojník“, který vystoupí z nás samotných. Jde o obraz toho, co jsme sami byli, ale tentokrát je zobrazen zcela pravdivě a bez příkras. To je mnohdy tak obrovský šok, že mnozí, kteří usilují o poznání, před tímto Strážcem Prahu zaváhají a mnohdy i couvnou. Proto je vhodné žít tak, abychom se nejen nemuseli za sebe stydět, ale v těchto vyhocených situacích ani couvnout před sebou samotnými.

85. Ježíš řekl: Adam vznikl z veliké moci a z velikého bohatství a nebyl vás hoden. Kdyby vás byl hoden, ne/okusil by/ smrti.

Antonín Mareš:

Zde jde evidentně o promluvu k pokročilým lidem, jejichž hodnota je minimálně 500 ale spíš 600 a vyšší. Adam je pochopitelně symbol. Je to symbol člověka vstupujícího do Hmotnosti. Tedy toho, jehož úroveň Vědomí je na nízké tedy živočišné úrovni (pod 200).

86. Ježíš řekl: /Lišky mají své nory/ a ptáci mají svá hnízda, ale Syn člověka nemá žádné místo, kam by hlavu složil a odpočinul si.

Antonín Mareš:

Zde je poukázáno na skutečnost, že Ježíš byl zcela bez prostředků a nic nevlastnil. Dokonce to šlo tak daleko, že slovy Bible „neměl, kde by hlavu složil“.

Poukazuje se zde na jedné straně na to, že lidé tehdejší doby, ve své velké většině, mu nerozuměli a to přesto, že byl v židovském národě očekáván.

Na druhé straně na to, že současná církev především katolická, žije v naprostém přepychu a bohatství a arogantně se staví k potřebám společnosti a k pomoci potřebným, o které nechce ani slyšet, natož aby jí prováděla.

Jak dalece odlišný postoj to je, už nechám na zhodnocení vám, milí čtenáři.

87. A Ježíš řekl: Nešťastné je tělo, které je závislé na těle. A nešťastná je duše, která je závislá na těch dvou.

Antonín Mareš:

Tělem je zde míněn stav, který je evidentně pod 200 a tak pokud jsme v tomto překérním stavu Vědomí, tak jsme velice závislí na těle. Tato závislost je bez ohledu na to, jestli si to uvědomujeme nebo ne. Zde je to řečeno slovy, že je

nešťastná duše, která je závislá na těle i na sobě samotné. Je nutné usilovat o to, abychom se svým Vědomím dostali výše. Je žádoucí překročit hranici 200 a dostat se do stavu, kdy budeme vnímat, že svět nám neubližuje, ale že jsme to my, kdo by mu měl pomáhat. Jde totiž o to, že teprve v tomto stavu jsme schopni začít chápat a rozumět světu.

88. Ježíš řekl: Andělé přijdou s proroky a dají vám to, co je vaše. A vy sami jim dáte to, co je ve vaší ruce. Říkejte si: Kdy přijdou, aby si vzali to, co je jejich?

Antonín Mareš:

Zde je poukázáno na to, že v okamžiku, kdy vyjdeme na určitou úroveň svého Vědomí, jsme schopni Duchovnu nabídnout to, co jsme i sami získali tím, že jsme prošli touto Hmotností. Produchovněli jsme ji totiž. Naší snahou by tedy mělo být, abychom tak mohli učinit co nejdříve.

89. Ježíš řekl: Proč myjete vnější stranu poháru? Nechápete, že ten, kdo udělal vnitřek, je ten, kdo stvořil také vnější stranu?

Antonín Mareš:

Tady je jinými slovy řečeno to, že bychom se neměli starat o vnější věci ale o vnitřní. V tomto případě o úroveň našeho Vědomí.

90. Ježíš řekl: Pojdte ke mně, neboť mé jho je dobré a mé panství mírné a naleznete odpočinutí.

Antonín Mareš:

Zde Ježíš vyzývá k následování. Podíváme-li se na stav člověka, jehož úroveň Vědomí je nižší než 200, pak je to stav velmi překerní a rozhodně nezáviděníhodný. Stav bytí, který představuje hodnotu 600 a více je naopak stavem, který nahlíží už Duchovní svět a tedy i všude přítomnou duchovní blaženost, která se slovy vylíčit nedá. Proč myslíte, milí čtenáři, že apoštolové a všichni svatí, kteří byli pro svou víru umučeni a zabiti, volili raději smrt, nežli aby se zřekli Boha, respektive víry. To co měli možnost nahlédnout, bylo pro ně daleko žádostivější, nežli cokoliv jiného, a to včetně svého vlastního pozemského života

91. Řekli mu: Pověz nám, kdo jsi, abychom v tebe věřili. Řekl jim: Zkoumáte tvářnost nebe a země a toho, který je před vámi, jste nepoznali. Ani tuto chvíli neumíte prozkoumat.

Antonín Mareš:

Zde je poukázáno na to, že nejenom učedníci, ale lidé obecně, zkoumají vše kolem sebe, ale zkoumají to pouze povrchně. Podstatu, tedy základ toho, co zkoumají,

nevidí a nenahlíží. A tak nepoznávají ani Ježíše, protože nevidí do nitra toho, kdo k nim v podobě Ježíše přišel.

92. Ježíš řekl: Hledejte a naleznete. Ale to, na co jste se mne dříve ptali a tehdy jsem vám to neřekl, chci nyní povědět, a neptáte se na to.

Antonín Mareš:

Opět je tu poukázáno na to, že hledající, tedy usilující, nakonec nalezne to, co hledá. Své hledání obvykle začíná s velkými otázkami, které ho k tomuto hledání vedou. Na ně ale nemůže dostat okamžité odpovědi, protože by je nepochopil, dokud neujde určitou část své cesty. Poté se ale ptá jen na dílčí otázky a na ty stěžejní jaksi pozapomíná.

93. (Ježíš řekl:) Nedávejte svaté psům, aby se to neocitlo na hnojišti. Neházejte perly sviním, aby je ne/pošlapaly/.

Antonín Mareš:

Tady není řečeno nic jiného, nežli to, že není možné předávat skutečné učení tomu, kdo na ně není připraven. Kdo není schopen pochopit a porozumět slovům která jsou mu předkládána, nemůže mít z nich užitek, a jsou mu vlastně na škodu, protože jim nerozumí a deformuje jejich význam do pojetí světa, ve kterém se sám nachází, a který neodpovídá hodnotě těchto slov. Jednoduše řečeno. Hlupák nemůže rozumět moudrosti, protože ani nepochopí, že to moudrost je.

94. Ježíš řekl: Kdo hledá, najde a kdo klepe, tomu bude otevřeno.

Antonín Mareš:

Tady je jednoznačně řečeno, že každý usilující nakonec dojde k cíli.

95. (Ježíš řekl:) Když máte peníze, nedávejte je na úroky, ale dejte je tomu, který vám je už nedá (nevrátí).

Antonín Mareš:

Zde by to mohlo vypadat jako protimluv, ale není tomu tak. Je tu naznačeno, že bohatství, tedy peníze, je třeba věnovat nebo dát tam, odkud se nemůžou jako peníze či bohatství vrátit, a to je Duchovní oblast. Samozřejmě že dojde k vyrovnání, ale toto vyrovnání bude na úrovni buď Poznání, nebo jiných Duchovních hodnot. Tento způsob „investování“ peněz nebo bohatství, je to nejlepší co si lze vůbec představit.

96. Ježíš řekl: Království Otce se podobá ženě, která vzala trochu kvasu a

skryla (vložit) ho v těstu a udělala z něho velké chleby. Kdo má uši, slyš.

Antonín Mareš:

Království Otce je podobné činnosti této ženy, tady tomu, co tato žena dělá. Znamená to, že její činnost je činností, která rozmnožuje Dobro, Pravdu a Lásku. V tomto příměru jsou to velké chleby, které vzniknou pomocí kvasu.

97. Ježíš řekl: Království Otce je podobné ženě, která nese džbán plný mouky. Když šla dlouhou cestu, ucho džbánu se utrhlo a mouka se vysypala na cestu. Nevěděla to, nepoznala ztrátu. Když došla k domu, postavila džbán na zem a našla jej prázdný.

Antonín Mareš:

Podobně jako v předchozím případě i zde je činnosti ženy přirovnána ke Království Otce, a sice tím, že nese džbán plný mouky..

V tomto příměru je poukázáno na to, že Boží království, tedy Duchovno, rozdává všem, a to zcela a bez rozdílu. V příměru je to sypání se mouky.

98. Ježíš řekl: Království Otce je podobné muži, který chtěl zabít mocného muže. Vytáhl ve svém domě meč a vrazil ho do stěny, aby poznal, zda jeho ruka je dost silná. Potom zabil mocného.

Antonín Mareš:

Tady je nutno si uvědomit dobu, ve které se vše odehrává. Zabíjení v té době bylo „běžnějším“ vyřizováním účtů. Zde je to přirovnáno k tomu, že nelineární projev Univerza je pevný a nehnutečný. Je jako muž, který je pevný ve svém postoji, protože je k tomu všemu dění připraven. Je dávno odzkoušeno, že mocná ruka muže (činnost nelineárního Univerza) je pevná a jeho činnost je jen důsledkem tohoto postoje. Zároveň je zde poukázáno na pevnost a danost dějů univerza, tedy na Vývoj (Evoluci), jako na daný a neměnný projev. Tak je v tomto přirovnání zabíjena nevědomost a temnota.

99. Učedníci mu řekli: Tvoji bratři a tvá matka stojí venku. Řekl jim: Ti zde, co činí vůli Otce, ti jsou moji bratři a má matka. Oni jsou to, kteří vejdou do království Otce.

Antonín Mareš:

Už jsem na to poukázal i v tomto textu Tomášova Evangelia. Děti rodiče, a rodiče děti, musí propustit ze své závislosti v okamžiku dospění těchto dětí. Takže když to řeknu úplně na rovinu, tak všechny děti světa jsou mými dětmi, nejenom mé vlastní. A všechny matky tohoto světa jsou mými matkami, nejenom má vlastní.

Z tohoto pohledu je chování Ježíše zcela pochopitelné a přirozené. To jenom dnešní stav v rodině, který tady ještě přežívá, je nepřirozeným stavem.

100. Ukázali Ježíšovi zlatou minci a řekli mu: Císařovi lidé od nás vymáhají daně. Řekl jim: Dejte císaři, co je císařovo, dejte Bohu, co je boží, a co je mé, to dejte mně.

Antonín Mareš:

Toto rčení je známo takto. „Dejte císaři, co je císařovo a Bohu co je Boží“. Toto rčení vzniklo na základě pokusu o léčku, která byla připravená pro Ježíše, při které měl být obviněn z toho, že nechce, aby lidé platili daně. On na minci poukázal na skutečnost, že je na ní vytisknout portrét císaře a proto říká to, co říká. Ve své podstatě to znamená, že to, co je vnější, tedy to, co je z tohoto světa, patří tomuto světu, ale co je vnitřní, patří do nelineárního světa, kterému já říkám Univerzum, vědci Chaos a věřící Bůh.

101. (Ježíš řekl:) Ten, kdo neměl tak jako já v nenávisti svého /otce/ a svou matku, nemůže se stát mým /učedníkem/. A kdo nemiluje svého /otce/ a svou matku tak jako já, nemůže být mým /učedníkem/. Neboť má matka, která (...chybí 1-2 slova...) ale moje opravdová /matka/ mi dala život.

Antonín Mareš:

Tento bod je velmi podobný bodu 55, kde se praví totéž co zde, jen tady je to ještě dále rozvedeno. Je zde poukázáno na to, že skutečným otcem a skutečnou matkou je nám Duchovno, tedy nelineární svět, z něhož jsme povstali a protože tento nelineární svět stojí mimo prostor a čas jsme i my těmi, kdo vždy byli, jsou a budou. Zde v Hmotnosti se pouze zdokonalujeme k tomu, abychom byli platnými členy rodiny duchovních bytostí.

102. Ježíš řekl: Běda jim, farizeům. Jsou podobni psu, který leží ve žlabu pro dobytek. Ani nejí, ani nenechá, jíst dobytek.

Antonín Mareš:

Zde je velmi trefně poukázáno na to, jak se chovají ti, kteří jsou nevědomí a kteří byli pověřeni, aby cokoli řídili, spravovali nebo jinak udržovali. Tito lidé, podobně jako farizeové, kteří střežili Mojžíšovo učení, nejsou schopni svému úkolu dostát proto, že nerozumím tomu, k čemu byli určeni. Jsou prostě nevědomí. Konkrétně u nás v našem společenství jsou to lidé, kteří jsou opojeni postavením, majetkem a všemožnými úřady, které je dělají důležité. Proto byrokracie u nás je taková, jaká je, a to přesto, že jinde ve světě existují státy, které tuto byrokracii zcela odbouraly a vše nahradily jenom výpočetní technikou. U nás to pochopitelně nejde, protože tito nevědomí lidé nemůžou vládnout počítačům, potažmo jim ani nerozumí, ale pouze lidem, kterým ukazují svou „důležitost“.

103. Ježíš řekl: Blahoslavený je člověk, který ví, v kterou chvíli vejdou lupiči, aby pak vstal, sebral svoje /chybí slovo/ a opásal svá bedra dříve, než vejdou.

Antonín Mareš:

Je zde poukázáno na to, že člověk má být připraven k tomu, aby mohl kdykoliv složit své účty ze svého života, tedy aby mohl přejít na Onen Svět. Protože tam dojde k zúčtování a vyúčtování jeho žití, tam musí být připraven na to, aby se mohl postavit tomu, co najednou před ním vyvstane, tedy svým činům, které zde na Zemi vytvořil, potažmo žil.

104. Řekli mu: Pojď, pomodleme se dnes a držme půst. Ježíš řekl: Jakého jsem se dopustil hříchu a v čem jsem podlehl? Ale když ženich vyjde ven z místnosti, tehdy ať se oni modlí a postí.

Antonín Mareš:

Zde je poukázáno na smysl modlitby. Modlit se má smysl tehdy, když je člověk svou myslí mimo duchovní svět v tom smyslu, že se cítí osamocen. Modlitba nemá smysl tenkrát, když se de facto v tomto Duchovním světě nacházím, tedy svým rozjímáním se nacházím na duchovní rovině. Proto Ježíš tuto modlitbu odmítá, neboť v ní nevidí smysl. Musíme si znovu uvědomit, co modlitba je a k čemu slouží. Drmolit modlitby jednu za druhou ve smyslu „růžence“ je skutečně nesmysl, protože v tom okamžiku to není modlitba, ale jenom drmolení slov. Modlitba přichází do úvahy tehdy, když jsem a potřebuji být ve spojení s těmi, kdo stojí nade mnou. Je to vlastně má rozmluva s bytostmi, které jsou nade mnou. O Ježíši by se dalo prohlásit, že jeho bytí je vlastně trvalou modlitbou.

105. Ježíš řekl: Kdo pozná otce a matku, bude nazván „synem nevěstky“.

Antonín Mareš:

Zde je poněkud zvláštním způsobem vysvětlena připoutanost k rodině a neschopnost rozpoznat Duchovní svět. Je zde poukázáno na to, že pokud budu chápat tento svět jako svou rodinu a vše kolem sebe jako základ, pak jsem skutečně produktem tohoto světa a nikoliv světa, z kterého jsem přišel a do kterého se opět vrátím, přičemž jsem pozapomněl to, že v tomto světě mám získat jenom poučení, respektive Poznání toho, čím nebo kým jsem sám.

106. Ježíš řekl: Když uděláte dva jedním, stanete se Syny Člověka, a když řeknete: „Horo, přenes se“, tak se přenese.

Antonín Mareš:

Tady je poukázáno na to, že v okamžiku kdy člověk je na vyšším stavu svého Vědomí, tak si uvědomuje, že je spojen se vším a všechno s ním. V tom okamžiku nabývá

duchovních sil, které jsou v porovnání s hmotnými silami mnohonásobně mohutnější. Zde je to vyjádřeno v tom smyslu, že se tady mluví o tom, že je možno „pohnout horou“.

107. Ježíš řekl: Království je podobné pastýři, který má sto ovcí. Jedna z nich, ta největší, zabloudila. Nechal těch devadesát devět a hledal tu jednu, dokud ji nenašel. Když ji unaven našel, řekl té ovci: „Mám tě rád víc než těch devadesát devět.“

Antonín Mareš:

Zde se jedná o trochu zvláštní překlad. Protože se někdy mluví nikoliv o velké ovci, ale o jehněti. Ve skutečnosti běží v tomto přirovnání o to, že je zde mluveno vlastně o jakémkoliv členu. Nechá těch 99 a jde hledat tu jedinou ztracenou ovečku. Řčení, že jí má raději než ty ostatní, není nesmyslem, ale vyjádřením stavu, který je odvozen z nelinearity a který znamená, že díl celku je stejně důležitý, jako celek sám. Je mu naprosto rovnocenný a nelze ho vytrhávat z tohoto celku tak, jak se to běžně děje v Hmotnosti. Svou činností dokazuje, že mu záleží na každém jednom členu tohoto stáda a tedy potažmo na každém jednom z nás lidí, a proto i pro posledního z nás, že je ochoten se obětovat jenom proto, aby ho zachránil.

108. Ježíš řekl: Kdo se napil z mých úst, bude jako já. Já se stanu jím a skryté se mu odhalí.

Antonín Mareš:

Zde je opět poukázáno na vlastnost nelineárního stavu, tedy Duchovního stavu, že „vše je ve všem a všechno je v jednom“. Že celek je zároveň i částí a část je zároveň i celkem. Proto se zde mluví o tom, že ten, kdo tohoto stavu dosáhne, je jedno s Ježíšem. Je pochopitelné, že se jedná o vysoké stavy Vědomí, které značně přesahují svou úrovní hodnotu 600 na číselné stupnici doktora Hawkinse.

109. Ježíš řekl: Království se podobá člověku, který má na svém poli skrytý poklad a neví o něm. A když zemřel, zanechal jej svému /synovi/. Syn o něm (také) nevěděl (a) pole prodal. Ten, kdo je koupil, přišel, a když oral, /našel/ ten poklad. Začal půjčovat peníze na úrok těm, kterým chtěl.

Antonín Mareš:

I zde je poukázáno na to, že Hmotnost je místo, na kterém lze najít skutečný poklad, a sice v tom, že vyjdu na vyšší stupně svého Vědomí pomocí Poznání, které mi otevře oči a ukáže mi cestu. Pak z tohoto svého pokladu Poznání mohu i rozdávat. Bohužel mnozí se tváří, v této naší společnosti, jako by tento poklad také našli, ale mají pouze prázdné ruce a to co rozdávají je o ničem, neboť oni

ani nerozdávají, oni kšeftují, a o to je to horší. Buďte tedy obezřetní, pokud hledáte Poznání, tedy skutečný poklad, protože ne všechno co se blyští, je zlato.

110. Ježíš řekl: Kdo našel svět a zbohatl, ať se světa zřekne.

Antonín Mareš:

Tady je znovu řečeno to, co tu už bylo řečeno vícekrát, že bohatství je spíše na závalu než ku prospěchu a proto je jistější se ho zřici. Pokud jdeme skutečnou duchovní cestou, vše co potřebujeme, nám bude dáno. Nejsme to ale my, kdo o tom rozhoduje. Zde hraje roli spousta dalších faktorů a jedním z nejdůležitějších je Karma a také náš stupeň úrovně Vědomí.

111. Ježíš řekl: Nebesa budou svinuta – i země – a budete při tom. A živý z Živého neuzří smrt ani strach, protože Ježíš praví: Kdo našel sám sebe, toho svět není hoden.

Antonín Mareš:

Zde je opět řečeno to, o čem se zde mluvilo již vícekrát. Lineární svět má svůj počátek a proto musí mít i svůj konec. Nelineární svět tedy svět duchovních a božích bytostí je světem, který stojí mimo čas a prostor našeho lineárního světa a proto z našeho pohledu je světem který nemá počátek, trvá, a nemá konec. Je stálý ve svém trvání. A protože jsme jeho součástí, jsme také těmi, kteří jdou od věčnosti k věčnosti.

112. Ježíš řekl: Běda tělesnosti, která závisí na duši a běda duši, která závisí na těle.

Antonín Mareš:

Už o tom byla řeč v jiných bodech. Tělo je řízeno Egem, a jeho vláda se láme na hodnotě 200 logaritmické stupnice Hawkinse. Takže toto tělo i duše, která je na něm závislá, je ve stavu, kdy jí můžeme tak akorát politovat a přát jí, aby co nejdříve tuto překerní oblast opustila.

113. Jeho učedníci mu řekli: Kdy přijde království? (On pravil:) Nepřijde, podle očekávání. Neřekne se: Je tady, nebo: Je tam. Vždyť království Otce je rozšířeno po celé zemi a lidé ho nevidí.

Antonín Mareš:

O tom se zde již mluvilo. Všechny světy jsou vlastně úrovně bytí, které jsou zde přítomny, ať už je to Hmotnost, Astralita, Myšlenkový svět, nebo Duchovní svět či světy dokonce i nad ním, Vše je tu přítomno. Teď a tady. Problém je pouze v tom, že my nemáme vyvinuté patřičné duchovní orgány k tomu, abychom to mohli registrovat. Navíc naše tělo je jakýmsi skafandrem, který propouští vjemy jen přes

naše smysly. Rozhodně nepřijde žádné další nebe, žádná 5. či dokonce 50. dimenze.

114. Šimon Petr jim řekl: Kéž by Marie od nás odešla, neboť ženy nejsou hodny života. Ježíš řekl: Hle, já ji povedu, abych z ní udělal muže, aby se i ona stala živým duchem podobným, rovným vám mužům. Každá žena, která se učiní mužem, vejde do království nebe.

Antonín Mareš:

Tady to chce trochu vysvětlení. Duše je zcela kompletní přičemž obsahuje mužskou i ženskou část. Jedná se ovšem o duši, která je zbavená hrubého astrálního obalu. Takže jde o tu část, která přechází do Myšlenkového světa. Na Astralitě se ale duše ještě dělí na mužský a ženský prvek. To je naše hrubší duše. Tak a nyní k vlastnímu vysvětlení. Při inkarnaci dojde k tomu, že se inkarnuje buď mužská, nebo ženská část naší duše a zbytek zůstává na éterné rovině. Éterná rovina je ta část Universa, která je mezi Hmotností a Astralitou. Touto rovinou se zde ale dále zabývat nebudeme, slouží nám jenom pro vysvětlení tohoto principu, abychom pochopili, co se to vlastně inkarnuje. Ženský prvek představuje pasivitu, která je úplně o něčem jiném nežli bychom jí na první pohled mohli přisuzovat. Tato pasivita je velice aktivní ve smyslu zajištění, ve smyslu vytvoření domova, ve smyslu vytvoření zázemí. Je nezbytná k tomu, aby mohl existovat mužský aktivní prvek. Ten by bez této základní části, tedy bez pasivního prvku nebyl vůbec činný.

Současná společnost je společností, kde selhal tento ženský prvek a proto zde nelze vytvořit nic pozitivního, protože na zničený ženský prvek nemůže navázat jakýkoliv aktivní mužský čin. Všechno dění zde je pouze „na vodě“. Pro hlubší pochopení tohoto stavu je ale nutno nastudovat tyto věci důkladněji a odpovědněji. Viz mé knihy.

Takže nyní se vrátíme k tomu, co tady bylo řečeno.

Aktivní prvek je něco jiného, nežli je pasivní zajištění. Do duchovna, přes myšlenkový svět, může projít pouze aktivní část duše, tedy onen mužský prvek, Ježíš říká, že vezme Marii a učiní ji mužem. Chci znovu zdůraznit. Že dělení na mužský a ženský princip je zavádějící. Je lépe toto dělení převést na aktivní a pasivní princip.

Při vstupu do myšlenkového světa pak toto dělení pomíjí a zůstává aktivní prvek, který je schopen se zajistit sám o sobě. To je ale možné teprve tehdy, až projdeme jistým vývojem. Zde na Zemi jsme poměrně primitivní bytosti, které toto dělení musí mít, jinak bychom tento vývoj, tedy evoluci, ani nezvládli.

DOSLOV

Takže jsme prošli celým Tomášovým evangeliem. Teprve pochopením materiálu a knih od doktora Hawkinse, je ale možné porozumět do detailu i jednotlivým částem tohoto evangelia a to i z pohledu dnešního člověka. Doktor Hawkins tak představuje

někoho, kdo sjednocuje nejenom vědu a náboženství, ale zároveň ukazuje cestu i všem ostatním lidem k tomu, aby porozuměli svému poslání zde na Zemi.

Najednou se ukazuje jako velice jasné a srozumitelné to, proč jsme tady, odkud jsme přišli, kam jdeme a jaký úkol zde máme plnit. Odkaz tohoto velikána svět ještě zdaleka nezhodnotil.

U nás, bohužel, jak už to tak bývá, tento genius lidstva není prakticky vůbec znám. Přestože jeho učení by mělo být základem toho, co by se zde mělo učit na školách, mělo by být základem všech výzkumných prací, mělo by být základem pro řízení společnosti a to jak ve smyslu politickém tak i hospodářském a dokonce i kulturním.

Bohužel současní lidé jsou ještě příliš vnořeni do hmotnosti, příliš zaujati sami sebou, než aby byli schopni rozpoznat neuvěřitelný dar Universa, který skrze tohoto člověka nám byl nabídnut. Chci věřit tomu, že se nebude opakovat doba zabití Ježíše Krista, že se nebude opakovat doba zabití apoštolů a že se nebude opakovat ani jiná doba mučedníků, kteří museli zaplatit svým životem za to, aby ukázali lidstvu cestu z marasmu a ukázali mu kamže to lidstvo má jít.

Tento propad společnosti se snad již opakovat nebude.

Ale k tomu aby se tak skutečně stalo, k tomu vážení čtenáři musíme mi ostatní přiložit ruku k dílu, musíme toto učení šířit a hlavně, musíme se jím řídit sami v tom smyslu, abychom se skutečně stali bytostmi, na které budou ti, kteří stojí nad námi hrdí, a my jsme tuto společnost mohli dovést spolu s jejich pomocí k neuvěřitelnému rozkvětu.

Toto je přání doktora Hawkinse, to je i přání všech lidí dobré vůle. A tak toto povídání zakončím tak jak svá díla zakončoval i tento genius lidstva.

„GLORIA IN EXCELSIS DEO„

neboli

„Sláva Bohu na výsostech„.

Antonín MAREŠ